

MAGISTERSKÝ STUDIJNÍ PROGRAM HERECTVÍ ČINOHERNÍHO DIVADLA DAMU

Charakteristika, studijní plán, předměty

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

Toto dílo je výstupem projektu "Zajištění kvality studia na AMU a posílení reflexe nejnovějších trendů v umělecké praxi" spolufinancovaného Evropskou unií v rámci Operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání pod reg. č. CZ.02.2.69/0.0/0.0/16_015/0002404, „ESF výzva pro vysoké školy“ č. 02_16_015.

Dostupné pod licencí [Creative Commons BY-SA 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/).

Název vysoké školy:

- Akademie múzických umění v Praze

Název součásti vysoké školy:

- Divadelní fakulta

Název spolupracující instituce:

-

Název studijního programu:

- Herectví činoherního divadla, magisterský program

Typ žádosti o akreditaci:

- udělení nové akreditace

Schvalující orgán:

- Umělecká rada DAMU, Rada pro vnitřní hodnocení AMU

Datum schválení žádosti:

- UR DAMU: 6. 3. 2019, RVH AMU: 18. 4. 2019

Odkaz na elektronickou podobu žádosti:

- <https://filr.amu.cz/nau>, nau / UAN.2018-9e3
 - DAMU > Zádosti > 2019

Odkazy na relevantní vnitřní předpisy:

- Vnitřní předpisy DAMU a AMU
 - <https://www.damu.cz/cs/uredni-deska/predpisy/>

ISCED F:

- 0215 – Hudební a scénické umění
 - Obsahem teoretických znalostí i účelem studia, jakož i podle dalších kritérií, se jedná o program jednoznačně patřící do kategorie scénického umění.

B-I – Charakteristika studijního programu			
Název studijního programu	Herectví činoherního divadla		
Typ studijního programu	magisterský		
Profil studijního programu	akademicky zaměřený		
Forma studia	prezenční		
Standardní doba studia	4 roky		
Jazyk studia	CZ (EN)		
Udělovaný akademický titul	MgA.		
Rigorózní řízení	ne	Udělovaný akademický titul	-
Garant studijního programu	prof. MgA. Jan Burian		
Zaměření na přípravu k výkonu regulovaného povolání	ne		
Zaměření na přípravu odborníků z oblasti bezpečnosti České republiky	ne		
Uznávací orgán	–		
Oblast(i) vzdělávání a u kombinovaného studijního programu podíl jednotlivých oblastí vzdělávání v %			
31. Umění			
Cíle studia ve studijním programu			
Rozvíjení talentových předpokladů pro hereckou tvorbu s důrazem na schopnost týmové spolupráce při vytváření scénického díla, které umožňuje úspěšné absolvování magisterské programy a získání kvalifikace k profesionálnímu působení v divadle či TV a rozhlasu nebo v dalších kulturních platformách.			
Profil absolventa studijního programu			
Magistr studijního programu Herectví činoherního divadla je všestranně vybavený odborník, který:			
<ul style="list-style-type: none">o prokazuje široké znalosti z historie, teorie a praxe divadelního umění s důrazem na tradici evropského a českého činoherního umění, orientuje se v základní primární a sekundární odborné literatuře;o aktivně, samostatně a úspěšně plní praktické herecké úkoly v rámci realizace konkrétního inscenačního tvaru a spojené vždy s odpovídající teoretickou reflexí, využívá přitom odborné znalosti a základní metody oboru;o dokáže tedy (spolu)vytvořit dramatickou postavu v rámci scénického tvaru v rozsahu celovečerního divadelního představení, prokazující také jeho smysl pro práci v týmu a samostatné tvůrčí myšlení;o ovládá alespoň jeden cizí jazyk (AJ) na úrovni stanovené SERR;o může se uplatnit jako člen souborového činoherního či jiného divadla, nebo jako herec projektových inscenací, dále jako herec ve filmu, televizi a rozhlasu; zároveň v každé oblasti profesionálního působení dokáže na jednotlivých úkolech i nadále rozvíjet svůj talent;o své schopnosti může uplatnit také jako moderátor, animátor nebo rozhlasový redaktoro své zkušenosti z oblasti herecké praxe může dále zkoumat a teoreticky rozvíjet v rámci doktorského studia nebo / a jako pedagog herectví některé z vysokých uměleckých škol.			
Pravidla a podmínky pro tvorbu studijních plánů			
Základní rámec pro koncepci studijních programů na AMU vytvářejí jednak Pravidla vnitřního hodnocení AMU, specifikující základní principy akreditačních procesů, tak stávající praxi dále formálně ukotví vznikající Akreditační řád AMU.			
Studijní plány jsou vytvářeny v souladu se Studijním a zkušebním řádem AMU, který na základě specifik vysokého uměleckého vzdělávání vymezuje v rámci typologie předmětů <i>hlavní povinný předmět</i> : V případě studijního programu herectví činoherního divadla jde o soubor klíčových uměleckých (resp. talentových), nejtěsněji propojených předmětů profilujícího základu: Herecká tvorba, Scénická tvorba, Inscenační tvorba, jejichž výuka probíhá kontinuálně ve všech čtyřech ročnících studia a jejichž osnova je dána rámcově v souladu s hlavními cíli výuky a v jednotlivých ročnících resp. semestrech je vytvářena vedoucími pedagogy ročníků na základě konkrétních tvůrčích úkolů. Studenti jsou však vždy od počátku vedeni k intenzivní týmové spolupráci a teoretickému i praktickému poznávání jednotlivých profesí, nutných ke vzniku souborného divadelního díla. V systému hodnocení proto hraje nejdůležitější roli prezentace uměleckého výstupu (scénického útvaru na příslušném stupni studia) před komisí, tzv. klauzurní zkouška: principem je komplexní hodnocení rozvoje talentových předpokladů, znalostí a dovedností studenta, získaných v hlavních povinných předmětech a uplatněných v kolektivně vznikajícím díle. Vzhledem k charakteru hlavních předmětů není umožněno opakování atestace.			
Studenti absolvují další povinné předměty, které v návaznosti na hlavní předměty rozvíjejí předpoklady pro zvolený obor, a procházejí povinným cyklem teoretických a historických přednášek a seminářů profilujícího základu, tvořících součást státní závěrečné (magisterské) zkoušky.			
Specifikem studijního plánu je povolená flexibilita v rozdělení kreditů (60 ECTS za akademický rok) mezi zimní			

a letní semestr, vycházející z výraznější studijní a tvůrčí zátěže spojené s dokončováním uměleckých výstupů v letním semestru.

Součástí každého studijního plánu je dále povinné absolvování oborově zaměřené výuky anglického jazyka, v minimálním rozsahu 6 ECTS za studijní cyklus.

Klasifikace je udělována podle Kreditního systému (ECTS – European Credit Transfer System), který byl zaveden na základě Boloňských dohod z roku 1999 s cílem sjednotit a integrovat vysokoškolský systém v Evropské Unii.

Předměty ukončené zkouškou jsou klasifikovány podle stupnice A–E (F = nevyhověl), u ostatních předmětů je využíváno hodnocení započteno/nezapočteno; kombinace obou atestací není možná.

Standardní délka vyučovací hodiny je 45 minut. Základními organizačními formami výuky jsou přednáška, seminář, cvičení, dílna, přičemž tři poslední formy výuky v různé míře zahrnují i vznik uměleckých výstupů. Výuka probíhá buď na týdenní bázi, nebo formou intenzivních bloků, workshopů a kurzů.

Ve studijním plánu se automaticky předpokládají Prerekvizity v podobě sekvencí předmětů označených postupně rostoucím číslem za názvem předmětu. Tento typ Prerekvizity není specificky uváděn v příloze BIII k jednotlivým předmětům. Pokud má předmět nesequenční Prerekvizity, tak je v příloze BIII k předmětu uvedena explicitně. Ve stejném smyslu neuvádíme korekvizity, ty jsou dány povinným zařazením předmětu do konkrétního ročníku a semestru společně s dalšími předměty. Studijní plán nevyužívá ekvivalencí.

Studijní plán obsahuje volitelné předměty (5 kreditů): Vzhledem k maximálnímu časovému vytížení studia jsou k dispozici předměty zařazené do celofakultní nabídky a zaměřené na dílčí praktické dovednosti (Jízda na koni, Dabingové herectví, Step).

Podmínky k přijetí ke studiu

Úspěšné složení přijímací zkoušky, probíhající ve třech kolech a zkoumající prokazatelné talentové předpoklady:

I. kolo – vyřazovací/individuální: praktické prověření základních talentových a technických předpokladů každého z posluchačů před odbornou komisí na základě předem zadaných úkolů realizovaných v domácí přípravě: Předepsány jsou tři monology z dramatické literatury dle vlastního výběru, každý v délce zhruba 3 až 5 minut, pokud možno žánrově odlišné, dvě básně opět dle vlastního výběru a dvě písně, z nichž jedna povinně lidová. Konkrétní zadání úkolů je součástí pozvánky k přijímacím zkouškám.

II. kolo – vyřazovací/ individuální:

- a) pohybové předpoklady: Uchazeči podstoupí zkoušku z pohybu pod vedením pedagogů Kabinetu pohybové výchovy. Prověřuje se plasticita těla, mrštnost, smysl pro gesto, jevištní charisma, cit pro rytmus a pohyb v prostoru. Adeptům jsou zadávány etudy, ve kterých mají projevit svou kreativitu, fantazii, schopnost partnerství a kooperace. Schopnost rozvíjet zadanou situaci.
- b) hlasové předpoklady: Poté následuje zkouška ze zpěvu a hlasu. Pedagogové z Kabinetu hlasové výchovy zkoumají, zda adept intonuje, jaký má zhruba hlasový rozsah, jaké má řečové vady či jiná hlasová omezení.
- c) všeobecný vědomostní test: Uchazeči písemně odpovídají na 50 pojmů z oblasti historie, dějin umění s důrazem na dramatické umění v rozsahu středoškolského studia.
- d) praktické prověření specifických talentových předpokladů: Na základě úkolů z I. kola se prověřuje dramatický a scénický smysl, schopnost improvizace a tvůrčí flexibilita při zadávání doplňujících individuálních úkolů.

III. kolo – vyřazovací/individuální: Skupinu 30-ti uchazečů, kteří zpravidla postupují z II. Kola, odborná komise prověřuje jako potenciální herecký ročník. Na základě skupinových či párových úkolů zadávaných přímo na místě komise vybírá finální počet úspěšných žadatelů podle schopnosti herecké spolupráce, hravosti a hrovosti, tvůrčích schopnostech projevovaných v kolektivní či párové práci. Počet přijatých uchazečů se pohybuje mezi 10 až 14.

Systém bodového hodnocení úspěšnosti:

V I. kole je maximální dosažitelný počet bodů 100 z herecké zkoušky.

Ve II. kole je maximální dosažitelný počet bodů 250; z toho test ze všeobecných kulturních znalostí = 50, pohybová individuální zkouška = 50, hlasová individuální zkouška = 25, pěvecká individuální zkouška = 25, herecká zkouška = 100.

Ve III. kole je maximální dosažitelný počet bodů 100 z talentové zkoušky.

Návaznost na další typy studijních programů

Studium režie či dramaturgie v magisterském stupni studia na DAMU nebo na příbuzných uměleckých školách (JAMU, Slovensko: VŠMU).

B-IIa – Studijní plány a návrh témat prací (bakalářské a magisterské studijní programy)						
Označení studijního plánu		Herectví činoherního divadla – prezenční				
Povinné předměty						
Název předmětu	rozsah	způsob ověření	počet kred.	vyučující	dop. roč. / sem	profil. základ
Herecká tvorba 1	8s/ týd	zkouška	6	doc. MgA. Juraj Deák; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr., Daniel Hrbek, Ph.D.; Jan Nebeský; doc. MgA. Milan Schejbal; prof. MgA. Jan Burian; prof. PhDr. Daria Ullrichová; Mgr. Martin Františák; Mgr. Michal Dočekal; MgA. Ondřej Vetchý; Mgr. Tomáš Pavelka; MgA. Miroslava Pleštilová; Ladislav Mrkvička; doc. MgA. Tomáš Töpfer; MgA. Martina Preissová; doc. MgA. Eva Salzmannová	I. / ZS	PZ
Herecká tvorba 2	8s/ týd	zkouška	6	doc. MgA. Juraj Deák; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr., Daniel Hrbek, Ph.D.; Jan Nebeský; doc. MgA. Milan Schejbal; prof. MgA. Jan Burian; prof. PhDr. Daria Ullrichová; Mgr. Martin Františák; Mgr. Michal Dočekal; MgA. Ondřej Vetchý; Mgr. Tomáš Pavelka; MgA. Miroslava Pleštilová; Ladislav Mrkvička; doc. MgA. Tomáš Töpfer; MgA. Martina Preissová; doc. MgA. Eva Salzmannová	I. / LS	PZ
Scénická tvorba 1	4s/ týd	zkouška	2	prof. PhDr. Daria Ullrichová; Jan Nebeský; prof. MgA. Jan Burian ; Mgr. Daniel Hrbek, Ph.D.; prof. MgA. Jan Vedral, Ph.D.; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr. Jana Kudláčková; doc. Mgr. Milan Schejbal; prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D.; doc. MgA. Juraj Deák; doc. Mgr. Jan Hančil	I. / ZS	PZ
Scénická tvorba 2	8s/ týd	zkouška	5	prof. PhDr. Daria Ullrichová; Jan Nebeský; prof. MgA. Jan Burian ; Mgr. Daniel Hrbek, Ph.D.; prof. MgA. Jan Vedral, Ph.D.; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr. Jana Kudláčková; doc. Mgr. Milan Schejbal; prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D.; doc. MgA. Juraj Deák; doc. Mgr. Jan Hančil	I. / LS	PZ
Herecká tvorba 3	8s/ týd	zkouška	6	doc. MgA. Juraj Deák; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr., Daniel Hrbek, Ph.D.; Jan Nebeský; doc. MgA. Milan Schejbal; prof. MgA. Jan Burian; prof. PhDr. Daria Ullrichová; Mgr. Martin Františák; Mgr. Michal Dočekal; MgA. Ondřej Vetchý; Mgr. Tomáš Pavelka; MgA. Miroslava Pleštilová; Ladislav Mrkvička; doc. MgA. Tomáš Töpfer; MgA. Martina Preissová; doc. MgA. Eva Salzmannová	II. / ZS	PZ
Herecká tvorba 4	8s/ týd	zkouška	6	doc. MgA. Juraj Deák; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr., Daniel Hrbek, Ph.D.; Jan Nebeský; doc. MgA. Milan Schejbal; prof. MgA. Jan Burian; prof. PhDr. Daria Ullrichová; Mgr. Martin Františák; Mgr. Michal Dočekal; MgA. Ondřej Vetchý; Mgr. Tomáš Pavelka; MgA. Miroslava Pleštilová; Ladislav Mrkvička; doc. MgA. Tomáš Töpfer; MgA. Martina Preissová; doc. MgA. Eva Salzmannová	II. / LS	PZ
Scénická tvorba 3	8s/ týd	zkouška	5	prof. PhDr. Daria Ullrichová; Jan Nebeský; prof. MgA. Jan Burian ; Mgr. Daniel Hrbek, Ph.D.; prof. MgA. Jan Vedral, Ph.D.; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr. Jana Kudláčková; doc. Mgr. Milan Schejbal; prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D.; doc. MgA. Juraj Deák; doc. Mgr. Jan Hančil	II. / ZS	PZ
Scénická tvorba 4	8s/ týd	zkouška	5	prof. PhDr. Daria Ullrichová; Jan Nebeský;	II. / LS	PZ

		a		prof. MgA. Jan Burian ; Mgr. Daniel Hrbek, Ph.D.; prof. MgA. Jan Vedral, Ph.D.; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr. Jana Kudláčková; doc. Mgr. Milan Schejbal; prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D.; doc. MgA. Juraj Deák; doc. Mgr. Jan Hančil		
Herecká tvorba 5	8s/týd	zkouška	6	doc. MgA. Juraj Deák; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr., Daniel Hrbek, Ph.D.; Jan Nebeský; doc. MgA. Milan Schejbal; prof. MgA. Jan Burian; prof. PhDr. Daria Ullrichová; Mgr. Martin Františák; Mgr. Michal Dočekal; MgA. Ondřej Vetchý; Mgr. Tomáš Pavelka; MgA. Miroslava Pleštilová; Ladislav Mrkvička; doc. MgA. Tomáš Töpfer; MgA. Martina Preissová; doc. MgA. Eva Salzmannová	III. / ZS	PZ
Herecká tvorba 6	8s/týd	zkouška	6	doc. MgA. Juraj Deák; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr., Daniel Hrbek, Ph.D.; Jan Nebeský; doc. MgA. Milan Schejbal; prof. MgA. Jan Burian; prof. PhDr. Daria Ullrichová; Mgr. Martin Františák; Mgr. Michal Dočekal; MgA. Ondřej Vetchý; Mgr. Tomáš Pavelka; MgA. Miroslava Pleštilová; Ladislav Mrkvička; doc. MgA. Tomáš Töpfer; MgA. Martina Preissová; doc. MgA. Eva Salzmannová	III. / LS	PZ
Inscenační tvorba 1	20s/týd	zkouška	11	doc. Mgr. Milan Schejbal; prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D.; Ladislav Mrkvička; MgA. Miroslava Pleštilová; prof. MgA. Jan Burian ; Jan Nebeský; doc. MgA. Juraj Deák; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr., Daniel Hrbek, Ph.D.; prof. PhDr. Daria Ullrichová	III. / LS	PZ
Scénická tvorba 5	8s/týd	zkouška	10	prof. PhDr. Daria Ullrichová; Jan Nebeský; prof. MgA. Jan Burian ; Mgr. Daniel Hrbek, Ph.D.; prof. MgA. Jan Vedral, Ph.D.; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr. Jana Kudláčková; doc. Mgr. Milan Schejbal; prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D.; doc. MgA. Juraj Deák; doc. Mgr. Jan Hančil	III. / ZS	PZ
Herecká tvorba 7	8s/týd	zkouška	6	doc. MgA. Juraj Deák; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr., Daniel Hrbek, Ph.D.; Jan Nebeský; doc. MgA. Milan Schejbal; prof. MgA. Jan Burian; prof. PhDr. Daria Ullrichová; Mgr. Martin Františák; Mgr. Michal Dočekal; MgA. Ondřej Vetchý; Mgr. Tomáš Pavelka; MgA. Miroslava Pleštilová; Ladislav Mrkvička; doc. MgA. Tomáš Töpfer; MgA. Martina Preissová; doc. MgA. Eva Salzmannová	IV. / ZS	PZ
Herecká tvorba 8	8s/týd	zkouška	6	doc. MgA. Juraj Deák; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr., Daniel Hrbek, Ph.D.; Jan Nebeský; doc. MgA. Milan Schejbal; prof. MgA. Jan Burian; prof. PhDr. Daria Ullrichová; Mgr. Martin Františák; Mgr. Michal Dočekal; MgA. Ondřej Vetchý; Mgr. Tomáš Pavelka; MgA. Miroslava Pleštilová; Ladislav Mrkvička; doc. MgA. Tomáš Töpfer; MgA. Martina Preissová; doc. MgA. Eva Salzmannová	IV. / LS	PZ
Inscenační tvorba 2	20s/týd	zkouška	10	doc. Mgr. Milan Schejbal; prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D.; Ladislav Mrkvička; MgA. Miroslava Pleštilová; prof. MgA. Jan Burian ; Jan Nebeský; doc. MgA. Juraj Deák; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr., Daniel Hrbek, Ph.D.; prof. PhDr. Daria Ullrichová	IV. / ZS	PZ
Inscenační tvorba 3	20s/týd	zkouška	11	doc. Mgr. Milan Schejbal; prof. MgA.	IV. / LS	PZ

		a		Zuzana Síllová, Ph.D.; Ladislav Mrkvička; MgA. Miroslava Pleštilová; prof. MgA. Jan Burian ; Jan Nebeský; doc. MgA. Juraj Deák; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr., Daniel Hrbek, Ph.D.; prof. PhDr. Daria Ullrichová		
Divadlo v historii západní kultury 1	2p/týd	zkouška	2	Mgr. Jana Cindlerová, Ph.D.; Mgr. Mgr. Jitka Goriaux Pelechová, Ph.D.; Mgr. Jana Kudláčková; prof. MgA. Zuzana Síllová, Ph.D.; MgA. Milan Šotek, Ph.D.; prof. MgA. Jan Vedral, Ph.D.; prof. Jaroslav Vostrý	I. / ZS	ZT
Divadlo v historii západní kultury 2	2p/týd	zkouška	2	Mgr. Jana Cindlerová, Ph.D.; Mgr. Jitka Goriaux Pelechová, Ph.D.; Mgr. Jana Kudláčková; prof. MgA. Zuzana Síllová, Ph.D.; MgA. Milan Šotek, Ph.D.; prof. MgA. Jan Vedral, Ph.D.; prof. Jaroslav Vostrý	I. / LS	ZT
Podoby herectví 1	3s/týd	zkouška	2	prof. MgA. Zuzana Síllová, Ph.D.	I. / ZS	ZT
Podoby herectví 2	3s/týd	zkouška	2	prof. MgA. Zuzana Síllová, Ph.D.	I. / LS	ZT
Divadlo v historii české kultury 1	2p/týd	zkouška	2	prof. Jaroslav Vostrý; prof. MgA. Zuzana Síllová, Ph.D. ; prof. PhDr. Jan Císař, CSc; Mgr. Jana Cindlerová, Ph.D.; MgA. Milan Šotek, Ph.D.	II. / ZS	ZT
Divadlo v historii české kultury 2	2p/týd	zkouška	2	prof. Jaroslav Vostrý; prof. MgA. Zuzana Síllová, Ph.D. ; prof. PhDr. Jan Císař, CSc; Mgr. Jana Cindlerová, Ph.D.; MgA. Milan Šotek, Ph.D.	II. / LS	ZT
Seminář historie a teorie divadla	1s/týd	zápočet	1	Mgr. Jana Cindlerová, Ph.D.; prof. MgA. Zuzana Síllová, Ph.D.	II. / LS	ZT
Teorie a praxe jevištního slova 1	2s/týd	zápočet	1	MgA. Milan Šotek, Ph.D.	II. / ZS	ZT
Teorie a praxe jevištního slova 2	2s/týd	zkouška	2	MgA. Milan Šotek, Ph.D.	II. / LS	ZT
Vývojové tendence západního divadla v moderní kultuře 1	3s/týd	zápočet	2	Mgr. Jitka Goriaux Pelechová, Ph.D.	III. / ZS	ZT
Vývojové tendence západního divadla v moderní kultuře 2	3s/týd	zkouška	2	Mgr. Jitka Goriaux Pelechová, Ph.D.	III. / LS	ZT
Teorie divadla a jeho složek	3s/týd	zápočet	2	prof. MgA. Jan Vedral, Ph.D.; prof. PhDr. Daria Ullrichová; prof. MgA. Zuzana Síllová, Ph.D.	IV. / ZS	ZT
Akrobacie, úpoly 1	2s/týd	zápočet	1	Zajišťuje centrum pohybové přípravy: Petr Páchl; Mgr. Jiří Fiřt; Jiří Reidinger	I. / ZS	
Akrobacie, úpoly 2	2s/týd	zápočet	2	Zajišťuje centrum pohybové přípravy: Petr Páchl; Mgr. Jiří Fiřt; Jiří Reidinger	I. / LS	
Divadelní percepce 1	2s/týd	zápočet	1	Mgr. Jana Cindlerová, Ph.D.; MgA. Daniel Příbyl; MgA. Juraj Deák; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr., Daniel Hrbek, Ph.D.; Jan Nebeský; doc. MgA. Milan Schejbal; prof. MgA. Jan Burian; prof. PhDr. Daria Ullrichová;	I. / ZS	
Divadelní percepce 2	2s/týd	zápočet	2	Mgr. Jana Cindlerová, Ph.D.; MgA. Daniel Příbyl; MgA. Juraj Deák; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr., Daniel Hrbek, Ph.D.; Jan Nebeský; doc. MgA. Milan Schejbal; prof. MgA. Jan Burian; prof. PhDr. Daria Ullrichová	I. / LS	
Herecká propedeutika 1	2s/týd	zápočet	1	Jan Nebeský; prof. MgA. Burian; MgA. Štěpán Pácl, Ph.D.; Mgr. Daniel Hrbek, Ph.D.	I. / ZS	
Herecká propedeutika 2	2s/týd	zápočet	2	Jan Nebeský; prof. MgA. Burian; MgA. Štěpán Pácl, Ph.D.; Mgr. Daniel Hrbek, Ph.D.	I. / LS	
Jevištní mluva	2c/týd	zápočet	1	MgA. Martina Bezoušková	I. / ZS	

individuálně 1						
Jevištní mluva individuálně 2	2c/týd	zkouška	2	MgA. Martina Bezoušková	I. / LS	
Jevištní mluva kolektivně 1	1c/týd	zápočet	1	Mgr. Regina Szymiková	I. / ZS	
Jevištní mluva kolektivně 2	1c/týd	zkouška	1	Mgr. Regina Szymiková	I. / LS	
Jevištní pohyb 1	2s/týd	zápočet	1	MgA. Blanka Burianová; doc. MgA. Martin Pácek	I. / ZS	
Jevištní pohyb 2	2s/týd	zkouška	2	MgA. Blanka Burianová; doc. MgA. Martin Pácek	I. / LS	
Jógová terapie 1	2c/týd	zápočet	1	MgA. et Mgr. Blanka Burianová	I. / ZS	
Jógová terapie 2	2c/týd	zápočet	2	MgA. et Mgr. Blanka Burianová	I. / LS	
Letní kurz	20s/se m	zápočet	1	Petr Páchl; Mgr. Jiří Fiřt; Mgr. Sabina Fiřtová	I. / LS	
Přípravný kurz	20s/se m	zápočet	1	Petr Páchl; Mgr. Jiří Fiřt; Mgr. Sabina Fiřtová	I. / ZS	
Psychologie 1	2s/týd	zápočet	1	prof. PhDr. Jiří Sípek, CSc., Ph.D.	I. / ZS	
Psychologie 2	2s/týd	zkouška	2	prof. PhDr. Jiří Sípek, CSc., Ph.D.	I. / LS	
Ročníkový kurz KČD 1	24s/se m	zápočet	1	doc. Mgr. Milan Schejbal; prof. MgA. Zuzana Síllová, Ph.D.; Ladislav Mrkvička; MgA. Miroslava Pleštilová; prof. MgA. Jan Burian; Jan Nebeský; doc. MgA. Juraj Deák; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr., Daniel Hrbek, Ph.D.; prof. PhDr. Daria Ullrichová; doc. Mgr. Jan Hančil	I. / ZS	
Ročníkový kurz KČD 2	24s/se m	zápočet	1	doc. Mgr. Milan Schejbal; prof. MgA. Zuzana Síllová, Ph.D.; Ladislav Mrkvička; MgA. Miroslava Pleštilová; prof. MgA. Jan Burian; Jan Nebeský; doc. MgA. Juraj Deák; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr., Daniel Hrbek, Ph.D.; prof. PhDr. Daria Ullrichová; doc. Mgr. Jan Hančil	I. / LS	
Tanec 1	1c/týd	zápočet	1	doc. Mgr. Martin Pácek	I. / ZS	
Tanec 2	1c/týd	zápočet	1	doc. Mgr. Martin Pácek	I. / LS	
Teorie jevištní mluvy 1	1s/týd	zápočet	1	Mgr. Regina Szymiková	I. / ZS	
Trénink 1	3c/týd	zápočet	2	doc. Mgr. Martin Pácek	I. / ZS	
Trénink 2	3c/týd	zkouška	2	doc. Mgr. Martin Pácek	I. / LS	
Vývoj a estetika hudebně- dramatického myšlení 1	2s/týd	zápočet	1	prof. JUDr. Vladimír Franz	I. / ZS	
Vývoj a estetika hudebně- dramatického myšlení 2	2s/týd	zkouška	2	prof. JUDr. Vladimír Franz	I. / LS	
Zimní kurz	20s/se m	zápočet	1	Mgr. Jiří Fiřt; Petr Páchl; Mgr. Sabina Fiřtová	I. / LS	
Zpěv 1	1c/týd	zápočet	1	Mgr. Miriam Javůrková	I. / ZS	
Zpěv 2	1c/týd	zkouška	1	Mgr. Miriam Javůrková	I. / LS	
Akrobacie, úpoly 3	2s/týd	zápočet	1	Zajišťuje centrum pohybové přípravy: Petr Páchl; Mgr. Jiří Fiřt; Jiří Reidinger	II. / ZS	
Akrobacie, úpoly 4	2s/týd	zápočet	2	Zajišťuje centrum pohybové přípravy: Petr Páchl; Mgr. Jiří Fiřt; Jiří Reidinger	II. / LS	
Herectví před mikrofonem	20c/se m	zápočet	1	MgA. Lukáš Hlavica	II. / ZS	
Jevištní mluva 1	2c/týd	zápočet	1	MgA. Zdeňka Sajfertová	II. / ZS	
Jevištní mluva 2	2c/týd	zkouška	2	MgA. Zdeňka Sajfertová	II. / LS	
Jevištní pohyb 3	2s/týd	zápočet	1	MgA. Blanka Burianová; doc. MgA. Martin Pácek	II. / ZS	
Jevištní pohyb 4	2s/týd	zkouška	2	MgA. Blanka Burianová; doc. MgA. Martin Pácek	II. / LS	

Percepce zahraničních tendencí v současné evropské činohře	20s/sem	zápočet	1	Mgr. Jitka Goriaux Pelechová, Ph.D., doc. MgA. Jakub Korčák, MgA. Štěpán Pácl, Ph.D.	II. / ZS	
Ročníkový kurz KČD 3	24s/sem	zápočet	1	doc. Mgr. Milan Schejbal; prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D.; Ladislav Mrkvička; MgA. Miroslava Pleštilová; prof. MgA. Jan Burian; Jan Nebeský; doc. MgA. Juraj Deák; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr., Daniel Hrbek, Ph.D.; prof. PhDr. Daria Ullrichová; doc. Mgr. Jan Hančil	II. / LS	
Sborový zpěv 1	2c/týd	zápočet	1	Jiří Svěrák	II. / ZS	
Sborový zpěv 2	2c/týd	zápočet	2	Jiří Svěrák	II. / LS	
Tanec 3	1c/týd	zápočet	1	Zuzana Šimáková	II. / ZS	
Tanec 4	1c/týd	zkouška	1	Zuzana Šimáková	II. / LS	
Teorie jevištní mluvy 3	1s/týd	zápočet	1	Mgr. Regina Szymiková	II. / LS	
Trénink 3	3c/týd	zápočet	2	Zuzana Šimáková	II. / ZS	
Trénink 4	3c/týd	zkouška	2	Zuzana Šimáková	II. / LS	
Zpěv 3	1c/týd	zápočet	1	Mgr. Jana Balašová Trčková	II. / ZS	
Zpěv 4	1c/týd	zkouška	1	Mgr. Jana Balašová Trčková	II. / LS	
Akrobacie, úpoly 5	2s/týd	zápočet	1	Zajišťuje centrum pohybové přípravy: Petr Páchl; Mgr. Jiří Fiřt; Jiří Reidinger	III. / ZS	
Dabing – kurs	24c/sem	zápočet	1	Zdeněk Štěpán	III. / LS	
Filmové herectví	3s/týd	zápočet	2	Mgr. Bohdan Sláma; (či jiný pedagog FAMU)	III. / ZS	
Jevištní mluva 3	1c/týd	zápočet	1	Mgr. Regina Szymiková	III. / ZS	
Jevištní mluva 4	1c/týd	zápočet	1	Mgr. Regina Szymiková	III. / LS	
Jevištní pohyb 5	2s/týd	zápočet	1	MgA. Blanka Burianová; doc. MgA. Martin Pacek	III. / ZS	
Jevištní pohyb 6	2s/týd	zápočet	2	MgA. Blanka Burianová; doc. MgA. Martin Pacek	III. / LS	
Ročníkový kurz KČD 4	24s/sem	zápočet	1	doc. Mgr. Milan Schejbal; prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D.; Ladislav Mrkvička; MgA. Miroslava Pleštilová; prof. MgA. Jan Burian; Jan Nebeský; doc. MgA. Juraj Deák; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr., Daniel Hrbek, Ph.D.; prof. PhDr. Daria Ullrichová; doc. Mgr. Jan Hančil	III. / LS	
Serm 1	30c/sem	zápočet	2	Karel Basák	III. / ZS	
Serm 2	30c/sem	zápočet	2	Karel Basák	III. / LS	
Tanec 5	1c/týd	zápočet	1	doc. Mgr. Martin Pacek	III. / ZS	
Tanec 6	1c/týd	zápočet	1	doc. Mgr. Martin Pacek	III. / LS	
Trénink 5	3c/týd	zápočet	2	Zuzana Šimáková	III. / ZS	
Trénink 6	3c/týd	zápočet	2	Zuzana Šimáková	III. / LS	
Zpěv 5	1c/týd	zápočet	1	Eduard Klezla; Tomáš Trapl	III. / ZS	
Zpěv 6	1c/týd	zápočet	1	Eduard Klezla; Tomáš Trapl	III. / LS	
Jevištní mluva 5	1c/týd	zápočet	1	MgA. Zdeňka Sajfertová	IV. / ZS	
Jevištní mluva 6	1c/týd	zápočet	1	MgA. Zdeňka Sajfertová	IV. / LS	
Jevištní pohyb 7	4s/týd	zápočet	2	MgA. Blanka Burianová; doc. MgA. Martin Pacek	IV. / ZS	
Jevištní pohyb 8	4s/týd	zápočet	3	MgA. Blanka Burianová; doc. MgA. Martin Pacek	IV. / LS	
Magisterský diplomový seminář	1s/týd	zápočet	1	doc. Mgr. Milan Schejbal; prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D.; Ladislav Mrkvička; MgA. Miroslava Pleštilová; prof. MgA. Jan Burian; Jan Nebeský; doc. MgA. Juraj Deák; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr., Daniel Hrbek, Ph.D.; prof. PhDr. Daria Ullrichová	IV. / LS	
Ročníkový kurz KČD 5	24s/sem	zápočet	1	doc. Mgr. Milan Schejbal; prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D.; Ladislav Mrkvička; MgA. Miroslava Pleštilová; prof. MgA. Jan	IV. / LS	

				Burian; Jan Nebeský; doc. MgA. Juraj Deák; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr., Daniel Hrbek, Ph.D.; prof. PhDr. Daria Ullrichová; doc. Mgr. Jan Hančil		
Trénink 7	2c/týd	zápočet	2	Zuzana Šimáková;	IV. / ZS	
Trénink 8	2c/týd	zápočet	2	Zuzana Šimáková;	IV. / LS	
Cizí jazyk 3	2s/týd	zkouška	3	Mgr. Klára Bicanová, Ph.D.; PhDr. Zdeněk Král; PhDr. Štěpánka Párová; PhDr. Marie Šrámková	- / -	
Cizí jazyk 4	2s/týd	zkouška	3	Mgr. Klára Bicanová, Ph.D.; PhDr. Zdeněk Král; PhDr. Štěpánka Párová; PhDr. Marie Šrámková	- / -	

Povinně volitelné předměty – skupina 1

--	--	--	--	--	--	--

Podmínka pro splnění této skupiny předmětů:

Povinně volitelné předměty – skupina 2

--	--	--	--	--	--	--

Podmínka pro splnění této skupiny předmětů:

Součásti SZS a jejich obsah

VŠKP se skládá z:

- Praktické části** magisterské práce, kterou tvoří *tvůrčí umělecký výkon*, stanovená / určená herecká role (nebo více rolí) zpravidla v absolventském představení v divadle DISK nebo i v divadelní i filmové a televizní praxi
- Obhajoba herecké role** a její písemné reflexe v rozsahu nejméně 30 ns. Student v ní prokazuje schopnost propojení dovedností a znalostí získaných jak v PZ předmětech (Herecká tvorba, Scénická tvorba, Inscenační tvorba), tak v předmětech ZT (Divadlo v historii západní kultury, Divadlo v historii české kultury, Podoby herectví, Seminář historie a teorie divadla, Teorie a praxe jevištního slova, Vývojové tendence západního divadla v moderní kultuře, Teorie divadla a jeho složek), tak i v předmětech psychosomatických (hlas, pohyb, mluva, zpěv) při řešení tvůrčích problémů vytčených konkrétním zaměřením reflexe uměleckého procesu a uměleckého výsledku, včetně problematiky sdělení a divácké percepce.
- Ústní zkouška**
 - z historie a teorie činoherního divadla – stručná úvaha doložená konkrétními příklady; tato úvaha by měla vycházet nejenom ze získaných znalostí, ale i z domýšlení vlastních zkušeností z herecké a scénické tvorby.
 - z historie a teorie oboru činoherní herectví – stručná úvaha doložená konkrétními příklady; tato úvaha by měla vycházet nejenom ze získaných znalostí, ale i z domýšlení vlastních zkušeností z herecké a scénické tvorby.

Tematické okruhy odrážejí specifická hlediska oboru a jejich obsah vychází z prokázání odborných a historicko-teoretických znalostí získaných v předmětech PZ (Herecká tvorba, Scénická tvorba, Inscenační tvorba, ...), ZT (Teorie a praxe jevištního slova, jevištního pohybu, ...) a předmětů rozvíjejících individuální tvůrčí kreativitu (Filmové herectví, Herectví před mikrofonem) nebo z klíčových psychosomatických pojmů.

Magisterskou zkoušku vykonávají posluchači na závěr čtvrtého ročníku.

Tematické okruhy teoretické ústní zkoušky:

(měly by podnítit ke stručné úvaze doložené konkrétními příklady; tato úvaha by měla vycházet nejenom ze získaných znalostí, ale i z domýšlení vlastních zkušeností ze 'scénické tvorby')

- Dramatické (scénické) umění z hlediska jeho kulturní, estetické, příp. psychosociální funkce: dramatické umění jako kulturní činitel, hra, obraz, zábava a/či sebevyjádření*
- Dramatické umění v tradici západní (okcidentální) a východní (orientální) kultury*
- Drama, dramatická, dramatické v 'civilním' životě, ve výchově a v umění*
- Divadlo: instituce, budova, prostor, soubor, provoz, způsob komunikace, příp. vyjadřování a/či umění*
- Dramatická a divadelnost (scénická): drama (nikoli jen ve smyslu divadelní hry) a divadlo (scéna), divadelnost a podívaná, scénická a teatrálnost, vnější a vnitřní, zjevné a skryté*
- Hraní („scénování“) v životě a herecké (scénické, potažmo dramatické) umění*
- Mimeze: (dramatické, příp. scénické) umění jako obraz a výraz*
- Druhy a žánry dramatického (scénického) umění z hlediska nabídky (tvořivých intencí těch, kteří je dělají) a poptávky (tj. diváckých „potřeb“ a tendencí)*
- Druhy a žánry dramatického (scénického) umění ve spojitosti s jeho složkami a obvyklými, příp. možnými způsoby*

jejich uspořádání

10. *Vztah jeviště a hlediště* v zrcadle (realizovaných i možných) proměn divadelního prostoru
11. *Herec tví mezi přednesem role, komediantskou produkcí a sebevyjádřením*: actor a player, příp. comédien a acteur, profesionál a amatér, herec a bavič
12. *Klasicismus, romantismus a realismus*: postoje a styly, období a tendence, obecně kulturní zdroje a lokálně dobové projevy
13. *Archaické (tradiční), moderní a současné (postmoderní)*: doby, postoje, umění
14. *Techne a entusiasmos*: předpoklady a specifika tvořivého procesu v dramatickém umění a jeho imaginativní a intelektuální momenty, intuice a řemeslo; konvence jako podmínka a překážka tvorby
15. *Dramatické umění a rozvoj médií*

Otázky k magisterské zkoušce z historie a teorie programu herec tví činoherního divadla

(měly by podníit ke stručné úvaze doložené konkrétními příklady; tato úvaha by měla vycházet nejenom ze získaných znalostí, ale i z domýšlení vlastních zkušeností ze 'scénické tvorby')

1. *Základní znaky evropského herec tví* zejm. ve srovnání s asijským, tendence evropského herec tví k chování „jako v životě“ a herec tví jako tvorba, vystupování a vytváření postavy
2. *Proměny českého herec tví od Vojana k dnešku* s ohledem na proměny stylu v souvislosti s proměnou dobové mentality
3. „*Psychofyzické*“ typy a typy přístupu herce k postavě (včetně příslušných teorií) a jejich vztah příslušným druhům a žánrům dramatického (scénického) umění
4. *Herec na scéně a v záběru kamery z hlediska celkové problematiky chování v prostoru a tělesně–prostorového cítění*
5. *Herec na scéně a v záběru kamery z hlediska problematiky spontánní reakce a budování (a fixace) linie jednání*: výkon a postava, od spontánní akce a reakce k uvědoměle budované linii jednání; jednota apriorně vytvářeného charakteru a geneze postavy z (třeba rozporného) jednání v různých situacích
6. *Dramatické jednání a herecký (scénický) výraz*: prožívání a představování, konvencionální a expresivní chování, životní a scénické konvence, text a podtext, postoj a výraz, emocionální výraz a jednání, gesto a gestus, výraz a sdělení
7. *Dramatické a herecké (žádoucí) napětí*: herecký výkon a fyzická existence na scéně, svalový tonus a dialektika napětí a uvolnění proti přepětí (křeči) a povolenosti, svalové cítění a pohybový smysl, tělový sebecit a herecká sebekontrola
8. *Od postoje postavy v situaci k pohybovému výrazu*: tělo a psychika, dech, duše a duch, konvencionální a expresivní (emocionální) projev, postoj a držení, gestus a gesto, izolovaný pohyb a celkový projev, „smyslové“ a tělesné centrum, přirozený a stylizovaný pohyb
9. *Od psaného textu k hereckému mluvnímu projevu*: řeč a dech, logické a rytmické členění promluvy, slovní vyjádření a emoce, text a podtext, výraz a intonace, intonace a její základní funkce, intonace v širším a užším smyslu, slova, slovní celky a smysl, mluva v kontextu celistvého hercova projevu i kontextu inscenace
10. *Typy slovního vyjadřování v dramatu, stylově–žánrová intence textu, dialog a monolog*: vývoj vztahu dialogu a monologu, typy monologu, monolog a „vnitřní řeč“
11. „*Civilní*“ mluva a verš, veršové systémy evropského dramatu, vývoj a specifčnost českého verše, pojem mluvního rytmu a jeho uplatnění v próze a ve verši; formální výstavba textu a jeho hlasová realizace v různých typech jevištních veršů, popř. v různých překladech jevištních veršů
12. *Herecké a „mimoherecké“ prostředky budování postavy*: herec a maska, herec a kostým, herec a rekvizita, herec a mizanscéna (aranžmá); hra a souhra; účast hereckých partnerů, režiséra a scénografa na vytváření postavy
13. *Herecká postava jako subjekt jednání i element scénického obrazu*: herecká postava jako svémocný fenomén a jako soubor elementů zapojovaných do celku s větší či menší mírou hercovy tvůrčí samostatnosti; postavení herec tví v proměnlivé hierarchii scénických složek
14. *Interpretace, nebo (sebe)výpověď*: problematika vcítění a odstupu, imaginace a racionální analýzy, nového pochopení a sebevyjádření v přístupu herce k postavě v rámci (apriorního či při zkouškách společně (do)vytvářeného dramaturgicko–režijního záměru
15. *Pozice herce s ohledem na žánr a styl i podmínky vzniku scénického díla*: hrdinové a charaktery, herecké typy a obory; herec v různých typech divadla a dalších audiovizuálních médiích, zvláště však v divadle se stálým ansámblem; herecká individualita a tým

Další studijní povinnosti

Na konci 2. ročníku jsou posluchači povinni úspěšně složit komisionální postupovou zkoušku z programu herec tví, která se skládá z praktické části (realizace hereckého úkolu v předmětech Herecká a Scénická tvorba) a z části teoretické, tj. písemné vypracování reflexe vlastních tvůrčích zkušeností při realizaci hereckých úkolů a zobecnění svých poznatků z praktické části za použití odborné literatury. Součástí zkoušky je obhajoba písemné práce a zkouška z dějin a teorie oboru.

Návrh témat kvalifikačních prací a témata obhájených prací

OBHAJENÉ

- Herectví „prožívání“ a vliv vnějších impulzů na tvorbu postavy
- Práce na roli (různé přístupy k vytváření herecké postavy, zejména z hlediska žánru a postavení herce v inscenačním kolektivu)
- Osobní a profesní proměna (mé čtyři roky na DAMU)
- Talent a předpoklady herectví
- Partnerství na jevišti a ve filmu
- Herecká profese a herectví v životě
- Žánr a herecké prostředky
- Herec a dílo (maska, tvář, herec)
- Divadlo jako svobodné vidění světa (divadlo a jazz)
- Psychosomatika a slovní jednání
- Problematika fixace při herecké tvorbě
- Herectví v rozdílných žánrech absolventských inscenací
- Překonávání psychosomatických bloků v herecké tvorbě
- Herec a strach
- Herectví na jevišti a před kamerou
- Psychosomatické překážky při tvorbě role
- Hledání osobního tématu při tvorbě role
- Vědomé zvládnutí expresivního projevu
- Rovnováha vnitřního a vnějšího při tvorbě postavy
- Tvorba komediální a dramatické postavy
- Sebevědomí a svoboda v herecké tvorbě
- Herec na scéně a před kamerou
- Herecká práce v projektovém divadle a v divadle s pravidelným provozem
- Herecká práce ve školním divadle a v profesionálních podmínkách
- Vnější a vnitřní prostředky herecké charakterizace
- Svoboda a odpovědnost při vytváření herecké postavy
- Herecké prožívání a představování
- Herec a tvorba role – práce na postavě ve školním a profesionálním divadle
- Herecká práce v modelových podmínkách školy a v profesionálním divadle
- Herec před kamerou a na jevišti
- Autentičnost a pravdivost hereckého projevu

NAVRŽENÉ

- Od sebe k postavě a od postavy k sobě
- Divadlo jako médium a osobní téma
- Herecká postava v rozdílných žánrech
- Herecká tvorba – ztotožnění a odstup
- Individuální výkon a partnerská souhra
- Herecká postava a žánr
- Vývoj a změny psychosomatického aparátu a jeho působení na hereckou práci
- Koncentrace před představením, Herecká hygiena. Trénink.
- Individualita a kolektiv v rámci herecké tvorby
- Mezi osobou a rolí, mezi životem a smrtí
- Herecká práce a její proměny v rámci hereckých disciplín.
- Milovat obtíže
- Hranice mezi přirozeností a stylizací

Návrh témat rigorózních prací a témata obhájených prací

–

Součásti SRZ a jejich obsah

–

B-III – Charakteristika studijního předmětu

Název studijního předmětu	Herecká tvorba 1-5 PZ				
Typ předmětu	Povinný (Hlavní)			doporučený ročník / semestr	I. / ZS, LS; II. / ZS, LS; III / ZS
Rozsah studijního předmětu	8s / týd	hod.	96 (ZS) 112 (LS)	kreditů	6, 6, 6, 6, 6
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence					
Způsob ověření studijních výsledků	zkouška			Forma výuky	semináře
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Herecké úkoly, úspěšné složení komisionální klauzury před všemi vedoucími ročníků a přizvanými pedagogy návazných psychosomatických disciplín. Docházka 100 %.					
Garant předmětu	doc. MgA. Eva Salzmannová				
Zapojení garanta do výuky předmětu					
100 % (v daném ročníku) / 30 % (v ostatních ročnících): konzultace a aktualizace studijního plánu včetně průběžné revize a doplňování odborné literatury a redakce studijních pomůcek (antologie studijních textů).					
Vyučující	doc. MgA. Juraj Deák; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr., Daniel Hrbek, Ph.D.; Jan Nebeský; doc. MgA. Milan Schejbal; prof. MgA. Jan Burian; prof. PhDr. Daria Ullrichová; Mgr. Martin Františák; Mgr. Michal Dočekal; MgA. Ondřej Vetchý; Mgr. Tomáš Pavelka; MgA. Miroslava Pleštilová; Ladislav Mrkvička; doc. MgA. Tomáš Töpfer; MgA. Martina Preissová				
Stručná anotace předmětu					
<p>Předmět praktickým a tvůrčím způsobem vede studentky a studenty k vědomému budování vlastního hereckého umění na základě psychosomatické typy a v kontextu tradice českého a světového vývoje činoherního herectví. Předmět v prvních pěti semestrech lze vnímat jako celistvý blok výuky, který postupuje od tvůrčího uvědomění si sebe sama až k budování dramatické postavy. Podstatnou součástí je provázanost s ostatními předměty jako Scénická tvorba, Herecká propedeutika, Teorie a praxe jevištního slova a předměty z oblasti teorie a dějin divadla, které vytváří tvůrčí, inspirativní a teoretický základ pro jednotlivé úkoly v hlavním předmětu.</p> <p>Jde především o zkoumání hereckého umění jako takového, studentkám a studentům jsou zadávány semestrální úkoly, resp. postavy z dramatické literatury, které jim slouží jako materiál k rozpoznání a osvojení si technik a tvůrčích postupů k vybudování postavy ve scénické/dramatickém prostoru a scénickém/dramatickém čase, existování a jednání v situaci a schopnosti rozehrávat vztah a situaci s partnerem/partnery na jevišti. Studentky a studenti jsou vedeni k samostatnému tvůrčímu myšlení, které souvisí se schopností vnímat dramatický a scénický potenciál své postavy na základě čtení dramatického textu a svou postavu interpretovat, tj. hereckými prostředky (postoj, gesto, hlas, dech, vnitřní hmat) jevištně zpracovat ve spolupráci s pedagogem a hereckými kolegyněmi a kolegy. Důraz je kladen také na nezbytný osobnostní rozvoj každého z uchazečů, především v oblasti citlivosti a citovosti.</p> <p>Výsledky učení v jednotlivých semestrech jsou:</p> <p>Herecká tvorba 1: Základní orientace v předpokladech studenta: psychických, somatických a múzických a otevření možností jejich dalšího rozvoje. Osvojování si psychosomatických technik. Jevištní pravdivost. Rozvinutí fantazie, hravosti a tvořivosti.</p> <p>Ladění nového hereckého kolektivu. Zkoumání a uvědomění si vlastní autenticity. Schopnost přirozeně, autenticky fungovat v prostoru. Uvolnění a soustředění. Odbourávání bloků. Odvaha k jevištní existenci. Kreativita. Zárodek dramatické situace a dialogu. První pokusy o jednání v dramatické situaci. Fázování jednání.</p> <p>Herecká tvorba 2: Dramatická situace jako hlavní téma. Okolnosti. Jednání. Rozehrání dramatické situace v prostoru (mizanscéna). Fázování. Konflikt. Křeč a uvolnění. Dialog, dialogičnost.</p> <p>Herecká tvorba 3: Herecká postava. Její charakterizace vnějšími i vnitřními prostředky. Analýza dramatického textu</p>					

při studiu postavy. Přetělesnění. Já je někdo jiný. Dramatická postava jedná v situaci. Partnerská souhra.

Herecká tvorba 4: Stylizace. Žánr v dramatické literatuře a volba adekvátních hereckých prostředků. Odlišné divadelní poetiky si žádají odlišné herecké techniky. Strukturované, vědomé budování herecké postavy.

Součástí čtvrtého semestru je také příprava psané práce pro postupovou zkoušku a její úspěšné složení, které závisí také na uměleckých výsledcích dosavadního studia.

Herecká tvorba 5: Syntéza. Vědomé používání hereckých technik. Variace. Žánry. Herec a téma. Komentování postavy.

Stylizace v různých žánrech a poetikách. Zvládnutí základních hereckých postupů v různých typech dramatické literatury.

U předmětů vyučovaných v sekvenční řadě je obtížné formulovat stejný program pro každý ročník, neboť program je pro každý ročník individuální. V závislosti na podobě a struktuře talentů a osobností – studentů i pedagogů – v jednotlivých ročnících. Jde tedy zejména o to, dosáhnout v delším cyklu společně sdílených komplexních standardů. Program jednotlivých semestrů je stanoven v diskusi pedagogů ročníků i v debatě vedení katedry a je garantován vedoucím ročníku a vedoucími kabinetů. Studenti zároveň zvládají určité potřebné profesionální dovednosti a znalosti. Jde například o schopnost autentické existence (opravdového bytí) v uměle vytvořených podmínkách, o cílenou orientaci na vnímatele, o rozehrávání dramatické situace v rozdílných žánrových polohách, o zvládnutí vnějškově pravděpodobného jednání, o základní převtělení, o předvádění, o jednání prostřednictvím umělecky stylizovaném textu, o jednání v anti iluzivním a iluzivním divadle, o různou hierarchizaci hereckých vyjadřovacích prostředků apod. Posloupnost těchto témat je principiálně určována rozdílně v jednotlivých ročnících. Úkoly jsou studentům na začátku akademického roku v ročníkových kurzech dostatečně definovány a jejich plnění je na konci každého semestru i akademického roku kolektivně i individuálně vyhodnocováno. Při výuce je totiž nutno krom dovedností, schopností a znalostí také dbát ve stejné míře o individuální osobnostní rozvoj. S využitím nejen divadelních, ale i psychologických, psychosomatických a terapeutických přístupů.

Studijní literatura a studijní pomůcky

Kromě literatury studované při přípravě studijních hereckých úkolů a literatury probírané v rámci předmětů Herecká propedeutika a Podoby herectví a základní literatury věnované jednotlivým složkám divadelního výrazu i psychologické rovině tvůrčí komunikace, které se studují v rámci příslušných předmětů, je možné se inspirovat i četbou hereckých vzpomínek, pokud obsahují líčení studia konkrétních rolí:

- Brecht, B. Myšlenky, Praha 1958.
- Brook, P. Prázdný prostor, Praha 1988.
- Čechov, M. Hercova cesta / O herecké technice, Praha 2017.
- Diderot, D. Herecký paradox, Praha 1997.
- Donnellan, D. Herec a jeho cíl, Praha 1997.
- Frejka, J. Smích a divadelní maska, Praha 1942.
- Lukavský, R. Být nebo nebýt. Monology o herectví, Praha 1985.
- Pešek, L. / Hedbávný, Z. Tvář bez masky, Praha 1986.
- Stanislavskij, K. S. Moje výchova k herectví I, Praha 1946.
- Stanislavskij, K. S. Moje výchova k herectví II, Praha 1954.
- Stanislavskij, K. S. Můj život v umění, Praha 1983.
- Vostrý, J. O herectví a hercích, Praha 2014.
- Vostrý, J. Předpoklady hereckého projevu, Praha 1991.
- Vostrý, J. Stanislavského objev herecké kreativity a jeho sociokulturní souvislosti, Praha 2018.
- Zich, O. Estetika dramatického umění, Praha 1987.

B-III – Charakteristika studijního předmětu						
Název studijního předmětu	Herecká tvorba 6-8 PZ					
Typ předmětu	Povinný (Hlavní)			doporučený ročník / semestr	3 / LS 4 / ZS, LS	
Rozsah studijního předmětu	8s / týd	hod.	96 (ZS) 112 (LS)	kreditů	6, 6, 6	
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence						
Způsob ověření studijních výsledků	zkouška			Forma výuky	semináře	
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta						
Herecké úkoly, úspěšné složení komisionální klauzury před všemi vedoucími ročníků a přizvanými pedagogy návazných psychosomatických disciplín. Docházka 100%.						
Garant předmětu	doc. MgA. Eva Salzmannová					
Zapojení garanta do výuky předmětu						
100 % (v daném ročníku) / 30 % (v ostatních ročnících): konzultace a aktualizace studijního plánu včetně průběžné revize a doplňování odborné literatury a redakce studijních pomůcek (antologie studijních textů).						
Vyučující	doc. MgA. Juraj Deák; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr., Daniel Hrbek, Ph.D.; Jan Nebeský; doc. MgA. Milan Schejbal; prof. MgA. Jan Burian; prof. PhDr. Daria Ullrichová; Mgr. Martin Františák; Mgr. Michal Dočekal; MgA. Ondřej Vetchý; Mgr. Tomáš Pavelka; MgA. Miroslava Pleštilová; Ladislav Mrkvička; doc. MgA. Tomáš Töpfer; MgA. Martina Preissová					
Stručná anotace předmětu						
<p>Předmět Herecká tvorba 6–8 představuje vyšší typ studia herectví. Od samostatného zkoumání hereckého umění a budování dramatické postavy pouze s pedagogem herectví a hereckými kolegyněmi a kolegy se přechází do modelu, který simuluje podmínky profesionálního divadla. Ve školním divadle DISK ročník ve spolupráci s kolegyněmi a kolegy z programu režie a dramaturgie, se kterými spolupracovali v předchozích semestrech v předmětu Scénická tvorba, vytvoří čtyři absolventská představení, která pravidelně reprízuje před návštěvníky divadla DISK.</p> <p>V rámci čtyř inscenací je každé studentce / každému studentu programu herectví přidělen hlavní herecký úkol, který jako její / jeho absolventská role se stává východiskem pro závěrečné hodnocení a pro písemnou teoretickou diplomovou práci, která má zobecnit zkušenosti získané během tvůrčího procesu.</p> <p>Výsledky učení jsou tedy uchopení hereckých úkolů v jejich celku (interpretace a vývoj postavy na základě dramatického textu a její herecké tvarování v čase a prostoru) a v celku inscenace (tj. herecká souhra s partnery na jevišti, hledání adekvátní podoby hereckého výrazu a obrazu a jejich vývoj v závislosti na struktuře inscenace, tj. na režijně-dramaturgicko-scénografické interpretaci a příslušném scénickém řešení. Podstatnou součástí předmětu je také rozvíjení řešení hereckého úkolu v rámci veřejných repríz před diváky divadla DISK. Nejde tedy jen o proces realizace a komunikace s dalšími divadelními složkami, ale také o rozvíjení a zkoumání možností tvůrčího vztahu s divadelním publikem.</p> <p>Výuka probíhá formou konzultace během divadelních zkoušek, jejichž organizace a vedení spadají do kompetencí studentek a studentů programu režie.</p> <p>U předmětů vyučovaných v sekvenční řadě je obtížné formulovat stejný program pro každý ročník, neboť program je pro každý ročník individuální. V závislosti na podobě a struktuře talentů a osobností – studentů i pedagogů – v jednotlivých ročnících. Jde tedy zejména o to, dosáhnout v delším cyklu společně sdílených komplexních standardů. Program jednotlivých semestrů je stanoven v diskusi pedagogů ročníků i v debatě vedení katedry a je garantován vedoucím ročníku a vedoucími kabinetů. Studenti zároveň zvládají určité potřebné profesionální dovednosti a znalosti. Jde například o schopnost autentické existence (opravdového bytí) v uměle vytvořených podmínkách, o cílenou orientaci na vnímatele, o rozehrávání dramatické situace v rozdílných žánrových polohách, o zvládnutí vnějškově pravděpodobného jednání, o základní převtělení, o předvádění, o jednání prostřednictvím umělecky stylizovaném textu, o jednání v anti iluzivním a iluzivním divadle, o různou hierarchizaci hereckých</p>						

vyjadřovacích prostředků apod. Posloupnost těchto témat je principiálně určována rozdílně v jednotlivých ročnících. Úkoly jsou studentům na začátku akademického roku v ročníkových kurzech dostatečně definovány a jejich plnění je na konci každého semestru i akademického roku kolektivně i individuálně vyhodnocováno. Při výuce je totiž nutno krom dovedností, schopností a znalostí také dbát ve stejné míře o individuální osobnostní rozvoj. S využitím nejen divadelních, ale i psychologických, psychosomatických a terapeutických přístupů.

Studijní literatura a studijní pomůcky

Studijní literatura je zadávána na projektovém základě, její charakter a podoba závisí na typu přidělené role a lze ji charakterizovat jako rešerši historického a sociokulturního charakteru vztaženou k danému typu úkolu.

B-III – Charakteristika studijního předmětu						
Název studijního předmětu	Inscenační tvorba 1–3 PZ					
Typ předmětu	Povinný (Hlavní)			doporučený ročník / semestr		III. / LS IV. / ZS, LS
Rozsah studijního předmětu	20s / týd	hod.	280 (LS) 240 (ZS) 280 (LS)	kreditů	11, 10, 11	
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence						
Způsob ověření studijních výsledků	zkouška			Forma výuky	semináře	
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta						
Herecké úkoly, úspěšné složení komisionální klauzury před všemi vedoucími ročníků a přizvanými pedagogy návazných psychosomatických disciplín. Docházka 100%.						
Garant předmětu	prof. MgA. Jan Burian					
Zapojení garanta do výuky předmětu						
100 % (v daném ročníku) / 30 % (v ostatních ročnících): konzultace a aktualizace studijního plánu včetně průběžné revize a doplňování odborné literatury a redakce studijních pomůcek (antologie studijních textů).						
Vyučující	doc. Mgr. Milan Schejbal; prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D.; Ladislav Mrkvička; MgA. Miroslava Pleštilová; prof. MgA. Jan Burian; Jan Nebeský; doc. MgA. Juraj Deák; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr., Daniel Hrbek, Ph.D.; prof. PhDr. Daria Ullrichová					
Stručná anotace předmětu						
<p>Předmět Inscenační tvorba navazuje na předmět Scénická tvorba a pokračuje tak v rozvíjení tvůrčí spolupráce studentek a studentů oboru herectví s kolegyněmi a kolegy z oborů režie, dramaturgie a scénografie v prostřední školního divadla DISK. Během třech semestrů dochází k realizaci čtyř absolventských inscenací, tj. takových, které splňují nároky celovečerního divadelního představení. Jde tedy o simulaci podmínek vzniku inscenace v profesionálních podmínkách (celotýdenní zkoušení, proces od první čtené přes aranžovací a generální zkoušky, kdy do procesu zkoušení vstupují další divadelní složky jako je scénická hudba a světelný design až po první veřejné uvedení, tj. k premiéře).</p> <p>V rámci čtyř inscenací je každé studentce / každému studentu oboru herectví přidělen hlavní herecký úkol, který jako její / jeho absolventská role se stává východiskem pro závěrečné hodnocení a pro písemnou teoretickou diplomovou práci, která má zobecnit zkušenosti získané během tvůrčího procesu.</p> <p>Výsledkem učení je tedy zejména uchopení hereckých úkolů v jejich celku (interpretace a vývoj postavy na základě dramatického textu a její herecké tvarování v čase a prostoru) a v celku inscenace (tj. herecká souhra s partnery na jevišti, hledání adekvátní podoby hereckého výrazu a obrazu a jejich vývoj v závislosti na struktuře inscenace, tj. na režijně-dramaturgicko-scénografické interpretaci a příslušném scénickém řešení. Podstatnou součástí předmětu je také rozvíjení řešení hereckého úkolu v rámci veřejných repríz před diváky divadla DISK. Nejde tedy jen o proces realizace a komunikace s dalšími divadelními složkami, ale také o rozvíjení a zkoumání možností tvůrčího vztahu s divadelním publikem.</p> <p>U předmětů vyučovaných v sekvenční řadě je obtížné formulovat stejný program pro každý ročník, neboť program je pro každý ročník individuální. V závislosti na podobě a struktuře talentů a osobností – studentů i pedagogů – v jednotlivých ročnících. Jde tedy zejména o to, dosáhnout v delším cyklu společně sdílených komplexních standardů. Program jednotlivých semestrů je stanoven v diskusi pedagogů ročníků i v debatě vedení katedry a je garantován vedoucím ročníku a vedoucími kabinetů. Studenti zároveň zvládají určité potřebné profesionální dovednosti a znalosti. Jde například o schopnost autentické existence (opravdového bytí) v uměle vytvořených podmínkách, o cílenou orientaci na vnímatele, o rozehrávání dramatické situace v rozdílných žánrových polohách, o zvládnutí vnějškově pravděpodobného jednání, o základní převtělení, o předvádění, o jednání prostřednictvím umělecky stylizovaném textu o jednání v anti iluzivním a iluzivním divadle, o různou hierarchizaci hereckých vyjadřovacích prostředků apod. Posloupnost těchto témat je principiálně určována rozdílně v jednotlivých ročnících. Úkoly jsou</p>						

studentům na začátku akademického roku v ročníkových kurzech dostatečně definovány a jejich plnění je na konci každého semestru i akademického roku kolektivně i individuálně vyhodnocováno. Při výuce je totiž nutno krom dovedností, schopností a znalostí také dbát ve stejné míře o individuální osobnostní rozvoj. S využitím nejen divadelních, ale i psychologických, psychosomatických a terapeutických přístupů.

Studijní literatura a studijní pomůcky

Literatura je zadávána na projektovém základě a je závislá na žánru inscenované látky (dramatu, divadelního scénáře). Takto zadávaná literatura navazuje a rozšiřuje literaturu a pomůcky, které studenti zvládli v rámci souběžných nebo předchozích teoretických a historických předmětů. Může kombinovat pasáže historické, divadelně historické, divadelně vědní sekundární literatury. Např. v případě studia shakespearovské role studium herecké tradice, předmluvy k dané hře, eventuálně historické zázemí vzniku hry, hrou zobrazovaného období, společenských a kulturních souvislostí.

B-III – Charakteristika studijního předmětu						
Název studijního předmětu	Scénická tvorba 1–5 PZ					
Typ předmětu	Povinný (Hlavní)			doporučený ročník / semestr	I. / ZS, LS; II. / ZS, LS; III / ZS	
Rozsah studijního předmětu	4s / týd (Scén. tvorba 1) 8s / týd (Scén. tvorba 2-5)	hod.	48 (ZS) 96 (ZS) 112 (LS)	kreditů	2, 5, 5, 5, 10	
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence						
Způsob ověření studijních výsledků	zkouška			Forma výuky	semináře	
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta						
Herecké úkoly, úspěšné složení komisionální klauzury před všemi vedoucími ročníků a přizvanými pedagogy návazných psychosomatických disciplín. Docházka 100%.						
Garant předmětu	prof. MgA. Jan Burian					
Zapojení garanta do výuky předmětu						
50 % (v daném ročníku) / 30 % (v ostatních ročnících): konzultace a aktualizace studijního plánu včetně průběžné revize a doplňování odborné literatury a redakce studijních pomůcek (antologie studijních textů).						
Vyučující	prof. PhDr. Daria Ullrichová; Jan Nebeský; prof. MgA. Jan Burian; Mgr. Daniel Hrbek, Ph.D.; prof. MgA. Jan Vedral, Ph.D.; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr. Jana Kudláčková; doc. Mgr. Milan Schejbal; prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D.; doc. MgA. Juraj Deák; doc. Mgr. Jan Hančil					
Stručná anotace předmětu						
<p>Ke spolupráci studentů a studentek herectví a režie-dramaturgie dochází v předmětu Scénická tvorba, jehož náplň tvoří inscenování textů připravených v seminářích Dramaturgické a Režijní tvorby. Při této činnosti se studenti a herectví seznamují v praxi s nároky, kterým je třeba při inscenování dostát, a to zejména v rovině tvůrčí komunikace: v jejím rámci jde o sladění možností zúčastněných složek a jejich představitelů, tj. o sladění individuální a týmové roviny činoherní tvorby, v níž nejcitlivější je tvůrčí a kontinuální propojování oborů režie/dramaturgie a herectví. Postupuje se od inscenace jednodušších výjevů rozvíjejících konkrétní dramatickou situaci k větším celkům vrcholícím inscenací v rozsahu jednoaktovky (cca. v délce 60 minut) v závěru 2. ročníku studia.</p> <p>Výsledkem učení je tedy realizace svěřeného hereckého úkolu, která se rovná praktické interpretaci postavy založené na tvůrčím porozumění dramatického textu, schopnosti hereckého rozehrávání v souvislosti s hereckou představivostí a hledání hereckého postoje, gesta, tj. výrazu a obrazu. Jde přitom o postupnou vědomou tvůrčí spolupráci s ostatními složkami (režie, dramaturgie, scénografie, scénická hudba, světelný design) na kompozici celkového a celistvého scénického řešení příslušného studijního úkolu. Při tomto postupu se studenti a studentky herectví seznamují i s nároky různých žánrově-stylových řešení a podle jejich zvládnutí se rozvíjí jejich specifické a individuální talentové předpoklady k tvůrčí práci.</p> <p>U předmětů vyučovaných v sekvenční řadě je obtížné formulovat stejný program pro každý ročník, neboť program je pro každý ročník individuální. V závislosti na podobě a struktuře talentů a osobností – studentů i pedagogů – v jednotlivých ročnících. Jde tedy zejména o to, dosáhnout v delším cyklu společně sdílených komplexních standardů. Program jednotlivých semestrů je stanoven v diskusi pedagogů ročníků i v debatě vedení katedry a je garantován vedoucím ročníku a vedoucími kabinetů. Studenti zároveň zvládají určité potřebné profesionální dovednosti a znalosti. Jde například o schopnost autentické existence (opravdového bytí) v uměle vytvořených podmínkách, o cílenou orientaci na vnímatele, o rozehrávání dramatické situace v rozdílných žánrových polohách, o zvládnutí vnějškově pravděpodobného jednání, o základní převtělení, o předvádění, o jednání prostřednictvím umělecky stylizovaném textu o jednání v anti iluzivním a iluzivním divadle, o různou hierarchizaci hereckých vyjadřovacích prostředků apod. Posloupnost těchto témat je principiálně určována rozdílně v jednotlivých ročnících. Úkoly jsou</p>						

studentům na začátku akademického roku v ročníkových kurzech dostatečně definovány a jejich plnění je na konci každého semestru i akademického roku kolektivně i individuálně vyhodnocováno. Při výuce je totiž nutno krom dovedností, schopností a znalostí také dbát ve stejné míře o individuální osobnostní rozvoj. S využitím nejen divadelních, ale i psychologických, psychosomatických a terapeutických přístupů.

Studijní literatura a studijní pomůcky

Literatura je zadávána na projektovém základě a je závislá na žánru inscenované látky (dramatu, divadelního scénáře). Takto zadávaná literatura navazuje a rozšiřuje literaturu a pomůcky, které studenti zvládli v rámci souběžných nebo předchozích teoretických a historických předmětů. Může kombinovat pasáže historické, divadelně historické, divadelně vědní sekundární literatury. Např. v případě studia shakespearovské role studium herecké tradice, předmluvy k dané hře, eventuálně historické zázemí vzniku hry, hrou zobrazovaného období, společenských a kulturních souvislostí.

B-III – Charakteristika studijního předmětu					
Název studijního předmětu	Divadlo v historii české kultury 1 a 2 ZT				
Typ předmětu	Povinný (Hlavní)			doporučený ročník / semestr	II. / ZS, LS
Rozsah studijního předmětu	2p / T	hod.	24 (ZS) 28 (LS)	kreditů	2, 2
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence					
Způsob ověření studijních výsledků	Zkouška			Forma výuky	Přednáška
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Ústní zkouška na základě písemné seminární práce v rozsahu nejméně 3,5 ns (6300 znaků).					
Garant předmětu	prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D.				
Zapojení garanta do výuky předmětu					
30 %					
Vyučující	prof. Jaroslav Vostrý (přednášející); prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D. (přednášející); prof. PhDr. Jan Císař, CSc (přednášející); Mgr. Jana Cindlerová, Ph.D. (přednášející); prof. MgA. Jan Vedral, Ph.D. (přednášející); MgA. Milan Šotek, Ph.D. (přednášející), Mgr. Pavel Bár, Ph.D. (přednášející).				
Stručná anotace předmětu					
<p>Předmět poskytuje studentům základní orientaci v historii divadla; nezůstává přitom u jednotlivých historických fenoménů, ale umožňuje takový vhled (zejména) do historie české činohry, který má co dělat s vývojovými předpoklady, tendencemi a historickými peripetiemi české kultury.</p> <p>Jednotlivé tendence české činohry a jejich zápas se představuje jako otevřené dění, kde stejně důležitá jako fakta jsou otázky, které z nich vyplývají pro dnešek.</p> <p>Tato koncepce i konkrétní témata jsou podloženy dlouholetým výzkumem konaným zúčastněnými pedagogy v Ústavu teorie scénické tvorby; zatímní výsledky tohoto výzkumu jsou obsaženy v publikovaných výstupech (viz Studijní literatura).</p> <p>Předmět kombinující přednášku s proseminářem vychází ze základního předpokladu sepětí historie a teorie divadla s jeho „praktickým“ poznáváním, k němuž dochází i v dalších (především hlavních uměleckých) předmětech.</p> <p>Výsledky učení: obeznámenost posluchačů a posluchaček s funkcí a historií divadla v české kultuře, která jim zejména díky poznání jeho základních tendencí umožní vytvořit si představu o tom, jak – v perspektivě jejich budoucích profesionálních aktivit – učinit potenciální vlastní příběh součástí příběhu českého divadla coby součásti české moderní kultury.</p>					
Témata ZS:		Témata LS:			
1. Divadlo a formování moderního českého národa; 2. Obrozenské divadlo mezi mimem a dramatem a tradice mimu na české scéně; 3. V. K. Klicpera mezi osvětou a komediantstvím; 4. J. K. Tyl a české divadlo mezi biedermeierem a nepovedenou revolucí; 5. Vývoj jazyka a vývoj divadla; 6. Prozatímní divadlo a česká činohra ve stínu české opery; 7. Dva typy ženského herectví: Eliška Pešková a Otýlie Sklenářová Malá; 8. Od Kolára k Vrchlickému: místo obrozenectví světovost?; 9. Jindřich Mošna a české herectví mezi		1. Od F. Zavřela ke K. H. Hilarovi a od Hilara na Vinohradech k Hilarovi v Národním; 2. Velký herec v moderním divadle: Od Vojana ke Štěpánkovi; 3. Od divadla osvobozeného k angažovanému: avantgarda mezi poezií a politikou; 4. Karel Čapek a české divadlo; 5. Na cestě od revolučních vizí k občanství a od svobodného státu k protektorátu: divadlo a společnost; 6. Léta 1945–1948: česká divadelní revoluce a její konce; 7. Herecká generace 1945 a její osudy; 8. České divadlo a osud Alfréda Radoka; 9. Krejčova cesta z Frejkových Vinohrad přes Národní divadlo k Divadlu za branou; 10. Velké divadlo v malém prostoru: Divadlo Na			

šaškováním a dramatickým jednáním; 10. Národní divadlo mezi reprezentací a realitou; 11. Kvapil a české divadlo mezi modernismem a tradicí.	zábradlí a Činoherní klub; 11. Od Reduty ke studiovým divadlům: od 60. let k normalizaci a současné alternativě; 12. Od operety k muzikálu: Divadlo jako zábava, nebo /i / umění; 13. Doba médií a české divadlo od listopadu k dnešku.
---	--

Studijní literatura a studijní pomůcky

Povinná literatura:

Císař, J. *Přehled dějin českého divadla*, Praha 2006, 2009; Jindřich Vodák *k historii českého divadla* (antologie studijních textů, eds. Vostrý / Sílová), Praha 2017; Tille, V. *Divadelní vzpomínky*, Praha 2018; Jak rozumět českému dramatu 19. století (antologie studijních textů, eds. Šotek, M. / Sílová, Z.), Praha 2018;

Hry: V. K. Klicpera (výběr 2 ze 4): *Veselohra na mostě*, *Rohovín čtverrohý*, *Hadrián z Římsů*, *Divotvorný klobouk*; J. K. Tyl: *Krvavé křtiny*, *Strakonický dudák* a *Tvrdohlavá žena* nebo *Paličova dcera*; Jaroslav Vrchlický: *Noc na Karlštejně*, *Trilogie o Hippodamii*; Julius Zeyer: *Radúz a Mahulena*; Ladislav Stroupežnický: *Naši furianti*; Gabriela Preissová: *Gazdina roba* nebo *Její pastorkyňa*; Bratři Mrštíkovi: *Maryša*; Alois Jirásek: *Lucerna*, *Jan Hus* nebo jiné historické drama a *Vojnarka* nebo *Otec*; Dyk, *Zmoudření dona Quijota*; Šrámek, *Měsíc nad řekou*; Mahen, *Mrtvé moře* nebo *Janošík*; Langer, *Periferie* a *Jízdní hlídka*; Čapek, *Bílá nemoc* a *Matka*; Topol, *Konec masopustu*

Literatura doporučená k jednotlivým tématům:

Černý, F. (red.) *Dějiny českého divadla díl II.*, Praha 1969; *díl III.*, Praha 1977; *díl IV.*, Praha 1983 (vybr. kapitoly s pedagog. komentářem); Vostrý, J. / Sílová, Z. *České drama a český hrdina*, Praha 2017 (vybrané kapitoly); Sílová, Z. *Komedianti na české scéně*, Praha 2013 (vybrané kapitoly); Fischer, O. „Činohra v pražských divadlech: Prozatímním, Národním, Městském“, in *Československá vlastivěda*, VIII. sv. (Umění), Praha 1935: 408–432 (Dvacáté století: Prvé desetiletí; Druhé desetiletí, Po roce 1920); Götz, F. *Boj o český divadelní sloh*, Praha 1934; Hyvňar, J. *O českém dramatickém herectví 20. století*, Praha 2008; Vostrý, J. *Zdeněk Štěpánek (Herec a dějiny)*, Praha 1997: 78–275; Kraus, K. *Divadlo ve službách dramatu*, Praha 2001: 197–298 [texty věnované O. Krejčovi]; Bár, P. *Od operety k muzikálu (Zábavněhudební divadlo v Československu po roce 1945)*, Praha 2013; sb. *Sláva a bída herectví*, Praha 2013; Just, V. *Divadlo v totalitním systému. Příběh českého divadla (1945–1989) nejen v datech a souvislostech*, Praha 2010; Sílová, Z. / Bár, P. (eds.) *Frejkovy Schovávané na schodech*, Praha 2014; Sílová, Z. / Vostrý (eds.), J. *Městská divadla pražská v éře Oty Ornesta*, Praha 2014; Vostrý, J. / Sílová, Z. / Bár, P. (eds.) *Divadelním ředitelem 1945–1950 (Jiří Frejka na Vinohradech)*, Praha 2016; Sílová, Z. (ed.) *Generace a kontinuita*, Praha 2009; Sílová, Z. *DISK a generace 1945*, Praha 2006; Sílová, Z. *Radovan Lukavský*, Praha 1999; Vostrý, J. *Činoherní klub 1965–1972 (Dramaturgie v praxi)*, Praha 1996; Vostrý, J. *Petr Čepek (Talent a osud)*, Praha 1996 n. 2004.

Paměti: Kohout, E. *Divadlo aneb Snář*, Praha 1975; Scheinpflugová, *Byla jsem na světě*, Praha 1994; Pešek *Tvář bez masky*, Praha 1977, 1986; či další monografie podle vlastního výběru a/či pedagogova doporučení.

B-III – Charakteristika studijního předmětu					
Název studijního předmětu	Divadlo v historii západní kultury 1 a 2 ZT				
Typ předmětu	Povinný (Hlavní)			doporučený ročník / semestr	I. / ZS, LS
Rozsah studijního předmětu	2p/T	hod.	24 (ZS) 28 (LS)	kreditů	2, 2
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence					
Způsob ověření studijních výsledků	Zkouška			Forma výuky	Přednáška
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Ústní zkouška na základě písemné seminární práce v rozsahu nejméně 3,5 ns (6300 znaků).					
Garant předmětu	prof. Jaroslav Vostrý				
Zapojení garanta do výuky předmětu					
30 %					
Vyučující					
Mgr. Jana Cindlerová, Ph.D.; Mgr. Jitka Goriaux Pelechová, Ph.D.; Mgr. Jana Kudláčková; prof. MgA. Zuzana Síllová, Ph.D.; MgA. Milan Šotek, Ph.D.; prof. MgA. Jan Vedral, PhD.; prof. Jaroslav Vostrý					
Stručná anotace předmětu					
<p>Cílem inovovaného předmětu je poskytnout studentům 1. ročníku herectví, režie a dramaturgie KČD a scénografie KS základní orientaci o nejvýznamnějších tendencích divadla v historii západní kultury, kde historie je chápána jako příběh, ve kterém by měli nalézt i oni / y své místo; to předpokládá představení jednotlivých tendencí a jejich zápasů jako otevřeného dění, v jehož rámci jsou probírána fakta a jednotlivé fenomény stejně důležité jako otázky, které z nich vyplývají pro dnešní divadlo a kulturu, kterou divadlo spoluvytváří.</p> <p>Při jednotlivých lekcích nejde tedy o posloupnost jednotlivých témat totožných s příslušným historickým obdobím, ale o rozšiřující se a prohlubující vhled do „celkového“ vývoje určovaného zápasem různých tendencí. Jde o rozšiřování a prohlubování vědomí spojitosti vývoje divadla s vývojem obrazu světa a obrazu člověka v západní kultuře a z tohoto vědomí pramenící vědomí aktivní úlohy divadla a jeho možností.</p> <p>Úhel pohledu není – vzhledem k vědomí základního poslání i konkrétních plánů výuky uměleckých oborů na KČD a KS – akademicky teatrologický, ale dramaturgický. Předmět kombinující přednášku s proseminářem vychází ze základního předpokladu sepětí historie a teorie divadla s jeho „praktickým“ poznáváním, k němuž dochází i v dalších (především hlavních uměleckých) předmětech.</p> <p>Výsledky učení: základní orientace v nejvýznamnějších tendencích divadla v historii západní kultury; vědomí spojitosti vývoje divadla s vývojem obrazu světa a člověka v západní kultuře.</p>					
Témata ZS:			Témata LS:		
1. Zdroje a povaha západní kultury v perspektivě vzniku a podob divadla; 2. Antická kultura a vznik divadla jako kulturní instituce: mezi rituálem a divadlem, mezi řeckými dionýsiemi a římským mimem, mezi náboženským prožitkem a zábavou; 3. Antické Řecko a vznik dramatu; 4. Křesťanství a západní divadlo mezi chrámem a jarmarkem, vážností a smíchem, součástí kultu a zábavou, náboženstvím a poezií; 5. Od středověkého blázna k Shakespearovu šaškovi; 6. Shakespeare a obraz člověka v evropské kultuře; 7. Italský vynález scénografie v kontextu novodobého evropského divadla; 8. Barokní divadlo mezi scéničností			1. Postava sluhy a vývoj evropské komedie a komediálního herectví od Marivauxe k Beaumarchaisovi a od rokokové stylizovanosti k moderní komedii „ze současnosti“; 2. Diderot a cesta moderního evropského divadla od uvádění her k inscenaci; 3. Od romantismu k moderně a od národního divadla k bulváru; 4. Od salonní komedie k Ibsenovi a od prezentace problému k uměleckému divadlu; 5. Od hereckých virtuosů k ansámblovému divadlu: Meiningenští a vývojové sepětí mezi herectvím, režii a scénografií; 6. Z veřejného prostoru do pokoje a od prostředí k dramatickému prostoru; 7. Stanislavskij a moderní divadlo; 8. Od vyobrazení k výrazu; 9. Brecht a moderní divadlo; 10. Od existencialismu k absurditě: západní divadlo		

a scénovaností; 9. Komédie dell'arte a evropské divadlo mezi psaným textem a hereckou improvizací; 10. Molière a cesta od mimu k novodobé komedii a od typu k charakteru; 11. Konec Harlekýna? Od barokního klasicismu k osvícenství a od (pre)romantismu k výmarskému klasicismu: zápas mimu s divadlem dramatu a osudy vídeňské lidové komedie.	1945–1968; 11. Artaud a jeho dědicové: antropologie a divadlo; 12. Od moderny k postmoderně; 13. Divadlo ve věku všeobecné scénovanosti k dnešku.
--	--

Studijní literatura a studijní pomůcky

Povinná literatura:

Brockett, O. Dějiny divadla, Praha 1999, 2. vyd. 2008; Kotte, A. Dějiny divadla. Úvod (připravuje se do tisku podle německého vydání z roku 2013); Stehlíková, E. Antické divadlo, Praha 2005; Bejblík, A. / Hornát, J. / Lukeš, M. (eds.) Shakespeareovi předchůdci, Shakespeareovi současníci, Drama po Shakespeareovi, Praha 1978, 1980, 1985 (vybrané kapitoly); Hlinský, M. Shakespeare a jeviště svět, Praha 2015 (vybr. kapitoly); Mikeš, V. Divadlo španělského zlatého věku, Praha 2012 (2. upr. vyd.); (týž) Divadlo francouzského baroka, Praha 2001; Kratochvíl, K. Komédie dell'arte doma i za hranicemi, Praha 1973; Balvín, J. / Pokorný, J. / Scherl, A. (eds.) Vídeňské lidové divadlo od Stranitzkého k Nestroyovi, Praha 1990; Vostrý, J. Scénologie dramatu, Praha 2010; (týž) Stanislavského objev herecké kreativity a jeho sociokulturní souvislosti, Praha 2018; Hyvňar, J. Herec v moderním divadle (K divadelním reformám 20. století), Praha 2011; (týž) Francouzská divadelní moderna, Praha 1996; Pörtner, P. Experimentální divadlo, Praha 1965; Honzl, J. Divadelní a literární podobizny, Praha 1959 (vybr. stati), Grossman, J. „Brechtovy úvahy o umění“, in Brecht, B. Myšlenky, Praha 1956; Styan, J. L. Černá komedie, Praha 1967; Hořínek, Z. Divadlo mezi modernou a postmodernou, Praha 1998; Lehmann, H.-T. Postdramatické divadlo, Bratislava 2007; Gajdoš, J. Od inscenace k instalaci, od herectví k performanci, Praha 2010; Goriaux Pelechová, J. Divadlo Thomase Ostermeiera (Na cestě za novým realismem), Praha 2014 + doplňující literatura zadávaná jednotlivými přednášejícími ke konkrétním tématům.

Hry: Sofokles: Král Oidipus, Antigona; Plautus: Lišák Pseudolus; William Shakespeare: Romeo a Julie, Othello, Hamlet nebo Král Lear, Richard III. nebo Macbeth; Večer tříkrálový nebo Sen noci svatojanské; Calderón de la Barca: Život je sen; Pierre Corneille: Cid; Jean Racine: Faidra; Molière: Tartuffe; Goldoni: Sluha dvou pánů; Schiller: Úklady a láska; Marie Stuartovna nebo Panna orleánská; Beaumarchais: Figarova svatba; Musset: S láskou nejsou žádné žerty; Ibsen: Nora, Peer Gynt; Strindberg: Slečna Julie; Čechov: Višňový sad či /a/ Tři sestry; Pirandello: Šest postav hledá autora; Brecht: Matka Kuráž; Beckett: Čekání na Godota; Ionesco: Plešatá zpěvačka.

B-III – Charakteristika studijního předmětu					
Název studijního předmětu	Podoby herectví 1 a 2 ZT				
Typ předmětu	Povinný (Hlavní)			doporučený ročník / semestr	I. / ZS, LS
Rozsah studijního předmětu	3s/T	hod.	36 (ZS) 42 (LS)	kreditů	2, 2
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence					
Způsob ověření studijních výsledků	Zkouška			Forma výuky	Seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Zkouška na základě písemných seminárních prací.					
Garant předmětu	prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D.				
Zapojení garanta do výuky předmětu	100%				
Vyučující					
prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D.					
Stručná anotace předmětu					
V návaznosti na hlavní předměty Herecká tvorba a Scénická tvorba i na přednáškový cyklus Divadlo v historii západní kultury mají studentky a studenti v semináři Podoby herectví příležitost vnímat, poznávat a reflektovat problémy studovaného oboru při seznamování s konkrétní podobou jednotlivých hereckých stylů a způsobů vytváření herecké postavy na příkladu zaznamenaných projevů velkých českých i světových hereckých osobností, které jsou předmětem jejich individuálních (písemných) i společných analýz.					
Zatímco studenti a studentky herectví konfrontují zhlédnuté herecké projevy s vlastními zkušenostmi v anketě zaměřené na psychologii herecké tvorby, studenti a studentky režie-dramaturgie tříbí při jejich reflexi svou schopnost identifikace jednotlivých stránek a elementů herectví, kterou rozvíjejí – stejně jako studenti a studentky herectví – studiem příslušné literatury (odborné studie, monografie, memoáry).					
Od samotného počátku své „praxe“ a s postupujícími zkušenostmi jsou tak studenti a studentky vedeni/y k soustavné analýze a hlubší reflexi otázek herecké tvorby dvojím způsobem: skrze seberefexi (anketa zaměřená na psychologii herecké tvorby) a skrze rozbor „historických příkladů“, srovnávaných se současnou podobou a úrovní herectví. Konfrontace vlastních zkušeností se „vzory“ – tj. významnými představiteli jednotlivých tvůrčích stylů a tendencí –umožňuje pohled na hereckou práci takřkajíc z obou stran: „zvenčí“ skrze pozorování, popis a analýzu tvůrčích postupů toho druhého, a „zvenitř“ při pokusech zmapovat a pojmenovat problémy, s nimiž se studenti setkávají při vlastních tvůrčích pokusech včetně tvorby inscenace. Osobní konfese přesahující věcné postřehy a poznatky jsou směřovány k analýze obecnějších problémů: tvůrčích prostředků herce, profesionálních vztahů mezi hereckými partnery, vztahu herec-text (předloha), herec-režisér, dramatická osoba-hercká postava i místo postavy ve scénickém celku a jednotlivých prvků tvořících postavu v motivické struktuře díla.					
Výsledky učení: Pochopení a porozumění tvůrčímu procesu vytváření herecké postavy prostřednictvím empatie a pozorování, reflexe, popisu a analýzy jednotlivých fenoménů i vlastní sebereflexe.					
Studijní literatura a studijní pomůcky					
Zhlédnuté divadelní inscenace, vybrané filmy, televizní a jiné video – či audiozáznamy.					
Dokumentační materiál k jednotlivým dílům včetně fotografického, dobové odborné reflexe i osobní záznamy tvůrců (vzpomínky, deníky, interview)					
Základní odborná literatura k tématu dramatické a komediální herectví:					
<ul style="list-style-type: none">Čechov, M. <i>Hercova cesta / O herecké technice</i>, Praha 2017;Lukavský, R. <i>Být nebo nebýt. Monology o herectví</i>, Praha 1985Vostrý, J. <i>O hercích a herectví</i>, druhé, rozšířené vydání, Praha 2014 (vybrané kapitoly)Vostrý, J. / Sílová, Z. <i>Je dnes ještě možné herecké umění? (Příspěvek ke scénologii herectví)</i>, Praha 2008 (vybrané kapitoly)Zich, O. <i>Estetika dramatického umění</i>, Praha 1987: 89–131 (V. Dramatická osoba. Tvorba hercova)					
Herecké monografie a memoáry:					

Brunelin, A. *Gabin*, Praha 1995; Delluc, L. *Chaplin*, Praha 1924; Eliot, Marc: *Americký rebel: život Clinta Eastwooda*, České Budějovice 2013; Fabianová, Vlasta: *Jsem to já?*, Praha 1993; Chaplin, Ch. *Můj životopis*, Praha 1967, 2000; Olivier, L. *Hercova zpověď*, Praha 1982; Pešek, L. *Tvář bez masky*, Praha 1977, 1998; Scheinpflugová, O. *Byla jsem na světě*, Praha 1994 (druhé, úplné vydání); Valtrová, M. *Kronika rodu Hrušínských*, Praha 1994; Vlasta Burian (téma): např. Král, A. / Král, P. *Vlasta Burian*, Praha 1967; Longen, E. A. *Král komiků*, několik vydání; Vostrý, J. *Petr Čepek. Talent a osud*, Praha 1996; Vostrý, J. Zdeněk Štěpánek. *Herec a dějiny*, Praha 1997; Werich, J. „Klauni“, in: *Úsměv Klauna*, Praha 1984 a další vydání atd.

B-III – Charakteristika studijního předmětu				
Název studijního předmětu	Seminář historie a teorie divadla ZT			
Typ předmětu	Povinný		doporučený ročník/semestr	II. / LS
Rozsah studijního předmětu	1s/týd	hod.	14	kreditů 1
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence				
Způsob ověření studijních výsledků	zápočet		Forma výuky	semináře
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta				
Aktivní účast na semináři, zpracování a výklad jednotlivých pojmů konfrontací praktických zkušeností se zadávanou odbornou literaturou.				
Garant předmětu	prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D.			
Zapojení garanta do výuky předmětu				
50%; Konzultace a aktualizace obsahu jednotlivých témat/otázek k postupové zkoušce včetně koncepce a redakce studijních pomůcek (antologií studijních textů a audiovizuálních materiálů).				
Vyučující	Mgr. Jana Cindlerová, Ph.D.; prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D.			
Stručná anotace předmětu				
<p>Seminář se teoreticky věnuje tématům k postupové zkoušce z historie a teorie činoherního divadla. Získané poznatky by měly následně během postupové zkoušky podnítit studentky a studenty oboru herectví ke stručné úvaze ke každé z otázek, doložené konkrétními příklady, a to jak z historie a současnosti divadla, ale také vlastních dosavadních praktických tvůrčích zkušeností z předmětů Scénické a Herecké tvorba a Herecké propedeutiky. Rozvíjení schopnosti formulovat smysl a význam jednotlivých pojmů na základě odborných poznatků a odborné literatury a zároveň jejich domýšlení a konkretizování vlastními praktickými zkušenostmi je také předmětem výuky.</p> <ol style="list-style-type: none">1. Původ a podstata evropské činohry (divadlo a drama, dramatická a scénická a jejich proměňující se vztahy od renesance k dnešku).2. „Komediantská“ a „literární“ vývojová linie evropské činohry (střídání klasicky „pravidelných“ vzdělaneckých a komediantsky uvolněných tendencí, výchovné a zábavné zaměření a jejich spor i doplňování v průběhu vývoje evropské činohry s příslušnými hereckými a příp. i scénografickými konsekvencemi).3. Vývoj a podstata činoherních žánrů (klasicky přísné žánrové dělení na klasickou tragédii a klasickou komedii i zvlášť vydělovanou frašku jako původně lidový a pak „pokleslý“ žánr, a žánrový synkretismus a souvislosti jejich zápasu ve vývoji evropské činohry).4. Monolog/ičnost/ a dialog/ičnost/ ve vývoji a při tvorbě činohry (od formy jazykového vyjádření a její souvislosti se samotným vznikem činohry a vývojem stylů k monologičnosti či dialogičnosti ve vztazích mezi původci činoherních děl).5. Složky činoherního díla a vývojové proměny jejich vztahů (od nadvlády autora, příp. velkých hereckých osobností k režisérskému, příp. scénografickému divadlu, Gesamtkunstwerk a montáž).6. Text dramatu a scénické dílo (vztah verbálních a mimoverbálních, akustických a vizuálních, slovesných a výtvarných elementů v celku inscenace i v herecké tvorbě, jak se projevoval ve vývoji evropské činohry a jaký je v různých případech v současné praxi).7. Přirozenost a stylizace ve vývoji evropské činohry (evropské herectví a každodenní chování a proměny jejich vztahu, klasicismus, resp. romantismus a realismus, resp. civilismus, poezie a próza, hovorový jazyk a verš, stylovost a stylizovanost, příp. čistota stylu a stylový synkretismus v dramatu, herectví i režii).8. Způsoby vytváření jevištní postavy v evropské činohře (odstup a ztotožnění, prožívání a představování, resp. Stanislavskij a Brecht a jejich předchůdci i následovníci, tvorba postavy a hercovo „sebevyměření“, dramatická, resp. herecká postava a její elementy a jejich vazby s ostatními elementy dramatického, resp.				

scénického celku).

9. Od dramatické situace k jednání v jevištním prostoru (dramatická situace a mizanscéna, divadelní, jevištní a dramatický prostor a jeho cítění, situace a děj, prostor a čas, ilustrace textu a režijní a herecká „fabulace“).
10. Text a podtext, „vnějšek“ a „vnitřek“ (obraz a výraz, konvencionální a expresivní chování, přístup „zvnějšku“ a na základě psychologické motivace, psychologicko-realistické a „nepsychologické“ žánry a styly v dramatu i herectví).
11. Dva směry jevištní komunikace a jejich důsledky a proměny (komunikace mezi jevištěm a hledištěm a komunikace mezi jevištními partnery v postavě i mimo postavu, divadelní konvence a spontánní projev „bez ohledu na publikum“, výraz a sdělení).
12. Přirozený (národní) jazyk a jazyk činohry (činohra jako divadelní druh, kde se „stále“ či „hlavně“ mluví, stav divadla a stav jazyka /viz české 19. století/, jazyk a mluva, spisovnost a „přirozenost“, resp. stylizovanost, divadelní kultura a kultura jazyka, resp. národa).
13. Nejvýznamnější tradice českého činoherního divadla (tradice jako rezervoár možností; které tradice jsou živé a které zůstávají /třeba ke škodě věci/ opomenuty, původnost a navazování, kontinuita a diskontinuita vývoje v českých podmínkách, české divadlo a nejdůležitější evropské divadelní tradice).
14. Základní vývojové tendence evropské činohry a jejich kořeny: Stendhalovu otázku „Racine, či Shakespeare“ lze rozmnožit: Goldoni, či Gozzi, bohatá podívaná, či chudé divadlo, oficiální („pravidelné“), či alternativní atd.; slohy a styly z hlediska historického a z hlediska typologického, činohra a sociální psychologie: styly „plebejské“ a styly „aristokratické“; smysl pro realitu a /vzpoura/ imaginace, styl a individuální psychologie).
15. Kdy (čím) začíná a (případně) končí moderní činohra (od naturalismu přes symbolismus a modernu k meziválečné avantgardě a od poválečného „neorealismu“ k absurdnímu divadlu a postmoderně; styly a módy, dobové a osobní „preference“, dílo ve vztahu k publiku a kritice, individuální tvorba a kontext).

Studijní literatura a studijní pomůcky

Uvedená literatura je zadávána na základě konkrétních úkolů:

Aristoteles, Poetika (různá vydání překladu Antonína Kříže); Banu, G. Nepodrobený herec, Praha 2016; Brecht, B. „Zcizující efekty v čínském hereckém umění“, in: (týž) Myšlenky, Praha 1958, s. 39–49; Brockett, O. G. Dějiny divadla, Praha 1999; Burian, E. F. O nové divadlo 1930–1940, Praha 1946, s. 125–136 [„Příspěvek k problému jevištní mluvy“]; Císař, J. Člověk v situaci, Praha 2000 (kap. „Divadelní prostor“ a „Divadelní situace“); Císař, J. Přehled dějin českého divadla, dvoudílné i souborné vydání, Praha 2004, 2005 / 2006; Fischer, O. „Kvapil a Hilar“ /1931/ a „Pražské Národní divadlo“ /1936/, in: Otokar Fischer a Národní divadlo, Praha (DÚ) 1983, s. 168–172 a 201–216; Frejka, J. „K verši tragedie“, in: (týž) Železná doba divadla, Praha 1945, samost. pod názvem Jevištní řeč a verš tragedie, Praha 1944; Gajdoš, J. Postmoderné podoby divadla, Brno 2001, s. 17–27 [kap. 2. „Od moderny k postmodernému štýlu“]; Goriaux Pelechová, J. Divadlo Thomase Ostermeiera, Praha 2014; Götz, F. Boj o český divadelní sloh, Praha 1934; Honzl, J. „Herecká postava“, in: (týž) K novému významu umění, Praha 1956, s. 239–245; Honzl, J. „Pohyb divadelního znaku“ a „Hierarchie divadelních prostředků“, in: (týž) K novému významu umění, Praha 1956 [viz i další výběry Honzlových statí]; Hořínek, Z. Drama, divadlo, divák, Brno 2008; Hořínek, Z. Kniha o komedii, Praha 1992; Hořínek, Z. Žánry dramatu, Praha 1978; Hůrková, J. / Makovičková, H. Základy jevištní mluvy 1 a 2, Praha 1986; Hyvnar, J. Virtuosoové, Praha 2012; Hyvnar Francouzská divadelní reforma, Praha 1996; Hyvnar, J. Herec v moderním divadle, Praha 2012; Hyvnar, J. O českém dramatickém herectví 20. století, Praha 2008; Kröschlová, E. Jevištní pohyb, Praha 2015; Levý, J. Umění překladu, Praha 1963 [kap. V. „Překládání divadelního dialogu“, s. 111–140, 166–169; kap.; IV. Blankvers, s. 235–247, a Alexandrín, s. 247–254]; Lukavský, Stanislavského metoda herecké práce, Praha 1978; Mukařovský, J. „Dvě studie o dialogu“, in: (týž) Kapitoly z české poetiky; díl první, Praha 1948 („Dialog a monolog“, „K jevištnímu dialogu“) resp. (týž) Studie z poetiky, Praha 1982; Stich, A. „Český jazyk a dramatický text v 19. století“, in: [sborník sympozia] „Divadlo v české kultuře 19. století“, Praha (Národní galerie) 1985, s. 75–85, resp. in: Stich, A. Od Karla Havlíčka k Františku Halasovi (lingvoliterární studie), Praha 1996, s. 101–116; Stich, A. „Národní jazyk a jazyk dramatu“ (1967), Disk 5 (září 2003) [s úvodem J. Hůrkové „Alexandr Stich a český dramatický text“]; Šalda, F. X. O naší moderní kultuře divadelně dramatické, Praha 1937; Veltruský, J. Drama jako básnické dílo, Brno 1999 (pův. 1942); Vostrý, J. O hercích a herectví, 2. rozšířené vydání, Praha 2014; Vostrý, J. „Úvod do studia postavy“, Amatérská scéna 1982 a 1983; Vostrý, J. Režie je umění, Praha 2001 [s. 120–127 (Režijní řešení a žánrové – stylový klíč)]; Vostrý, J. „Od podívané ke scénickému obrazu (Italský vynález scénografie a směry evropského divadla“ 1 a 2, Disk 2 (prosinec 2002 [zejm. kap. 'Podívaná a divadelní hra', s. 24–30]) a Disk 3 (březen 2003 [zejm. kap. 'Od přednesu k rozehrání do hloubky jeviště', s. 28–35]); Vostrý, J. „Od modernismu k postmoderně: expresionismus“, Disk 1 (červen 2002); Vostrý, J. Stanislavského objev herecké kreativity, Praha 2018; Werich, J. „Klaun“, in: (týž) Úsměv klauna, Praha 1984, s. 137–171; Zich, O. Estetika dramatického umění, Praha 1987 (pův. 1931) [zejm. část; „Pojem dramatického umění“, s. 11–56, dále s. 89–131: kap. V.; „Dramatická osoba. Tvorba hercova“].

B-III – Charakteristika studijního předmětu					
Název studijního předmětu	Teorie divadla a jeho složek ZT				
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník/semestr	IV. / ZS
Rozsah studijního předmětu	3s/týd	hod.	36	kreditů	2
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence					
Způsob ověření studijních výsledků	Zápočet			Forma výuky	seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Ukončení zkouškou ověřující získané poznatky s ohledem na odevzdané úkoly zpracovávající alespoň jedno z témat ve formě souvislého výkladu (cca 3-5 ns), auto reflexe praktické jevištní činnosti.					
Garant předmětu	prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D.				
Zapojení garanta do výuky předmětu					
100% (v daném ročníku), konzultace a aktualizace obsahu jednotlivých témat/otázek k MgA. zkoušce včetně průběžné revize a doplňování odborné literatury a redakce studijních pomůcek (antologie studijních textů).					
Vyučující	prof. MgA. Jan Vedral, PhD.; prof. PhDr. Daria Ullrichová; prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D.				
Stručná anotace předmětu					
<p>Předmět kombinující přednášku a seminář rozvíjí znalosti a dovednosti získané v prvních dvou letech studia ukončené tzv. postupovou zkouškou v oblasti teorie divadla a dramatu na vyšším stupni, na kterém se zájem studentů soustřeďuje jednak k obecnějším otázkám, a na druhé straně ke specifickým otázkám oboru herectví.</p> <p>Osnovu předmětu tvoří otázky k magisterské zkoušce z historie a teorie oboru herectví, formulované tak, že by měly podnítit ke stručné úvaze doložené konkrétními příklady; tato úvaha by měla vycházet nejenom ze získaných znalostí, ale i z domýšlení vlastních zkušeností ze scénické tvorby a inscenační praxe.</p> <ol style="list-style-type: none">1. Základní znaky evropského herectví zejm. ve srovnání s asijským, tendence evropského herectví k chování „jako v životě“ a herectví jako tvorba, vystupování a vytváření postavy.2. Proměny českého herectví od Vojana k dnešku s ohledem na proměny stylu v souvislosti s proměnou dobové mentality.3. „Psychofyzické“ typy a typy přístupu herce k postavě (včetně příslušných teorií) a jejich vztah příslušným druhům a žánrům dramatického (scénického) umění.4. Herec na scéně a v záběru kamery z hlediska celkové problematiky chování v prostoru a tělesně-prostorového cítění.5. Herec na scéně a v záběru kamery z hlediska problematiky spontánní reakce a budování (a fixace) linie jednání: výkon a postava, od spontánní akce a reakce k uvědoměle budované linii jednání; jednota apriorně vytvářeného charakteru a geneze postavy z (třeba rozporného) jednání v různých situacích.6. Dramatické jednání a herecký (scénický) výraz: prožívání a představování, konvencionální a expresivní chování, životní a scénické konvence, text a podtext, postoj a výraz, emocionální výraz a jednání, gesto a gestus, výraz a sdělení.7. Dramatické a herecké (žádoucí) napětí: herecký výkon a fyzická existence na scéně, svalový tonus a dialektika napětí a uvolnění proti přepětí (křeči) a povolenosti, svalové cítění a pohybový smysl, tělový sebecit a herecká sebekontrola.8. Od postoje postavy v situaci k pohybovému výrazu: tělo a psychika, dech, duše a duch, konvencionální a expresivní (emocionální) projev, postoj a držení, gestus a gesto, izolovaný pohyb a celkový projev,					

Studijní literatura a studijní pomůcky

Brecht, B. „Pouliční scéna (Základní model scény epického divadla)“, „Zcizující efekty v čínském hereckém umění“ a „Z dopisu herci“, in (týž) Myšlenky, Praha 1958; Brecht, B. „Poznámky k veselohře 'Muž jako muž' 2. K otázce měřítek při posuzování hereckého umění“ a „Poznámky k Šestákové opeře“, in (týž) Divadelní hry I, Praha 1963; Burian, E. F. O nové divadlo, Praha 1946: 57–65 (Máchovo divadlo) a 125–136 (Příspěvek k problému jevištní mluvy); Čechov, M. Hercova cesta / O herecké technice, Praha 2017; Diderot, D. „Paradox o herci“, in Diderot o divadle, Praha 1950 (zde i Honzlova studie „Nad Diderotovým paradoxem o herci“), příp. Diderot, D. Vybrané spisy, Praha 1953 nebo Diderot o umění, Praha 1983; Frejka, J. Jevištní řeč a verš tragédie, Praha 1944, příp. pod názvem „K verši tragédie“ in (týž) Železná doba divadla, Praha 1945: 77–99; Götz, F. Boj o český divadelní sloh, Praha 1934; Grotowski, J. „Hlas“, in Pilátová, J. (ed.) Teatr laboratorium: Texty, 3. část, Praha 1990: 126–157; Havel, V. „Radokova práce s herci“, Divadlo 5/1963; Honzl, J. „Herecká postava“, „Herecká inspirace“ a „Pohyb divadelního znaku“ a in K novému významu umění, Praha 1956 či jinde; Honzl, J. „Slovo na jevišti a ve filmu“, Disk 33 (září 2010): 80–94 + z redakčního úvodu s. 3 a 4 a poznámku Václava Syrového k Honzlovu článku na s. 95–97; Hůrková, J. „O českém alexandrinu – nejen jevištním“, Disk 13 (září 2005): 121–129; Hůrková-Novotná, J. / Makovičková, H. Základy jevištní mluvy I.–II., Praha 1983; Hyvnar, J. O českém dramatickém herectví 20. století, Praha 2008; Kalvodová, D. / Novák, M. Vítr v piniích, Praha 1975: 14an., 174an. a 239an.; Kalvodová, D. Čínské divadlo, Praha 1992: 221–49 a 62–67; Kazda, L. „Příspěvek k hlasové práci herce Eduarda Vojana (1853–1920, Disk 33 (září 2019): 98–106; Kröschlová, E. Jevištní pohyb (Herecká pohybová výchova), Praha 1988 + (týž) „Psychofyzické uvolnění“ in Sborník DAMU, Praha 1988 (DÚ); Levý, J. České teorie překladu, Praha 1957: 541–553 (‘Klasická čeština na jevišti’: polemika mezi Václavem Tillem a Klárou Pražákovou o českých překladech veršovaných dramatických textů); Levý, J. Umění překladu, Praha 1963: 111–140 (Překládání divadelního dialogu). 170–192 (o „nepříbuzných a „příbuzných“ veršových systémech, na s. 178–192 o rytmu) a 235–262 (blankvers, alexandrin, volný verš); Lukavský, R. Stanislavského metoda herecké práce, Praha 1978; Lukavský, R. Kultura mluveného slova, Praha (AMU) 2000; Macura, V. „Paradox obrozenského divadla“. in Divadlo v české kultuře 19. století, Praha 1985; Plessner, H. „K antropologii herce“, Disk 24 (červen 2008); Sílová, Z. „Generace 1945 a české herectví 2. poloviny 20. století“, in Generace a kontinuita (K českému scénickému umění 20. století), Praha 2009: 9–20; Sílová, Z. Komedianti na české scéně (Od divadla k filmu), Praha 2013; Stanislavskij, K. S. „Jevištní umění a jevištní řemeslo“, in: (týž) Moje výchova k herectví, Praha 1946; Stanislavskij, K. S. Můj život v umění, Praha 1983; Stich, A. „Národní jazyk a jazyk dramatu“ (1967), Disk 5 (září 2003): 86–94; Stich, A. „Český jazyk a dramatický text v 19. století“ (1985), in (týž) Od Karla Havlíčka k Františku Halasovi, Praha 1996: 101–116; Veltruský, J. „Zvukové vlastnosti textu a hercův hlasový projev“, in (týž) Příspěvky k teorii divadla, Praha 1994: 102–113; Vostrý, J. / Sílová, Z. Je dnes ještě možné herecké umění?, Praha 2009: 171–179; Vostrý, J. „Mezi rolí a self“. tj. 7. kap. knihy Scénování v době všeobecné scénovanosti, Praha 2012; Vostrý, J. O hercích a herectví, Praha 2014; Vostrý, J. Předpoklady hereckého projevu, Praha 1990: 88–108 (kap. Stylizovat se, Chovat se, Napodobovat, Vyjadřovat); Vostrý, J. Režie je umění, Praha 2001, resp. 2009; Vostrý, J. Scénologie dramatu, Praha 2010: 153–167 (kap. „Radúz a Mahulena: scénologie slova“; Vostrý, J. Stanislavského objev herecké kreativity a jeho sociokulturní souvislosti, Praha 2018; Zich, O. „O typech básnických“ in Česká literární kritika v dotyku se strukturalismem (1880–1940), Brno 2003; Zich, O. Estetika dramatického umění, Praha 1931, 1987.

B-III – Charakteristika studijního předmětu					
Název studijního předmětu	Teorie a praxe jevištního slova 1 a 2 ZT				
Typ předmětu	Povinný (Hlavní)			doporučený ročník / semestr	II. / ZS, LS
Rozsah studijního předmětu	2s/T	hod.	24 (ZS) 28 (LS)	kreditů	1, 2
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence	Teorie jevištní mluvy 1 pro ZS Teorie jevištní mluvy 2 pro LS				
Způsob ověření studijních výsledků	Zápočet (ZS), Zkouška (LS)			Forma výuky	Seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Zápočet (ZS) / ústní zkouška (LS) na základě seminární práce.					
Garant předmětu	MgA. Milan Šotek, Ph.D.				
Zapojení garanta do výuky předmětu	100%				
Vyučující					
MgA. Milan Šotek, Ph.D.					
Stručná anotace předmětu					
<p>Inovovaný předmět společné výuky 2. ročníku režie-dramaturgie a herectví, který ve formě prosemináře má posluchačům a posluchačkám poskytnout hlubší vhled do problematiky slova na jevišti na té úrovni, kde se teorie a praxe herectví stýká s obecnou poetikou, sémantika s prozodíí a slovní jednání s obecnými principy slovního a slovesného vyjadřování.</p> <p>Vzhledem k všeobecné zanedbanosti péče o kulturu slova ve společnosti i zejména o kultivaci citu pro slovo na úrovni středoškolského vzdělání, je – vedle kultivace hlasového a mluvního projevu – ve 2. ročníku studia činoherního herectví i režie-dramaturgie nezbytné obrátit pozornost studentů a studentek k těm subtilnějším vlastnostem činoherního vyjadřování, které nelze zvládnout bez základních poznatků z poetiky. Ta je tu vyučována zejména z hlediska rozvíjení citu pro slovo a rodný jazyk v tradici výuky na DAMU, jejíž představitelkou byla doc. Jiřina Hůrková. V této tradici jsou (na rozdíl od filologického a literárněvědného pojetí) např. při výuce versologie její specifické elementy rozvíjeny na úrovni, na níž se vztah metra a rytmu studuje v souvislosti s obecnou problematikou jevištního rytmu, slovo se odvozuje z tělesného gesta (od gestus) či stává se gestem a vztah sémantické a prozodické roviny slovního vyjadřování se činí nedílnou součástí studia vztahu racionální a emocionální, diskurzivní a imaginativní, vnější a vnitřní, sdělovací a umělecké, věcné a estetické stránky jevištního projevu.</p> <p>Výuka postupuje v jednotlivých semestrech od jednoduššího ke složitějšímu. Předmět zahrnuje tyto okruhy pojmů / problémů:</p> <p>I.</p> <p>1. Konstativní, resp. narativní a performativní stránka slovního vyjadřování; vyprávění a předvádění (scénování) v denní praxi a ve specifickém scénickém útvaru. 2. Literární a orální, psaný text a mluvní projev, jevištní realizace slova jako prostředek pochopení smyslu psaného textu pomocí navrácení slova jeho mluvně tělesnému základu. 3. Slovo a obraz, věcné a básnické vyjadřování, literární a jevištní tropy; věcné sdělení a estetické ozvláštnění, understatement a patos. 4. Próza a verše, základní versologické pojmy; metrum a rytmus; nejčastěji užívané dramatické veršové útvary; Zich o básnických typech a Mukařovský o motorickém dění v poezii.</p> <p>II.</p> <p>5. Přízvuk a délka: čeština mezi systémem sylabotónickým a časoměrným? Slovo a prostor v Zeyerově Radúzovi a Mahuleně. 6. Význam a výraz: vztah sémantické a prozodické stránky veršovaného i prozaického slovního projevu; slovní sdělení a „hudba slov“. 7. Veltruského hypotéza dominance intonace, exspirace a ténbru. 8. Dialog a monolog, individuální výraz a vzájemná komunikace; typy dialogu podle Mukařovského a vývoj dialogu v dramatu. 9. Slovní/mluvní stylizace a žánrově stylové zaměření; spisovné a nespisovné vyjadřování; dialektismy, archaismy, vulgarismy. 10. Slovní vtip a jeho uplatnění v hospodě, v kabaretu a v dramatu.</p>					
Studijní literatura a studijní pomůcky					

Povinná literatura:

Jak rozumět českému dramatu 19. století. Sborník vybraných statí V. Macury, A. Sticha, J. Frejky, J. Honzla, Studijní texty Ústavu teorie scénické tvorby DAMU 2019

Literatura j jednotlivým tématům:

Aristoteles: Rétorika (v překladu Antonína Kříže), Praha 1999; Divadlo 5/1967 (květen) (číslo věnované národnímu jazyku a jazyku dramatu); Červenka, M. Kapitoly o českém verši, Praha 2006; Gasparov, M. L. Nástin dějin evropského verše, Praha 2010/2012; Hála, B., Sovák, M. Hlas, řeč, sluch, Praha 1962 (6. přepr. vydání); Hrabák, J. Poetika, 2. vyd. 1977; Hrabák, J. Úvod do teorie verše, 1978; Hůrková, J. Česká výslovnostní norma, Praha 1995; Hůrková–Novotná, J., Makovičková, H. Základy jevištní mluvy, 2 svazky, Praha 1986; Jakobson, R. Poetická funkce, Jinočany 1995 (vybrané stati); Lukavský, R. Kultura mluveného slova, Praha 2000; Marcus Fabius Quintilianus. Základy rétoriky, Praha 1985; Mathesius, V. Řeč a sloh, Praha 1966; Mukařovský, J. Kapitoly z české poetiky I.–III., Praha 1948 (vybrané stati, z nichž většina zařazena i v dalších sbornících Mukařovského studií: O rytmu v moderním českém básnictví a o českém volném verši, Dvě studie o dialogu); Mukařovský, J. O motorickém dění v poezii, Praha 1985; Veltruský, J. Drama jako básnické dílo, Brno 1999; Veltruský, J. Zvukové vlastnosti textu a hercův hlasový projev. In (týž) Příspěvky k teorii divadla, Praha 1994: 102–116; Zich, O. O typech básnických (1917/18, 1937). In Kudrnáč, J. (ed.) Česká literární kritika v dotyku se strukturalismem, Brno 2003

B-III – Charakteristika studijního předmětu					
Název studijního předmětu	Vývojové tendence západního divadla v moderní kultuře 1 a 2 ZT				
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník / semestr	III. / ZS, LS
Rozsah studijního předmětu	3p / s / týd	hod.	36 / 42	kreditů	2, 2
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence					
Způsob ověření studijních výsledků	Zápočet / zkouška			Forma výuky	Přednáška / seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
písemné práce, analýzy, rešerše					
Garant předmětu	Mgr. Jitka Goriaux Pelechová, Ph.D.				
Zapojení garanta do výuky předmětu					
Vyučující	Mgr. Jitka Goriaux Pelechová, Ph.D.				
Stručná anotace předmětu					
<p>Předmět Vývojové tendence západního divadla v moderní kultuře je inovací předmětů Kapitoly z dějin a teorie dramatického umění a Teorie divadla a jeho složek 1. Obsah předmětu určeného studentům 3. ročníku studia herectví a 1. ročníku MgA. studia režie / dramaturgie, v ZS též 1. ročníku MgA. scénografie, se zaměřuje na vývojové tendence západního divadla v moderní kultuře a odvíjí se od tematických okruhů ke státní zkoušce z historie a teorie dramatického umění, přičemž důraz je kladen na rozvíjení odborných znalostí získaných při přednáškách a v proseminářích předmětu Divadlo v historii západní kultury v bakalářském stupni. Nejedná se o strohý výklad, ale o připomenutí fakt a jejich následnou problematizaci na konkrétních příkladech, jak vyplývá z níže uvedených témat.</p> <p>Cílem předmětu je nejen obohacovat znalosti studentů a zprostředkovat jim určitý odraz moderního západního divadelního umění v příslušných souvislostech, ale zároveň – a snad především – podněcovat a rozvíjet jejich kriticko-analytické schopnosti pomocí rozborů a problematizování konkrétních příkladů z praxe. Za ideální metu si pak seminář klade přivést posluchače ke schopnosti samostatné reflexe vlastních tvůrčích zkušeností.</p> <p>Jednotlivé tematické okruhy:</p> <p>ZIMNÍ SEMESTR: „Aplikovat kritické myšlení na fenomény moderního divadla“</p> <ol style="list-style-type: none">1. Divadlo: instituce, budova, prostor, soubor, provoz, způsob komunikace, příp. vyjadřování a / či umění2. Mimeze: (dramatické, příp. scénické) umění jako obraz a výraz<ul style="list-style-type: none">- Jak mohou Aristotelovy a Diderotovy úvahy obohatit vnímání současné umělecké tvorby?3. Dramatické umění v tradici západní (okcidentální) a východní (orientální) kultury<ul style="list-style-type: none">- Orientální inspirace u Antonina Artauda, Living Theatre a Ariane Mnouchkine4. Techné a entusiasmós: předpoklady a specifika tvořivého procesu v dramatickém umění a jeho imaginativní a intelektuální momenty, intuice a řemeslo; konvence jako podmínka a překážka tvorby<ul style="list-style-type: none">- Divadelní bezprostřednost podle Petera Brooka: improvizace jako řemeslo5. Archaické (tradiční), moderní a současné (postmoderní)<ul style="list-style-type: none">- Klasické texty na současných evropských jevištích: Antoine Vitez (Elektra), Klaus Michael Grüber (Bakchantky), Peter Brook (Hamlet), Stéphane Braunschweig (Vojcek), Thomas Ostermeier (dramata H. Ibsena) a Michael Thalheimer (Emilia Galotti)6. Vztah jeviště a hlediště v zrcadle (realizovaných i možných) proměn divadelního prostoru<ul style="list-style-type: none">- Ke scénografické rozmanitosti současné divadelní tvorby: od kukátka k průvodu (Bread and Puppet Theater) a imerznímu divadlu (Wooster Group / Richard Schechner)7. Druhy a žánry dramatického (scénického) umění ve spojitosti s jeho složkami<ul style="list-style-type: none">- Splývání uměleckých disciplín na jevišti: příklad tvorby Roberta Wilsona8. Hraní („scénování“) v životě a herecké (scénické, potažmo dramatické) umění<ul style="list-style-type: none">- Herectví vs.(?) performance: Marina Abramović a Romeo Castellucci9. Dramatické (scénické) umění z hlediska jeho kulturní, estetické, příp. psychosociální funkce					

- „Divadelní kontejner“ Christopha Schlingensiefela
10. Dramatické umění a rozvoj médií
- Filmové principy v divadle Thomase Ostermeiera

LETNÍ SEMESTR:

První blok „Vznik a vývoj moderní evropské režie, dramaturgie a hereckého umění“

1. Richard Wagner: první kroky k iluzivnímu realismu
2. Meiningenští: proč bylo herectví slabým článkem jejich tvorby?
3. André Antoine: role jevištních adaptací románů pro vznik moderní režie
4. K. S. Stanislavskij x V. E. Mejerchold: neviditelná režie x divadelní divadlo
5. Západoevropská avantgarda a její odkaz: od Appia a Craiga ke Kantorovi
6. Brechtův odkaz od 50. let po současnost: mezi formálním kánonem (Benno Besson: *Kavkazský křídový kruh*), společenskou kritikou (Peter Stein: *Matka*) a komentářem (Heiner Müller: *Zadržitelný vzestup Artura Uie*)

Druhý blok „Fenomény evropského divadla od 2. pol. 20. století“

7. Činohra a hudba: hudební divadlo Christopha Marthaler a Mauricio Kagela
8. Činohra a tanec: od Kurta Joosse k Pině Bausch a Maguy Marin
9. Činohra a výtvarné umění: Klaus Michael Grüber a Eduardo Arroyo, Josef Nadj a Miguel Barcelo
10. Činohra a film: od Erwina Piscatora ke Katie Mitchell
11. Postdramatické jeviště: sborové divadlo Einara Schleea
12. „Návrat“ realismu? Divadlo Thomase Ostermeiera

Studijní literatura a studijní pomůcky

Základními pomůckami pro práci se studenty jsou video materiály z příslušných inscenací, které jsou neustále obnovovány a doplňovány. Vzhledem k tomu, že předmět vychází především ze zkoumání současných jevištních praxí, jejich kritické reflexe a zasazení do příslušných kontextů a souvislostí, čerpá přednášející i z vlastní badatelské a překladatelské činnosti.

Příklady literatury zadávané ke konkrétním okruhům:

- Artaud, A. *Divadlo a jeho dvojenec*, Praha 1994
- Brecht, B. *Myšlenky*, Praha 1958
- Brook, P. *Prázdný prostor*, Praha 1988
- Craig, E. G. *O divadelním umění*, Praha 2006
- Diderot, D. *Herecký paradox*, (různá vydání, např.) Olomouc 2007
- Goffmann, E. *Všichni hrajeme divadlo*, Praha 1999
- Honzl, J. *K novému významu umění*, Praha 1956
- Kotte, A. *Divadelní věda, úvod*, Praha 2010
- Ostermeier, T., Boenisch, P. M. *The Theatre of Thomas Ostermeier*, London and New York, 2016
- Schechner, R. „6 Axioms for Environmental Theatre“, *TDR/The Drama Review* 12/3, 1968

B-III – Charakteristika studijního předmětu					
Název studijního předmětu	702DAOU3 Anglický jazyk pro odborné účely 3 702DAOU4 Anglický jazyk pro odborné účely 4				
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník / semestr	Volitelný / ZS, LS
Rozsah studijního předmětu	2s / T	hod.	26, 26	kreditů	3, 3
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence					
Způsob ověření studijních výsledků	Zkouška, Zkouška			Forma výuky	seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Pro 702DAOU3: Závěrečný test + průběžný písemný úkol + docházka Pro 702DAOU4: Závěrečná zkouška (písemná + ústní část) + průběžný písemný úkol + docházka					
Garant předmětu					
Zapojení garanta do výuky předmětu					
Vyučující					
Mgr. Klára Bicanová, Ph.D.; PhDr. Zdeněk Král; PhDr. Štěpánka Párová; PhDr. Marie Šrámková					
Stručná anotace předmětu					
702DAOU3 Anglický jazyk pro odborné účely 3					
<p>Cíle předmětu: Cílem předmětu je upevnění a prohloubení jazykových znalostí a dovedností s využitím odborných textů na vybraná témata související se současným divadlem (např. festivaly a nové typy divadla, financování a technické aspekty divadla). Po absolvování předmětu by student měl být schopen</p> <ul style="list-style-type: none">komunikovat v anglickém jazyce o odborně zaměřených tématech souvisejících s probíranými texty a pojmy na pokročilé úrovni,prokázat znalost gramatických oblastí v rozsahu předmětu a aktivně je používat. <p>Předmět je na úrovni B2 dle SERR</p> <p>Témata výuky:</p> <ol style="list-style-type: none">1. Position of the artist in the past x in today's theatre - Revision: Conditionals and Future time clauses2. Financing the theatre art in the Czech Republic - Unreal Conditionals – 2nd+3rd and mixed conditionals3. Repertory Theatre and Combination Company - Future Aspects and Future Perfect simple and continuous4. Theatre festivals - Past Perfect vs Past Perfect Continuous and Narrative tenses5. Edinburgh Theatre Festival - Revision: Passive (all forms)6. Fringe theatre - Past Modals7. Modern Circus - Past habits – Would / Used to; Be used to / Get used to8. Lighting and set design - Word patterns 1: Gerunds after prepositions9. Today's audience - Word patterns 2: Gerund/Infinitive with a change of meaning10. How has the purpose of theatre changed over time? - Articles /UC/C Nouns / plural nouns11. Preparation for the profession: Do we need art schools? - Reported speech, questions, commands and reporting verbs12. Visual and physical theatre - Relative Clauses13. Costume Design: Definition, History and Process - Adverbs and Adverbial phrases					
702DAOU4 Anglický jazyk pro odborné účely 4					
<p>Cíle předmětu: Předmět navazuje na 702DAOU3 v procvičování receptivních a produktivních jazykových kompetencí s cílem seznámit studenty s vybranými pojmy (poor theatre, cruel theatre, postdramatic theatre, readers theatre) a zásadními osobnostmi divadelní teorie a praxe 20. století (M. Čechov, K. Stanislavski, A.</p>					

Artaud, J. Grotowski, D. Donellan). Po absolvování předmětu by student měl být schopen:

- komunikovat v anglickém jazyce o odborně zaměřených tématech souvisejících s probíranými texty a pojmy na pokročilé úrovni,
- prokázat znalost gramatických oblastí v rozsahu předmětu a aktivně je používat.

Předmět je na úrovni B2 dle SERR.

Témata výuky:

1. Is theatre criticism in crisis? - Possessive adjectives and possessive pronouns
2. Site-specific Theatre - Direct and indirect speech
3. Jerzy Grotowski and Poor Theatre (Acting method and exercises) - Have/get something done
4. Postdramatic Theatre: Play vs Drama - Wish-sentences: revision
5. Antonin Artaud: Theatre and its Double - The infinitive and the “-ing” form
6. Declan Donnellan: The Actor and the Target - Uses of modals to express habit
7. Community Theatre: Empowerment through Art - Linking words
8. From “To the Actor: On the Technique of Acting” by Michael Chekhov - Articles with proper nouns
9. Reader's Theatre - Hedging 1 (vague language)
10. After Stanislavski: New Approaches to Acting - Hedging 2 (vague language)
11. Playwright Versus Director: Authors and Intentions - Narrative tenses
12. Science and Theatre - Conditionals: revision
13. Creative Writing for Theatre: Writing a play - Tenses: Review and revision

Studijní literatura a studijní pomůcky

Online studijní opora ve formě e-learningového kurzu obou předmětů na platformě Moodle AMU

B-III – Charakteristika studijního předmětu						
Název studijního předmětu	Akrobacie, úpoly 1-5					
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník/semestr		I. / ZS, LS II. / ZS, LS III. / ZS
Rozsah studijního předmětu	2s/týd	hod.	24 (ZS) 28 (LS)	kreditů	1, 2, 1, 2, 1	
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence	-					
Způsob ověření studijních výsledků	zápočet			Forma výuky	semináře	
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta						
Zápočet formou prezentace zvládnutí dovednosti v praxi, docházka						
Garant předmětu						
Zapojení garanta do výuky předmětu						
Vyučující	Zajišťuje centrum pohybové přípravy: Petr Pacht; Mgr. Jiří Fiřt; Jiří Reidinger					
Stručná anotace předmětu						
Při výuce tohoto předmětu se posluchači seznámí s akrobatickými prvky a jejich uplatněním v jevištní praxi a rozvinou svoji obratnost.						
Osnova dle semestrů:						
I. Osvojení základních pohybových dovedností z akrobacie, excentriky a úpolů.						
Výuka se skládá ze tří základních skupin cviků:						
<ul style="list-style-type: none">- Technika a metodika základních akrobatických skoků a postojů.- Technika a metodika základních úpolových cvičení.- Možnosti použití probrané látky v divadelní praxi. Bezpečnost a dopomoc, kondiční, kontaktní a postřehová cvičení.						
Při výuce se posluchači seznámí se základními akrobatickými prvky a jejich uplatněním v jevištní praxi. Cvičení se aplikují i prací s různými předměty, partnerem a v jiném prostředí. Součástí výuky jsou i základní úpolová cvičení.						
Zápočet je udělen na podkladě docházky.						
II. Osvojení dalších základních cviků z akrobacie a úpolů a jejich použití v praxi.						
Pokračování výuky obratnostních cvičení zaměřených na pohybovou stránku herecké tvorby a aplikovaných v jiném prostředí, prací s předměty nebo partnerem a doplněný dalšími cviky základních úpolů. Znalosti jsou využitelné v komedii dell'arte, klaunerii, grotesce, situační komedii, muzikálu atd.						
Základní akrobacie (vzklopy, přemety), úpoly (kopy, údery) a excentrika (zakopnutí atd.) Probírá se také metodika a bezpečnost jednotlivých cviků, cvičení kontaktní, kondiční, uvolňovací a ve dvojicích.						
Zakončení zápočtem po úspěšném předvedení těchto požadavků:						
<ul style="list-style-type: none">a) Stoj na rukou, kotoul.b) Skrčka z lehu do lehu vzadu, vzklopka.c) Přemet.d) Společná pohybová etuda s použitím akrobacie.						
III. Obsahem v tomto semestru je vhodná kombinace cviků z akrobacie, excentriky a úpolů spolu s osvojením dalších obtížnějších cviků. Základní cvičení na trampolíně a gymnastickém nářadí.						
Základní výuka akrobacie, excentriky a úpolů nabízí pokračování programu 1. ročníku. Cvičení se již aplikují v konkrétních situacích a také na tvrdém podkladě. Výuka je rozšířena o cvičení na nářadí a trampolíně (mety, přeskoky, salta, toče, vzklopy atd.), z akrobacie se procvičují různé druhy vzklopek, přemetů (i						

klikem), akrobatické cviky ve dvojicích, cvičení s náčiním (hole, talíře, židle atd.).

Zakončení zápočet na podkladě docházky.

IV. Cílem kurzu v tomto předmětu je aplikace naučených cviků ve vlastní divadelní práci.

Praktické využití akrobacie, excentriky a úpolů v jednotlivých scénkách. Cviky navazují na předcházející programy a důraz je kladen na dokonalost formy.

Získané pohybové dovednosti z akrobacie (od kotoulů přes vzklopky a přemety k saltům), úpolů (pády, údery, kopy, kryty), excentrických cvičení, cvičení na náradí (mety, toče, vzklopky, přeskoky atd.) a trampolíně (salta) se aplikují stylovými úkoly (imaginace s předmětem a charakterem člověka atd.)

Zápočet je udělen na podkladě docházky a úspěšném předvedení požadovaných cviků:

- a) Stoj na rukou, obrat ve stoji, kolébka, "píďalka" skrčka, vzklopka.
- b) Přemet vpřed oporem o hlavu.
- c) Pomalé přemety vpřed nebo vzad (dívky)
- d) Krátká samostatná etuda s použitím min. tří akrobatických prvků.

V. Individuální zpracování nejlépe vyhovujících kombinací cviků v herecké etudě.

Program akrobatických cvičení navazující na předchozí cykly s důrazem na formu projevu, hledání souvislostí (propojení) mezi předměty a s individuálním přístupem ke studentům.

Zápočet je udělen na podkladě docházky.

Všechny psychosomatické předměty rozpracovávají nonverbální techniky, které se postupně zapojují do herecké tvorby. Výuka v jednotlivých akademických rocích je organizována tak, že v 1. semestru je kladen vyšší důraz na techniky zvládnutí pohybových prvků, které jsou poté ve 2. semestru zapracovávány do tvůrčích hereckých cvičení. Příprava těchto cvičení pro zkoušku vyžaduje logicky větší podíl domácí přípravy. Psychosomatické disciplíny obecně jsou také návodem pro studenty, jak mají a musí i mimo výuku pracovat na své technice. Tj. také správně cvičit trénovat mluvit a postupně ovládat celé tělo ve správném propojení s psychikou. U jevištního pohybu je mimochodem doma několikanásobně více práce, než v hodinách.

Studijní literatura a studijní pomůcky

- o Barba, Eugenio – Savarese, Nicola. Slovník divadelní antropologie, o skrytém umění herců. Divadelní ústav, 2000
- o Reidinger, Jiří Bilbo. Když bolí úsměv. AMU, 2008
- o Rémy, Tristan. Klauniády. Orbis, 1968
- o Cihlář, Ondřej. Nový cirkus. Pražská scéna, 2006

B-III – Charakteristika studijního předmětu						
Název studijního předmětu	Dabing – kurs					
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník / semestr		III. / LS
Rozsah studijního předmětu	24c / sem	hod.	24	kreditů	1	
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence						
Způsob ověření studijních výsledků	zápočet			Forma výuky	cvičení	
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta						
Praktické předvedení natočeného materiálu.						
Garant předmětu						
Zapojení garanta do výuky předmětu						
Vyučující	Zdeněk Štěpán					
Stručná anotace předmětu						
Pod vedením profesionálního dabingového režiséra si studenti postupně osvojí všechny technické dovednosti a požadovanou pohotovost nutnou pro vytvoření role v dabingovém studiu.						
Výuka probíhá formou praktických cvičení v dabingovém studiu s cílem zvládnutí základních požadavků specifické herecké práce před mikrofonem v dabingovém studiu.						
Studijní literatura a studijní pomůcky						
<ul style="list-style-type: none">○ Základy jevištní mluvy 1 a 2 (Jiřina Hůrková a Hana Makovičková SPN 1984)○ Česká výslovnostní norma (Jiřina Hůrková SCIENTIA spol. s r. o. ped. nakl. Praha 1985)○ Předpoklady hereckého projevu (Jaroslav Vostrý – vydalo Ministerstvo školní mládeže a tělovýchovy ČR 1991 jako metodickou příručku)○ Úvod do teorie verše (Josef Hrabák SPN 1978)○ Kultura mluveného slova (Radovan Lukavský AMU 2000)○ Být nebo nebýt (Radovan Lukavský SPN Praha 1981)○ Ano, slyšet se navzájem – České divadlo 10, Divadelní ústav 1985○ Jevištní řeč a jazyk dramatu – České divadlo 12, Divadelní ústav 1990○ Antická jména – jak je číst a skloňovat (Jiřina Hůrková AMU 2005)○ B. Bála, M. Sovák: Hlas, řeč, sluch, Praha 1962 /6. přepr. vydání/○ Autorský kol. hlasové výchovy a zpěvu DAMU: Technika mluvy a zpěvu herce (Úvod do problematiky)○ Hana Makovičková: Rozpravy o mluvení, skripta 2 díly○ - Kol. autorů: Slovníček uměleckého přednesu, Praha 2000						

B-III – Charakteristika studijního předmětu					
Název studijního předmětu	Divadelní percepce 1 a 2				
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník / semestr	1 / ZS, LS
Rozsah studijního předmětu	2s / t	Hod.	24 (ZS) 28 (LS)	kreditů	1, 2
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence					
Způsob ověření studijních výsledků	Zkouška			Forma výuky	seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Písemná práce; reflexe na probraná témata.					
Garant předmětu					
Zapojení garanta do výuky předmětu					
Vyučující					
Mgr. Jana Cindlerová, Ph.D.; MgA. Daniel Příbyl; MgA. Juraj Deák; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr., Daniel Hrbek, Ph.D.; Jan Nebeský; doc. MgA. Milan Schejbal; prof. MgA. Jan Burian; prof. PhDr. Daria Ullrichová					
Stručná anotace předmětu					
Předmět soustředěný na základní problematiku vnímání uměleckého díla. Pojmenovávání jednotlivých elementů scénického díla a jejich rozpoznávání v konkrétní inscenaci má posluchače naučit vnímat a analyzovat základní elementy struktury divadelního díla na základě popisů a rozborů zhlédnutých představení i jednotlivých hereckých výkonů. V rámci předmětu se věnuje pozornost předpokladům realizace jevištního díla: náhled do historie je tu konfrontovaný s možnostmi a problémy současné praxe. V rámci předmětu se má rozvinout vnímání studentek a studentů z roviny divácké na rovinu odbornou pomocí seznámení s obsahem elementárních pojmů, jako např. inscenace x představení, obraz a příběh, médium a umění, divadlo a technická média, scéničnost a scénovanost atd. a s alternativními variantami vzniku díla vzhledem k příslušným podmínkám zahrnujícím současný kulturní (mediální) kontext.					
Studijní literatura a studijní pomůcky					
Předlohy zhlédnutých divadelních představení (texty her), videozáznamy domácích i zahraničních inscenací podle výběru pedagoga. Doporučená literatura: Bernard, J. / Kopecký J. <i>Co je divadlo</i> , Praha 1985 Sílová, Z. / Vostrý, J. <i>Je dnes ještě možné herecké umění?</i> , Praha 2009 Vojtěchovský, M. / Vostrý, J. <i>Obraz a příběh</i> , Praha 2008 Vostrý, J. <i>Scénování v době všeobecné scénovanosti</i> , Praha 2012					

B-III – Charakteristika studijního předmětu					
Název studijního předmětu	Filmové herectví				
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník / semestr	3 / ZS
Rozsah studijního předmětu	3s / týd	hod.	36	kreditů	2
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence					
Způsob ověření studijních výsledků	zápočet			Forma výuky	semináře
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Aktivní účast na semináři a cvičeních.					
Garant předmětu					
Zapojení garanta do výuky předmětu					
Vyučující	Mgr. Bohdan Sláma; (či jiný pedagog FAMU)				
Stručná anotace předmětu					
<p>Předmět poskytuje studentkám a studentům základní znalosti, dovednosti a zkušenost v oblasti filmového a televizního herectví a připravuje je na specifické požadavky této herecké disciplíny. Předmět je možno zařadit až v jistém stupni výuky, poté co studenti absolvují základní hereckou průpravu v Herecké propedeutice, Herecké a Scénické tvorbě.</p> <p>Výuka probíhá po dobu jednoho semestru formou semináře a cvičení pod společným vedením pedagogů režie FAMU a pedagogů herectví DAMU za aktivní účasti studentů obou oborů (tj. oboru herectví, filmové kamery a filmové režie). Posluchači herectví mají možnost pochopit a celkově psychofyzicky zažít principy herecké práce před kamerou: specifika filmového záběru (šířka, detail), odlišný způsob herecké přípravy, specifické uplatnění výrazových prostředků s důrazem na jemnou mimiku, vnitřní obsahovost a specifický temporytmus.</p> <p>Za klíčové je nutno považovat rozdílnou výstavbu role a zkušenost s tím, že struktura a celkový smysl postavy je tvořen filmovým střihem. Výstupem je realizace filmového nebo televizního cvičení v délce zhruba 20 min.</p> <p>Nepřímým důsledkem by také mělo být navázání spolupráce mezi budoucími herci a filmovými a televizními režiséry.</p>					
Studijní literatura a studijní pomůcky					
<ul style="list-style-type: none">○ Literatura je zadávána pedagogem v souvislosti s aktuálním tématem praktického cvičení. Pro obecnější obeznámení se s problematikou se doporučuje tato literatura:○ Tarkovskij A. : Deníky 1971–1986, Větrné mlýny○ Fellini F. : Dělat film, Praha, Panorama 1986○ Buñuel Luis : Do posledního dechu, Bookman, Praha 2004, ISBN 80-903455-0-6					

B-III – Charakteristika studijního předmětu						
Název studijního předmětu	Herecká propedeutika 1 a 2					
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník / semestr	II. / ZS, LS	
Rozsah studijního předmětu	2s / týd	hod.	24 (ZS) 28 (LS)	kreditů	1, 2	
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence						
Způsob ověření studijních výsledků	zápočet			Forma výuky	semináře	
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta						
Otevřená hodina prezentující semestrální penzum prakticky dotčených témat pro okruh spolupracujících pedagogů a studentů souběžného ročníku Bc. programu režie a dramaturgie činoherního divadla.						
Garant předmětu						
Zapojení garanta do výuky předmětu						
Vyučující	Jan Nebeský; prof. MgA. Burian; MgA. Štěpán Pácl, Ph.D.; Mgr. Daniel Hrbek, Ph.D.					
Stručná anotace předmětu						
<p>Cílem předmětu, vyučovaného společně pro studenty programu Režie-dramaturgie činoherního divadla a programu Herectví činoherního divadla, je praktické tvůrčí, takřkajíc „na vlastním těle“ poznání základů herecké tvorby, její specifičnosti, prvků psychologických, antropologických a sociálních. Důležitou částí jsou praktická cvičení, která absolvují studenti režie-dramaturgie společně se studenty herectví a při nichž se pokoušejí vytvářet etudy a interpretovat dramatické situace. Každé cvičení pak společně reflektují a spojují poznatky praktické s vývodů teoretickými. Součástí výuky jsou písemná zpracování zadaných témat, týkajících se problematiky herecké tvorby.</p>						
<p>Cílem předmětu je společně s posluchači a posluchačkami herectví 1. ročníku zkoumat oblasti, které předcházejí samotné herecké tvorbě a na které se z pochopitelných důvodů v předmětech PZ (Herecká a Scénická tvorba) nedostává tolik času, resp. nejsou předmětem výuky těchto seminářů ze samotné podstaty. Ve výsledku pak metoda pokládání otázek, které vedou k individuálnímu i obecnému vymezení herectví jako samostatného umění, slouží ke kultivaci a orientaci ve specifických problémech profesního oboru: Z čeho se vlastně samostatná herecká práce skládá? Co je hercovým úkolem na zkoušce? Co je součástí jeho vlastní práce mimo zkoušku a čím je tato práce (ne)závislá na dalších spolutvůrcích, jako je režisér a dramaturg?</p>						
Okruhy probírané látky						
<p>Herecká propedeutika I: 1) Úvod do problematiky, pojmosloví, stylové proměny herectví v různých historických etapách a moderní herecké školy; 2) talentové předpoklady herectví: talentové, múzické, psychické, somatické a možnosti jejich rozvíjení; 3) etika hereckého povolání; 4) tvůrčí osobnostní přístup (hledání tvůrčího „já“, rozdíl „self“ a „ego“)</p>						
<p>Herecká propedeutika II: 1) „Já“ („self“) v zadaných okolnostech; 2) „já“ („self“) jako někdo jiný (herec a dramatická postava, Stanislavského a Zichovy principy „přetělesnění“ a „předuševnění“); 3) vnitřní a vnější technika hereckého projevu; 4) herec a herecké téma.</p>						
Studijní literatura a studijní pomůcky						
<ul style="list-style-type: none">o Brook, P. <i>Prázdný prostor</i>, Praha 1988.o Čechov, M. <i>Hercova cesta / O herecké technice</i>, Praha 2017.o Diderot, D. <i>Herecký paradox</i>, Praha 1997.o Donnellan, D. <i>Herec a jeho cíl</i>, Praha 1997.o Hyvnar, J. <i>Herec v moderním divadle</i>, Praha 2012.						

- Jouvett, L. *Nepřevtělený herec*, Praha 1967.
- Motokijo, Z. *Poučení hercům*, Praha 2016.
- Pácl, Š. *Slovo v prostoru*, Praha 2015.
- Stanislavskij, K. S. *Moje výchova k herectví I*, Praha 1946.
- Stanislavskij, K. S. *Moje výchova k herectví II*, Praha 1954.
- Stanislavskij, K. S. *Můj život v umění*, Praha 1983.
- Tairov, A. *Odpoutané divadlo*, Praha 2005.
- Vostrý, J. *O herectví a hercích*, Praha 2014.
- Vostrý, J. *Předpoklady hereckého projevu*, Praha 1991.
- Vostrý, J. *Stanislavského objev herecké kreativity a jeho sociokulturní souvislosti*, Praha 2018.
- Zich, O. *Estetika dramatického umění*, Praha 1987.

B-III – Charakteristika studijního předmětu					
Název studijního předmětu	Herectví před mikrofonem				
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník / semestr	II. / ZS
Rozsah studijního předmětu	20c / sem	hod.	20	kreditů	1
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence					
Způsob ověření studijních výsledků	zápočet			Forma výuky	cvičení
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Kritérium pro získání kreditu je praktické předvedení natočeného materiálu.					
Garant předmětu					
Zapojení garanta do výuky předmětu					
Vyučující	MgA. Lukáš Hlavica				
Stručná anotace předmětu					
<p>Studenti si pod vedením profesionálního rozhlasového režiséra postupně osvojí hlasovou techniku, nutnou pro práci s mikrofonem. Projdou bohatou zkušeností interpretace nejrůznějších literárních forem.</p> <p>Cílem předmětu je zvládnutí základních požadavků specifické herecké práce před mikrofonem a schopnost přípravy a rozboru textu, zkoušky, natáčení v rozhlasovém studiu.</p>					
Studijní literatura a studijní pomůcky					
<ul style="list-style-type: none">o Základy jevištní mluvy 1 a 2 (Jiřina Hůrková a Hana Makovičková SPN 1984)o Česká výslovnostní norma (Jiřina Hůrková SCIENTIA spol. s r. o. ped. nakl. Praha 1985)o Předpoklady hereckého projevu (Jaroslav Vostrý – vydalo Ministerstvo školní mládeže a tělovýchovy ČR 1991 jako metodickou příručku)o Úvod do teorie verše (Josef Hrabák SPN 1978)o Kultura mluveného slova (Radovan Lukavský AMU 2000)o Být nebo nebýt (Radovan Lukavský SPN Praha 1981)o Ano, slyšet se navzájem – České divadlo 10, Divadelní ústav 1985o Jevištní řeč a jazyk dramatu – České divadlo 12, Divadelní ústav 1990o Antická jména – jak je číst a skloňovat (Jiřina Hůrková AMU 2005)o B. Bála, M. Sovák: Hlas, řeč, sluch, Praha 1962 /6. přepr. vydání/o Autorský kol. hlasové výchovy a zpěvu DAMU: Technika mluvy a zpěvu herce (Úvod do problematiky)o Hana Makovičková: Rozpravy o mluvení, skripta 2 dílyo Kol. autorů: Slovníček uměleckého přednesu, Praha 2000					

B-III – Charakteristika studijního předmětu					
Název studijního předmětu	Jevištní mluva individuálně 1 a 2				
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník / semestr	I. / LS, ZS
Rozsah studijního předmětu	2c / týd	hod.	24 (ZS) 28 (LS)	kreditů	1, 2
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence					
Způsob ověření studijních výsledků	zápočet, zkouška			Forma výuky	cvičení
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Kritérium pro získání kreditu je praktické předvedení stupně základního zvládnutí dechové, hlasové a artikulační techniky s ohledem na individuální dispozice studentů a osobního přístupu k interpretaci jednoduchého textu.					
Podmínkou zápočtu je 80 % docházky na individuální výuku a cvičení.					
Garant předmětu					
Zapojení garanta do výuky předmětu					
Vyučující	MgA. Martina Bezoušková				
Stručná anotace předmětu					
<p>Praktická cvičení, využívající metodik hlasových, dechových a řečových technik, spojených s pohybem a vnímáním prostoru.</p> <p>Cílem předmětu je ovládnutí techniky hlasového a mluvního projevu, výslovnostní normy, prózy a verše a schopnost analýzy a práce s textem, dále pak schopnost vnitřně hmatové představivosti, intonační schopnosti, zvládnutí dechové opory, smyslu pro rytmus, pochopení a užití všech typů rezonance, schopnost logického frázování, zvládnutí všech typů dramatického verše, kreativní intonace. Užití správného napětí těla, hlasu a mluvy v prostoru.</p> <p>U předmětů vyučovaných v sekvenční řadě je obtížné formulovat stejný program pro každý ročník, neboť program je pro každý ročník individuální. V závislosti na podobě a struktuře talentů a osobností – studentů i pedagogů – v jednotlivých ročnících. Jde tedy zejména o to, dosáhnout v delším cyklu společně sdílených komplexních standardů. Program jednotlivých semestrů je stanoven v diskusi pedagogů ročníků i v debatě vedení katedry a je garantován vedoucím ročníku a vedoucími kabinetů. Studenti zároveň zvládají určité potřebné profesionální dovednosti a znalosti. Jde například o schopnost autentické existence (opravdového bytí) v uměle vytvořených podmínkách, o cílenou orientaci na vnímatele, o rozehrávání dramatické situace v rozdílných žánrových polohách, o zvládnutí vnějškově pravděpodobného jednání, o základní převtělení, o předvádění, o jednání prostřednictvím umělecky stylizovaném textu, o jednání v anti iluzivním a iluzivním divadle, o různou hierarchizaci hereckých vyjadřovacích prostředků apod. Posloupnost těchto témat je principiálně určována rozdílně v jednotlivých ročnících. Úkoly jsou studentům na začátku akademického roku v ročníkových kurzech dostatečně definovány a jejich plnění je na konci každého semestru i akademického roku kolektivně i individuálně vyhodnocováno. Při výuce je totiž nutno krom dovedností, schopností a znalostí také dbát ve stejné míře o individuální osobnostní rozvoj. S využitím nejen divadelních, ale i psychologických, psychosomatických a terapeutických přístupů.</p> <p>Všechny psychosomatické předměty rozpracovávají nonverbální techniky, které se postupně zapojují do herecké tvorby. Výuka v jednotlivých akademických rocích je organizována tak, že v 1. semestru je kladen vyšší důraz na techniky zvládnutí pohybových prvků, které jsou poté ve 2. semestru zapracovávány do tvůrčích hereckých cvičení. Příprava těchto cvičení pro zkoušku vyžaduje logicky větší podíl domácí přípravy. Psychosomatické disciplíny obecně jsou také návodem pro studenty, jak mají a musí i mimo výuku pracovat na své technice. Tj. také správně cvičit trénovat mluvit a postupně ovládat celé tělo ve správném propojení s psychikou. U jevištního pohybu je mimochodem doma několikanásobně více práce, než v hodinách.</p>					

Studijní literatura a studijní pomůcky

- Základy jevištní mluvy 1 a 2, Jiřina Hůrková a Hana Makovičková, SPN, 1984
- Česká výslovnostní norma, Jiřina Hůrková, SCIENTIA spol. s.r.o. ped. nakl. Praha, 1985
- Předpoklady hereckého projevu, Jaroslav Vostrý, Ministerstvo školní mládeže a tělovýchovy ČR, 1991
- Úvod do teorie verše, Josef Hrabák SPN, 1978
- Kultura mluveného slova, Radovan Lukavský AMU, 2000
- Být nebo nebýt, Radovan Lukavský, SPN Praha, 1981
- Ano, slyšet se navzájem – České divadlo 10, Divadelní ústav, 1985
- Jevištní řeč a jazyk dramatu – České divadlo 12, Divadelní ústav, 1990
- Antická jména – jak je číst a skloňovat, Jiřina Hůrková, AMU, 2005
- B. Bála, M. Sovák: Hlas, řeč, sluch, Praha 1962 (6. přepr. vydání)
- Kol. autorů: hlasové výchovy a zpěvu DAMU: Technika mluvy a zpěvu herce (Úvod do problematiky)
- Hana Makovičková: Rozpravy o mluvení, skripta 2 díly
- Kol. autorů: Slovníček uměleckého přednesu, Praha 2000

B-III – Charakteristika studijního předmětu						
Název studijního předmětu	Jevištní mluva kolektivně 1 a 2					
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník/semestr	I. / ZS, LS	
Rozsah studijního předmětu	1c/týd	hod.	12 (ZS) 14 (LS)	kreditů	1, 1	
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence						
Způsob ověření studijních výsledků	zápočet, zkouška			Forma výuky	cvičení	
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta						
Kritérium pro získání kreditu je praktické předvedení stupně základního zvládnutí dechové, hlasové a artikulační techniky s ohledem na individuální dispozice studentů a osobního přístupu k interpretaci jednoduchého textu.						
Podmínkou zápočtu je 80 % docházky na individuální výuku a cvičení.						
Garant předmětu						
Zapojení garanta do výuky předmětu						
Vyučující	Mgr. Regina Szymiková					
Stručná anotace předmětu						
<p>Předmět probíhá formou hlasových a mluvních etudy v prostoru. Zaměřuje se na vzájemnou reflexi mluvního výkonu, zkoumání intonačních možností na základě zadaných impulsů a vzájemného partnerského slyšení se.</p> <p>Ve cvičeních je kladen důraz na rozvoj kreativity, smyslu pro rytmus a sluchové analýzu partnerova mluvního výkonu, vnímání a rozlišení prostorových nároků.</p> <p>Praktická cvičení využívají metodik hlasových, dechových a řečových technik, spojených s pohybem a vnímáním prostoru.</p> <p>U předmětů vyučovaných v sekvenční řadě je obtížné formulovat stejný program pro každý ročník, neboť program je pro každý ročník individuální. V závislosti na podobě a struktuře talentů a osobností – studentů i pedagogů – v jednotlivých ročnících. Jde tedy zejména o to, dosáhnout v delším cyklu společně sdílených komplexních standardů. Program jednotlivých semestrů je stanoven v diskusi pedagogů ročníků i v debatě vedení katedry a je garantován vedoucím ročníku a vedoucími kabinetů. Studenti zároveň zvládají určité potřebné profesionální dovednosti a znalosti. Jde například o schopnost autentické existence (opravdového bytí) v uměle vytvořených podmínkách, o cílenou orientaci na vnímatele, o rozehrávání dramatické situace v rozdílných žánrových polohách, o zvládnutí vnějškově pravděpodobného jednání, o základní převtělení, o předvádění, o jednání prostřednictvím umělecky stylizovaném textu, o jednání v anti iluzivním a iluzivním divadle, o různou hierarchizaci hereckých vyjadřovacích prostředků apod. Posloupnost těchto témat je principiálně určována rozdílně v jednotlivých ročnících. Úkoly jsou studentům na začátku akademického roku v ročníkových kurzech dostatečně definovány a jejich plnění je na konci každého semestru i akademického roku kolektivně i individuálně vyhodnocováno. Při výuce je totiž nutno krom dovedností, schopností a znalostí také dbát ve stejné míře o individuální osobnostní rozvoj. S využitím nejen divadelních, ale i psychologických, psychosomatických a terapeutických přístupů.</p> <p>Všechny psychosomatické předměty rozpracovávají nonverbální techniky, které se postupně zapojují do herecké tvorby. Výuka v jednotlivých akademických rocích je organizována tak, že v 1. semestru je kladen vyšší důraz na techniky zvládnutí pohybových prvků, které jsou poté ve 2. semestru zapracovávány do tvůrčích hereckých cvičení. Příprava těchto cvičení pro zkoušku vyžaduje logicky větší podíl domácí přípravy. Psychosomatické disciplíny obecně jsou také návodem pro studenty, jak mají a musí i mimo výuku pracovat na své technice. Tj. také správně cvičit trénovat mluvit a postupně ovládat celé tělo ve správném propojení s psychikou. U jevištního pohybu je mimochodem doma několikanásobně více práce, než v hodinách.</p>						

Studijní literatura a studijní pomůcky

- Základy jevištní mluvy 1 a 2, Jiřina Hůrková a Hana Makovičková, SPN, 1984
- Česká výslovnostní norma, Jiřina Hůrková, SCIENTIA spol. s.r.o. ped. nakl. Praha, 1985
- Předpoklady hereckého projevu, Jaroslav Vostrý, Ministerstvo školní mládeže a tělovýchovy ČR, 1991
- Úvod do teorie verše, Josef Hrabák SPN, 1978
- Kultura mluveného slova, Radovan Lukavský AMU, 2000
- Být nebo nebýt, Radovan Lukavský, SPN Praha, 1981
- Ano, slyšet se navzájem – České divadlo 10, Divadelní ústav, 1985
- Jevištní řeč a jazyk dramatu – České divadlo 12, Divadelní ústav, 1990
- Antická jména – jak je číst a skloňovat, Jiřina Hůrková, AMU, 2005
- B. Bála, M. Sovák: Hlas, řeč, sluch, Praha 1962 (6. přepr. vydání)
- Kol. autorů: hlasové výchovy a zpěvu DAMU: Technika mluvy a zpěvu herce (Úvod do problematiky)
- Hana Makovičková: Rozpravy o mluvení, skripta 2 díly
- Kol. autorů: Slovníček uměleckého přednesu, Praha 2000

B-III – Charakteristika studijního předmětu						
Název studijního předmětu	Jevištní mluva 1 a 2					
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník/semestr	II. / ZS, LS	
Rozsah studijního předmětu	2c/týd	hod.	24 (ZS) 28 (LS)	kreditů	1, 2	
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence						
Způsob ověření studijních výsledků	zápočet, zkouška			Forma výuky	cvičení	
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta						
Kritérium pro získání kreditu je praktické předvedení stupně základního zvládnutí dechové, hlasové a artikulační techniky s ohledem na individuální dispozice studentů a osobního přístupu k interpretaci jednoduchého textu.						
Podmínkou zápočtu je 80 % docházky na individuální výuku a cvičení.						
Garant předmětu						
Zapojení garanta do výuky předmětu						
Vyučující	Mgr. Zdeňka Sajfertová					
Stručná anotace předmětu						
<p>Cílem předmětu je ovládnutí techniky hlasového a mluvního projevu, výslovnostní normy, prózy a verše a schopnost analýzy a práce s textem, dále pak schopnost vnitřně hmatové představivosti, intonační schopnosti, zvládnutí dechové opory, smyslu pro rytmus, pochopení a užití všech typů rezonance, schopnost logického frázování, zvládnutí všech typů dramatického verše, kreativní intonace. Užití správného napětí těla, hlasu a mluvy v prostoru.</p> <p>U předmětů vyučovaných v sekvenční řadě je obtížné formulovat stejný program pro každý ročník, neboť program je pro každý ročník individuální. V závislosti na podobě a struktuře talentů a osobností – studentů i pedagogů – v jednotlivých ročnících. Jde tedy zejména o to, dosáhnout v delším cyklu společně sdílených komplexních standardů. Program jednotlivých semestrů je stanoven v diskusi pedagogů ročníků i v debatě vedení katedry a je garantován vedoucím ročníku a vedoucími kabinetů. Studenti zároveň zvládají určité potřebné profesionální dovednosti a znalosti. Jde například o schopnost autentické existence (opravdového bytí) v uměle vytvořených podmínkách, o cílenou orientaci na vnímatele, o rozehrávání dramatické situace v rozdílných žánrových polohách, o zvládnutí vnějškově pravděpodobného jednání, o základní převtělení, o předvádění, o jednání prostřednictvím umělecky stylizovaném textu, o jednání v anti iluzivním a iluzivním divadle, o různou hierarchizaci hereckých vyjadřovacích prostředků apod. Posloupnost těchto témat je principiálně určována rozdílně v jednotlivých ročnících. Úkoly jsou studentům na začátku akademického roku v ročníkových kurzech dostatečně definovány a jejich plnění je na konci každého semestru i akademického roku kolektivně i individuálně vyhodnocováno. Při výuce je totiž nutno krom dovedností, schopností a znalostí také dbát ve stejné míře o individuální osobnostní rozvoj. S využitím nejen divadelních, ale i psychologických, psychosomatických a terapeutických přístupů.</p> <p>Všechny psychosomatické předměty rozpracovávají nonverbální techniky, které se postupně zapojují do herecké tvorby. Výuka v jednotlivých akademických rocích je organizována tak, že v 1. semestru je kladen vyšší důraz na techniky zvládnutí pohybových prvků, které jsou poté ve 2. semestru zapracovávány do tvůrčích hereckých cvičení. Příprava těchto cvičení pro zkoušku vyžaduje logicky větší podíl domácí přípravy. Psychosomatické disciplíny obecně jsou také návodem pro studenty, jak mají a musí i mimo výuku pracovat na své technice. Tj. také správně cvičit trénovat mluvit a postupně ovládat celé tělo ve správném propojení s psychikou. U jevištního pohybu je mimochodem doma několikanásobně více práce, než v hodinách.</p>						
Studijní literatura a studijní pomůcky						
<ul style="list-style-type: none">○ Základy jevištní mluvy 1 a 2, Jiřina Hůrková a Hana Makovičková, SPN, 1984○ Česká výslovnostní norma, Jiřina Hůrková, SCIENTIA spol. s.r.o. ped. nakl. Praha, 1985						

- Předpoklady hereckého projevu, Jaroslav Vostrý, Ministerstvo školní mládeže a tělovýchovy ČR, 1991
- Úvod do teorie verše, Josef Hrabák SPN, 1978
- Kultura mluveného slova, Radovan Lukavský AMU, 2000
- Být nebo nebýt, Radovan Lukavský, SPN Praha, 1981
- Ano, slyšet se navzájem – České divadlo 10, Divadelní ústav, 1985
- Jevištní řeč a jazyk dramatu – České divadlo 12, Divadelní ústav, 1990
- Antická jména – jak je číst a skloňovat, Jiřina Hůrková, AMU, 2005
- B. Bála, M. Sovák: Hlas, řeč, sluch, Praha 1962 (6. přepr. vydání)
- Kol. autorů: hlasové výchovy a zpěvu DAMU: Technika mluvy a zpěvu herce (Úvod do problematiky)
- Hana Makovičková: Rozpravy o mluvení, skripta 2 díly
- Kol. autorů: Slovníček uměleckého přednesu, Praha 2000

B-III – Charakteristika studijního předmětu					
Název studijního předmětu	Jevištní mluva 3				
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník / semestr	III. / ZS
Rozsah studijního předmětu	1c / týd	hod.	12	kreditů	1
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence					
Způsob ověření studijních výsledků	zápočet			Forma výuky	cvičení
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Kritérium pro získání kreditu je zvládnutí dechové, hlasové a artikulační techniky, interpretace a osvojení si frázování, rytmu a stylu prozaického textu, zvládnutí typů dramatického verše, aplikace získaných dovedností do dramatických textů a jevištního slovního jednání prostřednictvím herecké postavy.					
Podmínkou zápočtu je 80 % docházky na individuální výuku a cvičení.					
Garant předmětu					
Zapojení garanta do výuky předmětu					
Vyučující	Mgr. Regina Szymiková				
Stručná anotace předmětu					
<p>Cílem předmětu je ovládnutí techniky hlasového a mluvního projevu, výslovnostní normy, prózy a verše a schopnost analýzy a práce s textem, dále pak schopnost vnitřně hmatové představivosti, intonační schopnosti, zvládnutí dechové opory, smyslu pro rytmus, pochopení a užití všech typů rezonance, schopnost logického frázování, zvládnutí všech typů dramatického verše, kreativní intonace. Užití správného napětí těla, hlasu a mluvy v prostoru. Plastičnost hlasového a mluvního projevu, posazený hlas v jeho individuálním rozsahu, tvořivý přístup k mluvnímu projevu v herecké postavě.</p> <p>U předmětů vyučovaných v sekvenční řadě je obtížné formulovat stejný program pro každý ročník, neboť program je pro každý ročník individuální. V závislosti na podobě a struktuře talentů a osobností – studentů i pedagogů – v jednotlivých ročnících. Jde tedy zejména o to, dosáhnout v delším cyklu společně sdílených komplexních standardů. Program jednotlivých semestrů je stanoven v diskusi pedagogů ročníků i v debatě vedení katedry a je garantován vedoucím ročníku a vedoucími kabinetů. Studenti zároveň zvládají určité potřebné profesionální dovednosti a znalosti. Jde například o schopnost autentické existence (opravdového bytí) v uměle vytvořených podmínkách, o cílenou orientaci na vnímatele, o rozehrávání dramatické situace v rozdílných žánrových polohách, o zvládnutí vnějškově pravděpodobného jednání, o základní převtělení, o předvádění, o jednání prostřednictvím umělecky stylizovaném textu, o jednání v anti iluzivním a iluzivním divadle, o různou hierarchizaci hereckých vyjadřovacích prostředků apod. Posloupnost těchto témat je principiálně určována rozdílně v jednotlivých ročnících. Úkoly jsou studentům na začátku akademického roku v ročníkových kurzech dostatečně definovány a jejich plnění je na konci každého semestru i akademického roku kolektivně i individuálně vyhodnocováno. Při výuce je totiž nutno krom dovedností, schopností a znalostí také dbát ve stejné míře o individuální osobnostní rozvoj. S využitím nejen divadelních, ale i psychologických, psychosomatických a terapeutických přístupů.</p> <p>Všechny psychosomatické předměty rozpracovávají nonverbální techniky, které se postupně zapojují do herecké tvorby. Výuka v jednotlivých akademických rocích je organizována tak, že v 1. semestru je kladen vyšší důraz na techniky zvládnutí pohybových prvků, které jsou poté ve 2. semestru zapracovávány do tvůrčích hereckých cvičení. Příprava těchto cvičení pro zkoušku vyžaduje logicky větší podíl domácí přípravy. Psychosomatické disciplíny obecně jsou také návodem pro studenty, jak mají a musí i mimo výuku pracovat na své technice. Tj. také správně cvičit trénovat mluvit a postupně ovládat celé tělo ve správném propojení s psychikou. U jevištního pohybu je mimochodem doma několikanásobně více práce, než v hodinách.</p>					
Studijní literatura a studijní pomůcky					

- Základy jevištní mluvy 1 a 2, Jiřina Hůrková a Hana Makovičková, SPN, 1984
- Česká výslovnostní norma, Jiřina Hůrková, SCIENTIA spol. s.r.o. ped. nakl. Praha, 1985
- Předpoklady hereckého projevu, Jaroslav Vostrý, Ministerstvo školní mládeže a tělovýchovy ČR, 1991
- Úvod do teorie verše, Josef Hrabák SPN, 1978
- Kultura mluveného slova, Radovan Lukavský AMU, 2000
- Být nebo nebýt, Radovan Lukavský, SPN Praha, 1981
- Ano, slyšet se navzájem – České divadlo 10, Divadelní ústav, 1985
- Jevištní řeč a jazyk dramatu – České divadlo 12, Divadelní ústav, 1990
- Antická jména – jak je číst a skloňovat, Jiřina Hůrková, AMU, 2005
- B. Bála, M. Sovák: Hlas, řeč, sluch, Praha 1962 (6. přepr. vydání)
- Kol. autorů: hlasové výchovy a zpěvu DAMU: Technika mluvy a zpěvu herce (Úvod do problematiky)
- Hana Makovičková: Rozpravy o mluvení, skripta 2 díly
- Kol. autorů: Slovníček uměleckého přednesu, Praha 2000

B-III – Charakteristika studijního předmětu						
Název studijního předmětu	Jevištní mluva 4–6					
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník / semestr		III. / LS IV. / ZS, LS
Rozsah studijního předmětu	1c/týd	hod.	12 (ZS) 14 (LS)	kreditů	1, 1, 1	
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence						
Způsob ověření studijních výsledků	zápočet			Forma výuky	cvičení	
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta						
<p>Kritérium pro získání kreditu je zvládnutí dechové, hlasové a artikulační techniky, interpretace a osvojení si frázování, rytmu a stylu prozaického textu, zvládnutí typů dramatického verše, aplikace získaných dovedností do dramatických textů a jevištního slovního jednání prostřednictvím herecké postavy v celém rozsahu role v absolventském představení.</p> <p>Podmínkou zápočtu je zvládnutí požadavků a nároků na jevištní mluvní projev herce v roli.</p>						
Garant předmětu						
Zapojení garanta do výuky předmětu						
Vyučující	MgA. Zdeňka Sajfertová					
Stručná anotace předmětu						
<p>Cílem předmětu je ovládnutí techniky hlasového a mluvního projevu, výslovnostní normy, prózy a verše a schopnost analýzy a práce s textem, dále pak schopnost vnitřně hmatové představivosti, intonační schopnosti, zvládnutí dechové opory, smyslu pro rytmus, pochopení a užití všech typů rezonance, schopnost logického frázování, zvládnutí všech typů dramatického verše, kreativní intonace. Užití správného napětí těla, hlasu a mluvy v prostoru. Plastičnost hlasového a mluvního projevu, posazený hlas v jeho individuálním rozsahu, tvořivý přístup k mluvnímu projevu v herecké postavě.</p> <p>U předmětů vyučovaných v sekvenční řadě je obtížné formulovat stejný program pro každý ročník, neboť program je pro každý ročník individuální. V závislosti na podobě a struktuře talentů a osobností – studentů i pedagogů – v jednotlivých ročnících. Jde tedy zejména o to, dosáhnout v delším cyklu společně sdílených komplexních standardů. Program jednotlivých semestrů je stanoven v diskusi pedagogů ročníků i v debatě vedení katedry a je garantován vedoucím ročníku a vedoucími kabinetů. Studenti zároveň zvládají určité potřebné profesionální dovednosti a znalosti. Jde například o schopnost autentické existence (opravdového bytí) v uměle vytvořených podmínkách, o cílenou orientaci na vnímatele, o rozehrávání dramatické situace v rozdílných žánrových polohách, o zvládnutí vnějškově pravděpodobného jednání, o základní převtělení, o předvádění, o jednání prostřednictvím umělecky stylizovaném textu, o jednání v anti iluzivním a iluzivním divadle, o různou hierarchizaci hereckých vyjadřovacích prostředků apod. Posloupnost těchto témat je principiálně určována rozdílně v jednotlivých ročnících. Úkoly jsou studentům na začátku akademického roku v ročníkových kurzech dostatečně definovány a jejich plnění je na konci každého semestru i akademického roku kolektivně i individuálně vyhodnocováno. Při výuce je totiž nutno krom dovedností, schopností a znalostí také dbát ve stejné míře o individuální osobnostní rozvoj. S využitím nejen divadelních, ale i psychologických, psychosomatických a terapeutických přístupů.</p> <p>Všechny psychosomatické předměty rozpracovávají nonverbální techniky, které se postupně zapojují do herecké tvorby. Výuka v jednotlivých akademických rocích je organizována tak, že v 1. semestru je kladen vyšší důraz na techniky zvládnutí pohybových prvků, které jsou poté ve 2. semestru zapracovávány do tvůrčích hereckých cvičení. Příprava těchto cvičení pro zkoušku vyžaduje logicky větší podíl domácí přípravy. Psychosomatické disciplíny obecně jsou také návodem pro studenty, jak mají a musí i mimo výuku pracovat na své technice. Tj. také správně cvičit trénovat mluvit a postupně ovládat celé tělo ve správném propojení s psychikou. U jevištního pohybu je</p>						

mimo chodem doma několikanásobně více práce, než v hodinách.

Studijní literatura a studijní pomůcky

- Základy jevištní mluvy 1 a 2, Jiřina Hůrková a Hana Makovičková, SPN, 1984
- Česká výslovnostní norma, Jiřina Hůrková, SCIENTIA spol. s.r.o. ped. nakl. Praha, 1985
- Předpoklady hereckého projevu, Jaroslav Vostrý, Ministerstvo školní mládeže a tělovýchovy ČR, 1991
- Úvod do teorie verše, Josef Hrabák SPN, 1978
- Kultura mluveného slova, Radovan Lukavský AMU, 2000
- Být nebo nebýt, Radovan Lukavský, SPN Praha, 1981
- Ano, slyšet se navzájem – České divadlo 10, Divadelní ústav, 1985
- Jevištní řeč a jazyk dramatu – České divadlo 12, Divadelní ústav, 1990
- Antická jména – jak je číst a skloňovat, Jiřina Hůrková, AMU, 2005
- B. Bála, M. Sovák: Hlas, řeč, sluch, Praha 1962 (6. přepr. vydání)
- Kol. autorů: hlasové výchovy a zpěvu DAMU: Technika mluvy a zpěvu herce (Úvod do problematiky)
- Hana Makovičková: Rozpravy o mluvení, skripta 2 díly
- Kol. autorů: Slovníček uměleckého přednesu, Praha 2000

B-III – Charakteristika studijního předmětu					
Název studijního předmětu	Jevištní pohyb 1–2				
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník / semestr	I. / ZS, LS
Rozsah studijního předmětu	2c/T	hod.	24 (ZS) 28 (LS)	kreditů	1, 2
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence					
Způsob ověření studijních výsledků	Zápočet			Forma výuky	cvičení
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Praktické předvedení ovládání technik pohybu a výkon při klauzurní zkoušce.					
Garant předmětu					
Zapojení garanta do výuky předmětu					
Vyučující					
MgA. Blanka Burianová; doc. MgA. Martin Pacek					
Stručná anotace předmětu					
<p>V tomto předmětu se mají studenti a studentky seznámit se základními pojmy jako jsou: koncept vlastního těla, vztah těla a prostoru, partnerská spolupráce. Dochází k osvojení si základů práce s konkrétní i imaginární rekvizitou a maskou a k pochopení fyzického jednání v žánru včetně klauniády. Cvičení, která v rámci předmětu sami konají, mají zkoumat zákonitosti práce herce v prostoru i ve skupině a fungování skupiny v prostoru vč. jeho geometrického rozdělení: kruh, půlkruh, řada, zástup diagonála atd.</p> <p>Předmět rozvíjí prostorové a tempo rytmické cítění a učí uvědomit si vnitřní koncept vlastního těla. Jednotlivá cvičení pomáhají rozvíjet pohybové myšlení a nonverbální komunikaci, ale podporují také samostatnou tvůrčí aktivitu, fantazii a týmovou spolupráci.</p> <p>Předmět tak zásadně přispívá k pochopení zákonitostí jevištní prezentace.</p> <p>U předmětů vyučovaných v sekvenční řadě je obtížné formulovat stejný program pro každý ročník, neboť program je pro každý ročník individuální. V závislosti na podobě a struktuře talentů a osobností – studentů i pedagogů – v jednotlivých ročnících. Jde tedy zejména o to, dosáhnout v delším cyklu společně sdílených komplexních standardů. Program jednotlivých semestrů je stanoven v diskusi pedagogů ročníků i v debatě vedení katedry a je garantován vedoucím ročníku a vedoucími kabinetů. Studenti zároveň zvládají určité potřebné profesionální dovednosti a znalosti. Jde například o schopnost autentické existence (opravdového bytí) v uměle vytvořených podmínkách, o cílenou orientaci na vnímatele, o rozehrávání dramatické situace v rozdílných žánrových polohách, o zvládnutí vnějškově pravděpodobného jednání, o základní převtělení, o předvádění, o jednání prostřednictvím umělecky stylizovaném textu, o jednání v anti iluzivním a iluzivním divadle, o různou hierarchizaci hereckých vyjadřovacích prostředků apod. Posloupnost těchto témat je principiálně určována rozdílně v jednotlivých ročnících. Úkoly jsou studentům na začátku akademického roku v ročníkových kurzech dostatečně definovány a jejich plnění je na konci každého semestru i akademického roku kolektivně i individuálně vyhodnocováno. Při výuce je totiž nutno krom dovedností, schopností a znalostí také dbát ve stejné míře o individuální osobnostní rozvoj. S využitím nejen divadelních, ale i psychologických, psychosomatických a terapeutických přístupů.</p> <p>Všechny psychosomatické předměty rozpracovávají nonverbální techniky, které se postupně zapojují do herecké tvorby. Výuka v jednotlivých akademických rocích je organizována tak, že v 1. semestru je kladen vyšší důraz na techniky zvládnutí pohybových prvků, které jsou poté ve 2. semestru zapracovávány do tvůrčích hereckých cvičení. Příprava těchto cvičení pro zkoušku vyžaduje logicky větší podíl domácí přípravy. Psychosomatické disciplíny obecně jsou také návodem pro studenty, jak mají a musí i mimo výuku pracovat na své technice. Tj. také správně cvičit trénovat mluvit a postupně ovládat celé tělo ve správném propojení s psychikou. U jevištního pohybu je mimochodem doma několikanásobně více práce, než v hodinách.</p>					
Studijní literatura a studijní pomůcky					

- Kröschlová, E. *Jevištní pohyb*, Divadelní fakulta AMU, Praha 2003
- Kröschlová, E. *Ladění*, Praha 2003
- Kulka, J. *Psychologie pro herce* SPN, Praha 1985.
- Payneová, H., *Kreativní pohyb a tanec*, Praha 1999
- Vávra, V. *Mluvíme beze slov*, Praha 1960
- Vostrý, J. *Předpoklady herectví*, Praha 1990
- Kyliánova nadace: Videozáznamy představení předních umělců, kteří propojují herectví s pohybem či tancem

B-III – Charakteristika studijního předmětu						
Název studijního předmětu	Jevištní pohyb 3–5					
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník/semestr		II. / ZS, LS III. / ZS
Rozsah studijního předmětu	2s/týd	hod.	24 (ZS) 28 (LS)	kreditů	1, 2, 1	
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence						
Způsob ověření studijních výsledků	Zápočet			Forma výuky	semináře	
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta						
Kredity jsou uděleny ze 60 % na základě aktivity na cvičeních, (minimálně 80% docházka v průběhu semestru). Ze 40 % pak účast na závěrečné klauzurní práci.						
Garant předmětu						
Zapojení garanta do výuky předmětu						
Vyučující	doc. Mgr. Martin Pacek; MgA. et Mgr. Blanka Burianová					
Stručná anotace předmětu						
<p>V jevištním pohybu se student učí uvědomit si vnitřní koncept svého těla jako nástroje jevištní akce.</p> <p>Tento předmět rozvíjí pohybové myšlení, nonverbální komunikaci, podporuje samostatnou tvůrčí aktivitu, fantazii, týmovou spolupráci. Student se učí pochopit zákonitosti jevištní prezentace a osvojuje si dovednosti s konkrétní i imaginární rekvizitou, chápání fyzického jednání v žánru, práci s maskou, klauniádu, umění Commedia dell'arte.</p> <p>I. Semestr: Existence v prostoru, skupina a skupiny v prostoru, geometrické rozdělení v prostoru – kruh, půlkruh, řada, zástup diagonála atd. Směry a vyvažování v prostoru a prostorové citění.</p> <p>II. Semestr: Práce s imaginární rekvizitou, cvičení a etudy různého typu a zaměření, a to jak herecké, tak pohybově taneční. Student má na konci semestru umět dovednosti použít v dramatické situaci v propojení s mluveným slovem, popř. zpěvem.</p> <p>III. Semestr: Práce s maskou, dramatické situace v propojení s mluveným slovem, popř. zpěvem. Commedia dell'arte.</p> <p>Předmět je realizován formou odborných cvičení, analýzou ukázek zaznamenaných na médiích a zabývá se i prací ve skupině. Studenti mimo jiné zkoumají fungování skupiny v prostoru.</p> <p>U předmětů vyučovaných v sekvenční řadě je obtížné formulovat stejný program pro každý ročník, neboť program je pro každý ročník individuální. V závislosti na podobě a struktuře talentů a osobností – studentů i pedagogů – v jednotlivých ročnících. Jde tedy zejména o to, dosáhnout v delším cyklu společně sdílených komplexních standardů. Program jednotlivých semestrů je stanoven v diskusi pedagogů ročníků i v debatě vedení katedry a je garantován vedoucím ročníku a vedoucími kabinetů. Studenti zároveň zvládají určité potřebné profesionální dovednosti a znalosti. Jde například o schopnost autentické existence (opravdového bytí) v uměle vytvořených podmínkách, o cílenou orientaci na vnímatele, o rozehrávání dramatické situace v rozdílných žánrových polohách, o zvládnutí vnějškově pravděpodobného jednání, o základní převtělení, o předvádění, o jednání prostřednictvím umělecky stylizovaném textu, o jednání v anti iluzivním a iluzivním divadle, o různou hierarchizaci hereckých vyjadřovacích prostředků apod. Posloupnost těchto témat je principiálně určována rozdílně v jednotlivých ročnících. Úkoly jsou studentům na začátku akademického roku v ročníkových kurzech dostatečně definovány a jejich plnění je na konci každého semestru i akademického roku kolektivně i individuálně vyhodnocováno. Při výuce je totiž nutno krom dovedností, schopností a znalostí také dbát ve stejné míře o individuální osobnostní rozvoj. S využitím nejen divadelních, ale i psychologických, psychosomatických a terapeutických přístupů.</p> <p>Všechny psychosomatické předměty rozpracovávají nonverbální techniky, které se postupně zapojují do herecké tvorby. Výuka v jednotlivých akademických rocích je organizována tak, že v 1. semestru je kladen vyšší důraz na techniky zvládnutí pohybových prvků, které jsou poté ve 2. semestru zapracovávány do tvůrčích hereckých cvičení.</p>						

Příprava těchto cvičení pro zkoušku vyžaduje logicky větší podíl domácí přípravy. Psychosomatické disciplíny obecně jsou také návodem pro studenty, jak mají a musí i mimo výuku pracovat na své technice. Tj. také správně cvičit trénovat mluvit a postupně ovládat celé tělo ve správném propojení s psychikou. U jevištního pohybu je mimochodem doma několikanásobně více práce, než v hodinách.

Studijní literatura a studijní pomůcky

- Kroschlová Eva, Jevištní pohyb, Divadelní fakulta AMU, Praha 2003
- Kulka J., Psychologie pro herce SPN, Praha 1985.
- Payneová H., Kreativní pohyb a tanec, Praha 1999
- Vávra V., Mluvíme beze slov, Praha 1960
- Kyliánova nadace: Videozáznamy představení předních umělců, kteří propojují herectví s pohybem či tancem
- Vostrý J., O hereckém představování, metodická příručka 1983

B-III – Charakteristika studijního předmětu					
Název studijního předmětu	Jevištní pohyb 6				
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník/semestr	III. / LS
Rozsah studijního předmětu	2s/týd	hod.	28	kreditů	2
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence					
Způsob ověření studijních výsledků	zápočet			Forma výuky	semináře
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Zápočet je udělen z 50 % za práci na projektu vázaného na hodiny herecké a scénické tvorby a z 50 % za samostatnou přípravu a schopnost funkčně propojovat pohybové dovednosti s ostatními složkami herecké práce.					
Garant předmětu					
Zapojení garanta do výuky předmětu					
Vyučující	doc. Mgr. Martin Pacek; MgA. et Mgr. Blanka Burianová				
Stručná anotace předmětu					
<p>Student navazuje na předchozí semestry studia předmětu Jevištní pohyb, přičemž důraz je kladen na schopnost funkčně propojovat dovednosti získané studiem pohybu s ostatními složkami herecké práce. Důležitá je úzká spolupráce s režisérem či vedoucím projektu herecké a scénické tvorby.</p> <p>IV. Semestr: Důraz je kladen na samostatnost při přípravě klauzurní práce. Konkrétní náplň tohoto semestru je vázána na určitý program, či projekt v rámci hodin herecké a scénické tvorby a obsahuje přípravu na práci v Disku.</p> <p>Předmět je realizován formou odborných cvičení, analýzou ukázek zaznamenaných na médiích a zabývá se i prací ve skupině. Studenti mimo jiné zkoumají fungování skupiny v prostoru.</p> <p>U předmětů vyučovaných v sekvenční řadě je obtížné formulovat stejný program pro každý ročník, neboť program je pro každý ročník individuální. V závislosti na podobě a struktuře talentů a osobností – studentů i pedagogů – v jednotlivých ročnících. Jde tedy zejména o to, dosáhnout v delším cyklu společně sdílených komplexních standardů. Program jednotlivých semestrů je stanoven v diskusi pedagogů ročníků i v debatě vedení katedry a je garantován vedoucím ročníku a vedoucími kabinetů. Studenti zároveň zvládají určité potřebné profesionální dovednosti a znalosti. Jde například o schopnost autentické existence (opravdového bytí) v uměle vytvořených podmínkách, o cílenou orientaci na vnímatele, o rozehrávání dramatické situace v rozdílných žánrových polohách, o zvládnutí vnějškově pravděpodobného jednání, o základní převtělení, o předvádění, o jednání prostřednictvím umělecky stylizovaném textu, o jednání v anti iluzivním a iluzivním divadle, o různou hierarchizaci hereckých vyjadřovacích prostředků apod. Posloupnost těchto témat je principiálně určována rozdílně v jednotlivých ročnících. Úkoly jsou studentům na začátku akademického roku v ročníkových kurzech dostatečně definovány a jejich plnění je na konci každého semestru i akademického roku kolektivně i individuálně vyhodnocováno. Při výuce je totiž nutno krom dovedností, schopností a znalostí také dbát ve stejné míře o individuální osobnostní rozvoj. S využitím nejen divadelních, ale i psychologických, psychosomatických a terapeutických přístupů.</p> <p>Všechny psychosomatické předměty rozpracovávají nonverbální techniky, které se postupně zapojují do herecké tvorby. Výuka v jednotlivých akademických rocích je organizována tak, že v 1. semestru je kladen vyšší důraz na techniky zvládnutí pohybových prvků, které jsou poté ve 2. semestru zapracovávány do tvůrčích hereckých cvičení. Příprava těchto cvičení pro zkoušku vyžaduje logicky větší podíl domácí přípravy. Psychosomatické disciplíny obecně jsou také návodem pro studenty, jak mají a musí i mimo výuku pracovat na své technice. Tj. také správně cvičit trénovat mluvit a postupně ovládat celé tělo ve správném propojení s psychikou. U jevištního pohybu je mimochodem doma několikanásobně více práce, než v hodinách.</p>					
Studijní literatura a studijní pomůcky					
<ul style="list-style-type: none">o Kroschlová Eva, Jevištní pohyb, Divadelní fakulta AMU, Praha 2003o Kulka J., Psychologie pro herce SPN, Praha 1985.o Payneová H., Kreativní pohyb a tanec, Praha 1999o Vávra V., Mluvíme beze slov, Praha 1960					

B-III – Charakteristika studijního předmětu						
Název studijního předmětu	Jevištní pohyb 7-8					
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník / semestr		III. / LS IV. / ZS
Rozsah studijního předmětu	4s / týd	hod.	48 (ZS) 56 (LS)	kreditů	2, 3	
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence						
Způsob ověření studijních výsledků	zápočet			Forma výuky	semináře	
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta						
Kredity jsou vázány na aktivitu žádanou při práci v Disku.						
Garant předmětu						
Zapojení garanta do výuky předmětu						
Vyučující	doc. Mgr. Martin Pacek; MgA. et Mgr. Blanka Burianová					
Stručná anotace předmětu						
<p>Student propojuje dovednosti získané předchozím studiem pohybu v projektech či v představeních v Disku. Stupeň osvojení těchto dovedností a integrace do herecké práce závisí na míře talentu, ale měl by být na dostatečné úrovni odpovídající závěru studia. Předpokladem je také to, že je student schopen reflexe své práce.</p> <p>V. - VI. Semestr: Důraz je kladen na samostatnost při přípravě klauzurní práce. Konkrétní náplň těchto semestrů je vázána na určitý program, či projekt v rámci hodin herecké a scénické tvorby a obsahuje přípravu na práci v Disku.</p> <p>Předmět je realizován formou odborných cvičení, analýzou ukázek zaznamenaných na médiích a zabývá se i prací ve skupině. Studenti mimo jiné zkoumají fungování skupiny v prostoru.</p> <p>U předmětů vyučovaných v sekvenční řadě je obtížné formulovat stejný program pro každý ročník, neboť program je pro každý ročník individuální. V závislosti na podobě a struktuře talentů a osobností – studentů i pedagogů – v jednotlivých ročnících. Jde tedy zejména o to, dosáhnout v delším cyklu společně sdílených komplexních standardů. Program jednotlivých semestrů je stanoven v diskusi pedagogů ročníků i v debatě vedení katedry a je garantován vedoucím ročníku a vedoucími kabinetů. Studenti zároveň zvládají určité potřebné profesionální dovednosti a znalosti. Jde například o schopnost autentické existence (opravdového bytí) v uměle vytvořených podmínkách, o cílenou orientaci na vnímatele, o rozehrávání dramatické situace v rozdílných žánrových polohách, o zvládnutí vnějškově pravděpodobného jednání, o základní převtělení, o předvádění, o jednání prostřednictvím umělecky stylizovaném textu, o jednání v anti iluzivním a iluzivním divadle, o různou hierarchizaci hereckých vyjadřovacích prostředků apod. Posloupnost těchto témat je principiálně určována rozdílně v jednotlivých ročnících. Úkoly jsou studentům na začátku akademického roku v ročníkových kurzech dostatečně definovány a jejich plnění je na konci každého semestru i akademického roku kolektivně i individuálně vyhodnocováno. Při výuce je totiž nutno krom dovedností, schopností a znalostí také dbát ve stejné míře o individuální osobnostní rozvoj. S využitím nejen divadelních, ale i psychologických, psychosomatických a terapeutických přístupů.</p> <p>Všechny psychosomatické předměty rozpracovávají nonverbální techniky, které se postupně zapojují do herecké tvorby. Výuka v jednotlivých akademických rocích je organizována tak, že v 1. semestru je kladen vyšší důraz na techniky zvládnutí pohybových prvků, které jsou poté ve 2. semestru zapracovávány do tvůrčích hereckých cvičení. Příprava těchto cvičení pro zkoušku vyžaduje logicky větší podíl domácí přípravy. Psychosomatické disciplíny obecně jsou také návodem pro studenty, jak mají a musí i mimo výuku pracovat na své technice. Tj. také správně cvičit trénovat mluvit a postupně ovládat celé tělo ve správném propojení s psychikou. U jevištního pohybu je mimochodem doma několikanásobně více práce, než v hodinách.</p>						
Studijní literatura a studijní pomůcky						

- Kroschlová Eva, Jevištní pohyb, Divadelní fakulta AMU, Praha 2003
- Kulka J., Psychologie pro herce SPN, Praha 1985.
- Payneová H., Kreativní pohyb a tanec, Praha 1999
- Vávra V., Mluvíme beze slov, Praha 1960
- Kyliánova nadace: Videozáznamy představení předních umělců, kteří propojují herectví s pohybem či tancem

B-III – Charakteristika studijního předmětu						
Název studijního předmětu	Jógová terapie 1–2					
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník / semestr	I. / ZS, LS	
Rozsah studijního předmětu	2c / týd	hod.	24 (ZS) 28 (LS)	kreditů	1, 2	
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence						
Způsob ověření studijních výsledků	zápočet			Forma výuky	cvičení	
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta						
Pro udělení zápočtu je nutná pravidelná docházka na cvičení, aby mohla být látka zvládnuta ve správné posloupnosti. Pokrok jednotlivých studentů je posuzován individuálně, na základě jejich dispozic.						
Garant předmětu						
Zapojení garanta do výuky předmětu						
Vyučující	MgA. et Mgr. Blanka Burianová					
Stručná anotace předmětu						
<p>Jógová terapie nastavují správný svalový tonus celého těla a jeho správné držení, které jsou pro herce nezbytné. Učí udržovat správné dýchání. Napomáhají zvětšovat rozsah pohybu a rozvíjet citlivé vnímání těla.</p> <p>Herec potřebuje funkční, pohyblivé a správně dýchající tělo, které je uvědomělé a citlivé. Tělo herce se musí citlivě proměňovat, aby se stalo nositelem nejrůznějších představ, citů, pocitů a impulzů. Výsledkem jógové terapie by mělo být rozvinutí a pěstování této citlivosti, která je předpokladem hereckého umění.</p> <p>Předmět je v obou semestrech realizován cvičeními kombinovanými s odborným výkladem.</p> <p>Předpoklad pro dosažení správného účinku jógové terapie je pravidelnost cvičení.</p> <p>Všechny psychosomatické předměty rozpracovávají nonverbální techniky, které se postupně zapojují do herecké tvorby. Výuka v jednotlivých akademických rocích je organizována tak, že v 1. semestru je kladen vyšší důraz na techniky zvládnutí pohybových prvků, které jsou poté ve 2. semestru zapracovávány do tvůrčích hereckých cvičení. Příprava těchto cvičení pro zkoušku vyžaduje logicky větší podíl domácí přípravy. Psychosomatické disciplíny obecně jsou také návodem pro studenty, jak mají a musí i mimo výuku pracovat na své technice. Tj. také správně cvičit trénovat mluvit a postupně ovládat celé tělo ve správném propojení s psychikou. U jevištního pohybu je mimochodem doma několikanásobně více práce, než v hodinách.</p>						
Studijní literatura a studijní pomůcky						
<ul style="list-style-type: none">○ Jiří Čumpelík: Zkoumání vztahu mezi držením těla a dechovými pohyby (Dizertační práce FVTS) 2006○ Dr. Swami Kuvalayananda Vinekar: Jógová terapie, 2014○ Blanka Burianová: Jógová terapie ve výuce herectví (závěrečná práce FTVS) 2015						

B-III – Charakteristika studijního předmětu					
Název studijního předmětu	Letní kurz				
Typ předmětu	povinný			doporučený ročník / semestr	I. / LS
Rozsah studijního předmětu	20s / T	hod.	20	kreditů	1
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence					
Způsob ověření studijních výsledků	zápočet			Forma výuky	seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Udělení zápočtu na základě absolvování kurzu v plném rozsahu					
Garant předmětu					
Zapojení garanta do výuky předmětu					
Vyučující					
Petr Pachl; Mgr. Jiří Fiřt; Mgr. Sabina Fičtová					
Stručná anotace předmětu					
Již tradiční vodácký kurz na řece Vltavě rozšířený o lezení na umělé stěně i přírodních skalách, raftování na divoké vodě, kulturní vyžití v Českém Krumlově, na Zlaté Koruně a dalších kulturních místech daného prostředí.					
Praktická i teoretická výuka. Vše nutné pro bezpečný pohyb na klidné i divoké vodě, pohyb a pobyt v přírodě, skalách. Chuť něčemu novému se naučit, základní plavecké dovednosti.					
Studijní literatura a studijní pomůcky					
<ul style="list-style-type: none">○ BÍLÝ, M. a kol., KANOISTIKA, nakl. GRADA, 2001○ ČÁKA, J., ZMIZELÁ VLTAVA, nakl. PASEKA 2002					

B-III – Charakteristika studijního předmětu					
Název studijního předmětu	Magisterský diplomový seminář				
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník / semestr	IV. / LS
Rozsah studijního předmětu	1s / týd	hod.	14	kreditů	1
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence					
Způsob ověření studijních výsledků	zápočet			Forma výuky	semináře
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Základním předpokladem je včasná a pravidelná účast studenta na konzultacích a průběžné zpracovávání připomínek.					
Garant předmětu					
Zapojení garanta do výuky předmětu					
Vyučující	doc. Mgr. Milan Schejbal; prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D.; Ladislav Mrkvička; MgA. Miroslava Pleštilová; prof. MgA. Jan Burian; Jan Nebeský; doc. MgA. Juraj Deák; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr., Daniel Hrbek, Ph.D.; prof. PhDr. Daria Ullrichová				
Stručná anotace předmětu					
Obsahem předmětu jsou konzultace k diplomové magisterské práci, spočívající v orientaci v odborné literatuře ke zvolenému tématu, kritické připomínky k jednotlivým fázím práce, rady týkající se upřesnění jednotlivých kapitol a jejich skladba v celkové kompozici.					
Téma diplomové magisterské práce je určeno ve spolupráci s vedoucím práce na základě absolventské role v divadle DISK. Studentky a studenti oboru herectví ve své diplomové magisterské práci reflektují tvůrčí proces realizace své absolventské role a zobecňují své zkušenosti na základě studia odborné literatury. Proces psaní diplomové práce a odborná konzultace v rámci semináře umožňuje studentkám a studentům herectví zasadit své dosavadní zkušenosti do širšího kontextu vývoje herectví a divadla u nás či v zahraničí.					
Studijní literatura a studijní pomůcky					
Doporučenou literaturu navrhne určený konzultant v závislosti na zvoleném tématu magisterské práce.					

B-III – Charakteristika studijního předmětu					
Název studijního předmětu	Percepce zahraničních tendencí v současné evropské činohře / Perception of foreign tendencies in contemporary European drama				
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník / semestr	volitelný
Rozsah studijního předmětu	20s/S	hod.	20	kredity	1
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence	Účast nejen na jednotlivých seminářích, ale také na zahraničních výjezdech, workshopech a přednáškách zahraničních tvůrců, reflektovaných formou seminární práce.				
Způsob ověření studijních výsledků	Zkouška			Forma výuky	Přednášky / Semináře / Workshopy
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Písemné analýzy, reflexe, rešerše v AJ.					
Garant předmětu					
Zapojení garanta do výuky předmětu					
Vyučující					
Mgr. Jitka Goriaux Pelechová, Ph.D., doc. MgA: Jakub Korčák, MgA. Štěpán Pácl, Ph.D.					
Stručná anotace předmětu					
<p>Předmět seznamuje studenty režie, dramaturgie a herectví prakticky i teoreticky se současnými režijními a hereckými tendencemi v evropské činohře mimo oblast České republiky. Výuka probíhá v anglickém jazyce jak teoreticky (rozběr záznamů zahraničních inscenací především z Velké Británie, Francie, Německa a Rakouska), tak prakticky: na zahraničních výjezdech do center evropské činohry (pařížská Comédie Française, německá divadla Deutsches Theater a Berliner Ensemble, vídeňský Burgtheater). Vedle pravidelné výuky je součástí semináře bloková výuka s externími zahraničními pedagogy formou workshopů a přednášek.</p> <p>Předmět rozšiřuje tvůrčí rozhled posluchačů na základě podrobných analýz zhlédnutých zahraničních inscenací (na záznamu či během zahraničního výjezdu), umožňuje začlenit poznatky do kontextu vývoje tendencí v české činohře a do kontextu vlastní umělecké praxe a seznámit se praktickým způsobem s tvůrčími metodami evropských režisérů, dramaturgů a herců.</p>					
Studijní literatura a studijní pomůcky					
Recenze a odborné studie věnované jednotlivým fenoménům, doprovodné obrazové, textové a audiovizuální dokumenty (záznamy, fotografický materiál, programové dokumenty).					

B-III – Charakteristika studijního předmětu					
Název studijního předmětu	Přípravný kurz				
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník / semestr	I. / ZS
Rozsah studijního předmětu	20s / S	hod.	20	kreditů	1
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence					
Způsob ověření studijních výsledků	zápočet			Forma výuky	semináře
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Aktivní účast.					
Garant předmětu					
Zapojení garanta do výuky předmětu					
Vyučující	Petr Pachl; Mgr. Jiří Fiřt; Mgr. Sabina Fiřtová				
Stručná anotace předmětu					
Kurz je zaměřen na vzájemné poznání pedagogů a studentů nastupujícího 1. ročníku KČD a KALD. Rámcový program předpokládá třídní pobyt na Zlaté Koruně (pohybová a hlasová cvičení)					
Náplní kurzu je krátký pobyt v UVS Poněšice, sjetí úseku Vltavy z Vyššího Brodu do Boršova a práce s pedagogy hlavního oboru, pohybové a hlasové výchovy v klášteře na Zlaté Koruně.					
Studijní literatura a studijní pomůcky					

B-III – Charakteristika studijního předmětu					
Název studijního předmětu	Psychologie 1 a 2				
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník / semestr	I. / ZS, LS
Rozsah studijního předmětu	2s/T	hod.	24 (ZS) 28 (LS)	kreditů	1, 2
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence					
Způsob ověření studijních výsledků	Zápočet (ZS), Zkouška (LS)			Forma výuky	Seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Vědomostní test.					
Garant předmětu					
Zapojení garanta do výuky předmětu					
Vyučující					
prof. PhDr. Jiří Šípek, CSc., Ph.D.					
Stručná anotace předmětu					
<p>Seminář je zaměřený na psychologické souvislosti tvůrčí osobnosti, resp. umělce (především z oblasti dramatického umění). Diskutovány jsou osobnostní tvůrčí předpoklady, způsoby tvorby z psychologického hlediska, ale i mentálně hygienické ohledy a s tím související rizika umělecké profese. Dalším předmětem reflexe je vnímání a prožívání umění (divákem, posluchačem apod.). Celé téma je také možné dělit do několika navazujících kapitol (emoce, empatie, psychologická distance apod.). Diskuse v semináři se opírá o dílo našich předních umělců a teoretiků (např. K. H. Hilara, J. Frejky, J. Vostrého, J. Císaře).</p> <p>Všechny psychosomatické předměty rozpracovávají nonverbální techniky, které se postupně zapojují do herecké tvorby. Výuka v jednotlivých akademických rocích je organizována tak, že v 1. semestru je kladen vyšší důraz na techniky zvládnutí pohybových prvků, které jsou poté ve 2. semestru zapracovávány do tvůrčích hereckých cvičení. Příprava těchto cvičení pro zkoušku vyžaduje logicky větší podíl domácí přípravy. Psychosomatické disciplíny obecně jsou také návodem pro studenty, jak mají a musí i mimo výuku pracovat na své technice. Tj. také správně cvičit trénovat mluvit a postupně ovládat celé tělo ve správném propojení s psychikou. U jevištního pohybu je mimochodem doma několikanásobně více práce, než v hodinách.</p>					
Studijní literatura a studijní pomůcky					
<ul style="list-style-type: none">○ Šípek, J. <i>Psychologické souvislosti scénické tvorby</i>, Praha 2010○ Drápela, V. J. <i>Přehled teorií osobnosti</i>, Praha 1997○ Elkins J. <i>Proč lidé pláčou před obrazy</i>, Praha 2007○ Freud, S. <i>Nová řada přednášek k úvodu do psychoanalýzy</i>, Praha 1997○ Jung, C. G. <i>Sto dopisů</i>, Praha 1996○ Křivohlavý, J. <i>Pozitivní psychologie</i>, Praha 2004○ Kulka, J. <i>Psychologie umění</i>, Praha 2008○ Plháková, A. <i>Dějiny psychologie</i>, Praha 2006○ Říčan, P. <i>Psychologie osobnosti</i>, Praha 2007○ Sayersová J. <i>Matky psychoanalýzy</i>, Praha 1999○ Stevens, A. <i>Jung</i>, Praha 1996○ Vygotskij, L. S. <i>Psychologie umění</i>, Praha 1968					

B-III – Charakteristika studijního předmětu					
Název studijního předmětu	Ročníkový kurz KČD 1				
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník / semestr	I. / ZS
Rozsah studijního předmětu	24s / sem	hod.	24	kreditů	1
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence					
Způsob ověření studijních výsledků	zápočet			Forma výuky	semináře
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Aktivní účast a zvládnutí přidělených úkolů.					
Garant předmětu					
Zapojení garanta do výuky předmětu					
Vyučující	doc. Mgr. Milan Schejbal; prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D.; Ladislav Mrkvička; MgA. Miroslava Pleštilová; prof. MgA. Jan Burian; Jan Nebeský; doc. MgA. Juraj Deák; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr., Daniel Hrbek, Ph.D.; prof. PhDr. Daria Ullrichová; doc. Mgr. Jan Hančil				
Stručná anotace předmětu					
<p>Cílem předmětu je hlubší možnost poznání studentů a pedagogů na několikadenním soustředění. Pedagogové hlavních oborů seznámí studenty během ročníkového kursu s tématy výuky, která budou probírána během akademického roku, s cíli, kterých má být dosaženo, postupem práce a způsobem jeho vyhodnocení. Součástí kurzu je prostor pro diskuse a praktická cvičení zaměřená na rozvíjení talentových předpokladů hereckého projevu.</p> <p>Pedagogové seznamují studenty: 1) S tématy výuky v akademickém roce; 2) s metodickými přístupy; 3) s kritérii hodnocení uměleckých výstupů; 4) s principy samostatné a kolektivní tvůrčí práci a rozvíjení herectví jako umění.</p> <p>Kurz se koná ve sportovním a výcvikovém středisku AMU v Poněšicích.</p>					
Studijní literatura a studijní pomůcky					
Povinná literatura je zadávána pedagogy hlavních oborů podle potřeb zvolených tematických okruhů.					

B-III – Charakteristika studijního předmětu						
Název studijního předmětu	Ročníkový kurz KČD 2, 3 a 4					
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník / semestr	I. / LS II. / LS III. /LS	
Rozsah studijního předmětu	24s/sem	hod.	24	kreditů	1, 1, 1	
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence						
Způsob ověření studijních výsledků	zápočet			Forma výuky	semináře	
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta						
Aktivní účast a zvládnutí přidělených úkolů.						
Garant předmětu						
Zapojení garanta do výuky předmětu						
Vyučující	doc. Mgr. Milan Schejbal; prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D.; Ladislav Mrkvička; MgA. Miroslava Pleštilová; prof. MgA. Jan Burian; Jan Nebeský; doc. MgA. Juraj Deák; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr., Daniel Hrbek, Ph.D.; prof. PhDr. Daria Ullrichová; doc. Mgr. Jan Hančil					
Stručná anotace předmětu						
<p>Cílem předmětu je hlubší a individuální i kolektivní zhodnocení studijních výsledků 1., resp. 2. a 3. ročníku v předmětech Herecká a Scénická tvorba. Současně v rámci kurzu jsou představena témata výuky, cíle, kterých má být dosaženo, a postupy práce následujícího akademického ve výše jmenovaných předmětech.</p> <p>Ročníkový kurz KČD 3 klade důraz na zhodnocení dosavadních čtyř semestrů studia oboru herectví a hlouběji analyzuje herecké úkoly v předmětech Herecká a Scénická tvorba, které jsou spojené s tzv. postupovou zkouškou na závěr 2. ročníku studia. Probíhá také probíhá konzultace tzv. postupových prací (písemná teoretická analýza realizace hereckých úkolů) a příprava na zkoušky z teoretických oborů v rámci tzv. postupové zkoušky.</p> <p>Kurz se koná ve sportovním a výcvikovém středisku AMU v Poněšicích.</p>						
Studijní literatura a studijní pomůcky						
Literatura se zadává v závislosti na konkrétní herecké úkoly, resp. v souvislosti s praktickou a teoretickou přípravou na tzv. postupové zkoušky.						

B-III – Charakteristika studijního předmětu					
Název studijního předmětu	Ročníkový kurz KČD 5				
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník / semestr	IV. / LS
Rozsah studijního předmětu	24s / sem	hod.	24	kreditů	1
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence					
Způsob ověření studijních výsledků	zápočet			Forma výuky	semináře
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Aktivní účast a zvládnutí přidělených úkolů.					
Garant předmětu					
Zapojení garanta do výuky předmětu					
Vyučující	doc. Mgr. Milan Schejbal; prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D.; Ladislav Mrkvička; MgA. Miroslava Pleštilová; prof. MgA. Jan Burian; Jan Nebeský; doc. MgA. Juraj Deák; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr., Daniel Hrbek, Ph.D.; prof. PhDr. Daria Ullrichová; doc. Mgr. Jan Hančil				
Stručná anotace předmětu					
<p>Cílem předmětu je hlubší a individuální i kolektivní zhodnocení studijních výsledků jak uplynulého 4. ročníků studia, tak celého čtyřletého období studia s důrazem na studijní a umělecké výsledky, tj. absolventské role v rámci absolventských inscenací ve školním divadle DISK (tj. v rámci předmětů Herecká tvorba 6-8 a Inscenační tvorba 1-3).</p> <p>Náplní jsou také konzultace diplomových prací a příprava na státní magisterskou zkoušku z oboru herectví.</p> <p>Kurz se koná ve sportovním a výcvikovém středisku AMU v Poněšicích.</p>					
Studijní literatura a studijní pomůcky					
Literatura se zadává v souvislosti s praktickou a teoretickou přípravou na státní magisterskou zkoušku.					

B-III – Charakteristika studijního předmětu					
Název studijního předmětu	Sborový zpěv 1-2				
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník / semestr	II. / ZS, LS
Rozsah studijního předmětu	2c / T	hod.	24 (ZS) 28(LS)	kreditů	1, 2
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence					
Způsob ověření studijních výsledků	Zápočet			Forma výuky	cvičení
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Výkon při klauzurní zkoušce.					
Garant předmětu					
Zapojení garanta do výuky předmětu					
Vyučující					
Jiří Svěrák					
Stručná anotace předmětu					
<p>Sborový zpěv učí studenty herectví správně intonovat, co nejbezpečněji se pohybovat ve vícehlasu a dobře rytmicky i melodicky zvládat jednohlas.</p> <p>Studenti procházejí různými hudebními žánry, od lidové písně přes artificiální hudbu až k hudbě neartificiální. Jde o správné tvoření tónu a správné dýchání vzhledem k danému žánru a také o dobrou interpretaci v souvislosti s uvědomováním si vlastního těla. Praktická cvičení probíhají vždy na začátku zkoušky při rozezpívání. Další součástí je výuka improvizace a rytmu, která by měla připravit posluchače na problémy při orientaci v hudebním prostoru. Podstatnou součástí je dále práce s výrazem, vzhledem k textovému a hudebnímu obsahu. Pokud studenti ovládají nějaké hudební nástroje, může vzniknout „doprovodná kapela“. Výuka probíhá i v součinnosti s hereckou tvorbou, některé nastudované písně se někdy uplatní i v inscenacích.</p>					
Studijní literatura a studijní pomůcky					
Hudební literatura vzhledem k studovaným divadelním hrám a cvičením. Zahrnuje všechny žánry.					

B-III – Charakteristika studijního předmětu					
Název studijního předmětu	Šerm 1 a 2				
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník / semestr	III. / ZS, LS
Rozsah studijního předmětu	30c/sem	hod.	30	kreditů	2
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence					
Způsob ověření studijních výsledků	zápočet			Forma výuky	cvičení
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Kredity jsou uděleny na základě docházky.					
Garant předmětu					
Zapojení garanta do výuky předmětu					
Vyučující	Karel Basák				
Stručná anotace předmětu					
Realizace divadelní u šermu v současnosti je subjektivní / objektivní – obecná / odborná –stylizace daná mírou poznání a vědění o dobových šermířských praktikách v divadelní formě. Divadelní forma šermu vychází ze dvou rovin – dobové a sportovní. Osnova dle semestrů: I. semestr 1. až 6. hodina: pohyby nohou <ul style="list-style-type: none">sraz – výchozí postojstřeh – základní postojZákladní: posun, odsun, předskok, odskok, fleš, běhKombinované: posun výpad, předskok výpad, spojené výpadyPřípravné: předkrok, odkrokSpeciální (při divadelním pohybu): smluvené pohyby trupu a končetin, zachované dobové pohyby. 4. až 10. hodina: polohy ozbrojené paže <ul style="list-style-type: none">střeh, linka, linka v úhluVýzva útočné akce: útok, odvěta, proti odvěta (odbod, odsek)Obranné akce: kryt, ústup, únik, úhyb II. semestr Scénický šerm pro pokročilé. Nacvičují se konkrétní souboje s různými typy zbraní. Studenti jsou seznamováni se způsobem boje v hromadných šarvátkách a jiných nezvyklých situacích. Používají se nejen meče, kordy, dýky, ale i lidové zbraně – hole, nože, pochodně. U jevištního šermu je třeba dodržovat nacvičené akce, které jsou založeny na koordinaci pohybů. Klade se důraz na nácvik pohybu po jevišti nejen během soubojů, ale i k navození bojové atmosféry, aby byl divák vtážen do děje předváděného souboje. Všechny psychosomatické předměty rozpracovávají nonverbální techniky, které se postupně zapojují do herecké tvorby. Výuka v jednotlivých akademických rocích je organizována tak, že v 1. semestru je kladen vyšší důraz na techniky zvládnutí pohybových prvků, které jsou poté ve 2. semestru zapracovávány do tvůrčích hereckých cvičení. Příprava těchto cvičení pro zkoušku vyžaduje logicky větší podíl domácí přípravy. Psychosomatické disciplíny obecně jsou také návodem pro studenty, jak mají a musí i mimo výuku pracovat na své technice. Tj. také správně cvičit trénovat mluvit a postupně ovládat celé tělo ve správném propojení s psychikou. U jevištního pohybu je mimochodem doma několikanásobně více práce, než v hodinách.					

Studijní literatura a studijní pomůcky
<ul style="list-style-type: none">○ PLCH, Pavel. Historický šerm. SPN Praha, 1981○ PLCH, Pavel. Scénický boj, šerm kordem. SPN Praha, 1989○ PLCH, Pavel. Historický šerm, šerm mečem.

B-III – Charakteristika studijního předmětu						
Název studijního předmětu	Tanec 1-5					
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník / semestr	I. / ZS, LS II. / ZS, LS III. / ZS	
Rozsah studijního předmětu	1c/týd	hod.	12 (ZS) 14 (LS)	kreditů	1, 1, 1, 1, 1	
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence						
Způsob ověření studijních výsledků	zápočet			Forma výuky	cvičení	
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta						
Kred. jsou uděleny za aktivitu v hodinách, docházku (85%). Ve finále za výkon v závěrečné klauzurní choreografii.						
Garant předmětu						
Zapojení garanta do výuky předmětu						
Vyučující	doc. Mgr. Martin Pacek, Zuzana Šimáková					
Stručná anotace předmětu						
<p>Výuka vede k rozlišení žánrů a tanečních stylů, v různé míře se jedná o osvojení si dovedností, rozšíření tanečního rejstříku, propracování „partneřiny“, práce s kostýmem a rekvizitami. Do jisté míry náplň semestru souvisí s tím, jaké je téma herecké práce.</p> <p>Osnova podle semestrů:</p> <ul style="list-style-type: none">I. český a moravský lidový tanec – cílem je seznámit posluchače se základy českého lidového tance. Student si osvojí základní principy choreografie a kořeny lidového tance;II. Český společenský tanec 19. stol. (salonní tance) - cílem je seznámit posluchače se základy českého lidového tance. Student si osvojí základní principy choreografie a kořeny salonního tance;III. dobové tance, společenské tance 20. stol, tance cizích národů – cílem je seznámit posluchače se základy českého lidového tance. Student si osvojí základní principy choreografie a kořeny tanců cizích národů;IV. seznamování posluchačů a prohlubování jejich dovedností v různých pohybových stylech a žánrech v souvislosti s konkrétními úkoly herecké práce;V. speciální taneční styly jako např. tango, rock-n-roll, jazz dance, kankán, swing, Step a flamenco – tyto taneční styly se vyučují i fakultativně. Posluchač propojuje osvojené dovednosti s prací v hereckých hodinách, propojuje taneční techniky s úkoly v jiných předmětech (např. v žánrech commedia dell'arte, opereta, muzikál). <p>Předmět je realizován formu odborných cvičení.</p> <p>Výsledkem je rozvinutá schopnost osvojení si pohybových vzorců a rozvoj kreativity.</p> <p>Všechny psychosomatické předměty rozpracovávají nonverbální techniky, které se postupně zapojují do herecké tvorby. Výuka v jednotlivých akademických rocích je organizována tak, že v 1. semestru je kladen vyšší důraz na techniky zvládnutí pohybových prvků, které jsou poté ve 2. semestru zapracovávány do tvůrčích hereckých cvičení. Příprava těchto cvičení pro zkoušku vyžaduje logicky větší podíl domácí přípravy. Psychosomatické disciplíny obecně jsou také návodem pro studenty, jak mají a musí i mimo výuku pracovat na své technice. Tj. také správně cvičit trénovat mluvit a postupně ovládat celé tělo ve správném propojení s psychikou. U jevištního pohybu je mimochodem doma několikanásobně více práce, než v hodinách.</p>						
Studijní literatura a studijní pomůcky						
<ul style="list-style-type: none">o František Bonuš: Lidový taneco Dr. Čeněk Zíbrt: Jak se, kdy v Čechách tancovaloo Kroschlová Eva, Jevištní pohyb, Divadelní fakulta AMU, Praha 2003o Kulka J., Psychologie pro herce SPN, Praha 1985.o Payneová H., Kreativní pohyb a tanec, Praha 1999o Kyliánova nadace: Videozáznamy představení předních umělců, kteří propojují herectví s pohybem či tancem						

B-III – Charakteristika studijního předmětu					
Název studijního předmětu	Tanec 6				
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník / semestr	III. / LS
Rozsah studijního předmětu	1c / týd	hod.	14	kreditů	1
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence					
Způsob ověření studijních výsledků	zápočet			Forma výuky	cvičení
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Kredity jsou uděleny za aktivitu při přípravě hereckých úkolů v Disku.					
Garant předmětu					
Zapojení garanta do výuky předmětu					
Vyučující	doc. Mgr. Martin Pacek				
Stručná anotace předmětu					
<p>Cíle studia předmětu Tanec 6 jsou odvozeny a úzce souvisí s úkoly herecké práce v Disku, přičemž se předpokládá vyšší stupeň osvojení si pohybových návyků a schopnost syntézy s hereckým projevem</p> <p>Předmět je realizován formu odborných cvičení.</p> <p>Všechny psychosomatické předměty rozpracovávají nonverbální techniky, které se postupně zapojují do herecké tvorby. Výuka v jednotlivých akademických rocích je organizována tak, že v 1. semestru je kladen vyšší důraz na techniky zvládnutí pohybových prvků, které jsou poté ve 2. semestru zapracovávány do tvůrčích hereckých cvičení. Příprava těchto cvičení pro zkoušku vyžaduje logicky větší podíl domácí přípravy. Psychosomatické disciplíny obecně jsou také návodem pro studenty, jak mají a musí i mimo výuku pracovat na své technice. Tj. také správně cvičit trénovat mluvit a postupně ovládat celé tělo ve správném propojení s psychikou. U jevištního pohybu je mimochodem doma několikanásobně více práce, než v hodinách.</p>					
Studijní literatura a studijní pomůcky					
Kyliánova nadace: Videozáznamy představení předních umělců, kteří propojují herectví s pohybem či tancem.					

B-III – Charakteristika studijního předmětu						
Název studijního předmětu	Teorie jevištní mluvy 1–3					
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník / semestr		I. / ZS, LS II. / ZS
Rozsah studijního předmětu	1s /týd	hod.	12 (ZS) 14 (LS)	kreditů	1, 1, 1	
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence						
Způsob ověření studijních výsledků	zápočet (ZS) zkouška (LS)			Forma výuky	semináře	
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta						
Aktivní účast na hodinách výuky, reflexe vlastního mluvního projevu, vypracování zadané písemné práce a závěrečného testu. Pro získání kreditu je nutných aspoň 70 % docházky.						
Garant předmětu						
Zapojení garanta do výuky předmětu						
Vyučující	Mgr. Regina Szymiková					
Stručná anotace předmětu						
Seznámení se s problematikou hlasu a řeči nejen z hlediska odborně-foniatického, ale i v celém rozsahu teorie jevištní řeči, s postupy různých hlasových metodik, zákonitostí a norem fonetiky a ortoepie, typů a zvukové realizace textu. Během výuky se v jednotlivých semestrech postupuje od jednoduššího ke složitějšímu. I. Posluchač nabyde teoretické i praktické poznatky o psychosomatickém vybavení herce, o zakotvení jednotlivých složek tvorby hlasu a řeči (respirace, fonace, artikulace) v mozkových mechanismech. II. Posluchač nabyde teoretické i praktické poznatky ze základů ortoepie jako předpokladu stylistické diferenciaci výslovnosti, o výslovnostní normě, její praktické aplikaci při tvorbě postavy se zřetelem na styl textu, režijní koncepci apod. III. Dále pak rozvíjí teoretické i praktické uplatnění mluvního rytmu (českého slovního přízvuku i intonačního členění promluvy) v různých veršových systémech. Výsledky učení: získání základních znalostí nezbytných pro další rozvoj studenta daného programu.						
Studijní literatura a studijní pomůcky						
<ul style="list-style-type: none">Autorský kolektiv kabinetu hlasové výchovy řeči a zpěvu DAMU. Technika mluvy a zpěvu herce, Praha 1981Hůrková, J. Česká výslovnostní norma, Praha 1995Hůrková, J. Východiska hlasové a mluvní výchovy. In Acta academica 94, Praha 1996Hůrková, J., Makovičková, H. Základy jevištní mluvy, I. díl Praha 1984, II. díl Praha 1986Justl, V. (ed.) Ano, slyšet se navzájem. Edice České divadlo 10, Divadelní ústav 1985Klosová, L., Kopáčová, L. (eds.) Jevištní řeč a jazyk dramatu. Edice České divadlo 12, Divadelní ústav 1990Lukavský, R. Kultura mluveného slova, Praha 2000Makovičková, H. Rozpravy o mluvení, skripta 2 díly (interní tisk)						

B-III – Charakteristika studijního předmětu						
Název studijního předmětu	Trénink 1–6					
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník / semestr	I. / ZS, LS II. / ZS, LS III. / ZS, LS	
Rozsah studijního předmětu	3c/týd	hod.	36 (ZS) 42 (LS)	kreditů	2, 2, 2, 2, 2, 2	
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence						
Způsob ověření studijních výsledků	Zápočet (ZS), zkouška (LS), zápočet (III. / LS)			Forma výuky	cvičení	
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta						
Kredity se zkouškou jsou uděleny za aktivní účast na hodinách (85 %), za závěrečné klauzurní práci a za praktické předvedení ovládnutí tréninkových technik.						
Garant předmětu						
Zapojení garanta do výuky předmětu						
Vyučující	doc. Mgr. Martin Páček; Zuzana Šimáková					
Stručná anotace předmětu						
<p>Jedním ze základních úkolů tréninku je odstranění špatných pohybových návyků. V hodinách se pracuje se základy některých tanečních technik např. taneční gymnastiky, techniky Marty Graham, Jose Limon, pantomimy, jazz dance a baletu. Výsledkem by mělo být perfektní zvládnutí těla jako důležitého nástroje pro hereckou tvorbu.</p> <p>V hodinách si student vytváří vztah k předmětu a buduje cestu k systematické práci na sobě. Práce probíhá na základě těchto principů:</p> <p>Pravidelnost, dostatečná intenzita (myšleno jak ve fyzické investici, tak v koncentraci), chápání souvislostí pohybových hodin s hereckou prací, osvojení si pohybových stereotypů, vytvoření si základního pojmu o struktuře a fungování vlastního těla (vytváření vlastního konceptu těla) a schopnost vytvořit pohybový vztah v hudbě a orientovat se v ní.</p> <p>Osnova dle semestrů:</p> <p>I. - IV. postupné seznamování s různými postupy – technikami: body building, taneční gymnastika, klasický balet, moderní tanec a jazz;</p> <p>V. - VI. tréninky především na výdrž a fyzickou kondici.</p> <p>Všechny psychosomatické předměty rozpracovávají nonverbální techniky, které se postupně zapojují do herecké tvorby. Výuka v jednotlivých akademických rocích je organizována tak, že v 1. semestru je kladen vyšší důraz na techniky zvládnutí pohybových prvků, které jsou poté ve 2. semestru zapracovávány do tvůrčích hereckých cvičení. Příprava těchto cvičení pro zkoušku vyžaduje logicky větší podíl domácí přípravy. Psychosomatické disciplíny obecně jsou také návodem pro studenty, jak mají a musí i mimo výuku pracovat na své technice. Tj. také správně cvičit, trénovat, mluvit a postupně ovládat celé tělo ve správném propojení s psychikou. U jevištního pohybu je mimochodem doma několikanásobně více práce, než v hodinách.</p>						
Studijní literatura a studijní pomůcky						
<ul style="list-style-type: none">o Kroschlová Eva, Jevištní pohyb, Divadelní fakulta AMU, Praha 2003o Kulka J., Psychologie pro herce SPN, Praha 1985.o Payneová H., Kreativní pohyb a tanec, Praha 1999o Vávra V., Mluvíme beze slov, Praha 1960o Kyliánova nadace: Videozáznamy představení předních umělců, kteří propojují herectví s pohybem či tancemo Vostrý J., O hereckém představování, metodická příručka 1983						

B-III – Charakteristika studijního předmětu					
Název studijního předmětu	Vývoj a estetika hudebně-dramatického myšlení 1–2				
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník / semestr	I. / ZS, LS
Rozsah studijního předmětu	1s/T	hodin	24 (ZS) 28 (LS)	kreditů	1, 2
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence					
Způsob ověření studijních výsledků	Zápočet (ZS), Zkouška (LS)			Forma výuky	Seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Písemné testy.					
Garant předmětu					
Zapojení garanta do výuky předmětu					
Vyučující					
prof. JUDr. Vladimír Franz					
Stručná anotace předmětu					
<p>Předmět se zabývá zkoumáním vztahu hudby a dramatu, jejich interaktivitou, jakož i otázkami výstavby a vzájemného tvarování obou složek. Snaží se pojmenovat nejen společné styčné body, ale i rozdílnosti a specifičnosti v jednotlivých modelech hudebně dramatického uvažování na základě historického vývoje, a následně tyto poznatky aplikovat v praxi.</p> <p>V obecné části jde o seznámení posluchače s vývojem novodobé evropské hudby – cca od Monteverdiho po současnost s kladením důrazu na historickou podmíněnost hudebně dramatického uvažování tvůrců v různých časových údobích. Jde o rozlišení stylů, forem, zvolených prostředků a způsobů interpretace. Podobně by studenti měli získat vhled do moderního evropského výtvarného umění, zejména do jeho souvislostí s hudebně dramatickými žánry. Výuka v části obecné je rozvržena do čtyř semestrů. Látka každého semestru odpovídá jednomu ze čtyř základních, geograficky určených proudů evropského hudebního myšlení: Rusko, Francie plus románský svět / zde se dotýká i kultury anglosaské i severské / , Německo a střední Evropa, Čechy.</p> <p>Výklad nesleduje historickou následnost, je vystaven se zřetelem k pochopitelnosti pro posluchače: a/ romantismus - jeho multimedialita, optičnost, emotivnost a obecná srozumitelnost; b/ 20. století - destrukce romantických principů, racionalizace, otázka komunikace tvůrce a konzumenta, změna vztahu tvůrce a společnosti; c/ klasicismus- racionalita a matematicčnost ukrytá v rokokových prostředcích, období konstituování základních hudebních forem; d/ baroko a jeho citovost; e/ renesance - hudba na míru člověka, snesení hudby na zem; f/ období gotiky- revoluce rytmu.</p> <p>Látka v předmětu probíraná slouží: a/ k celkové kultivaci vzdělání a orientaci v historických souvislostech; b/ k bezpečnému rozlišování jednotlivých forem a způsobů hudebně dramatického uvažování; c/ ku tříbení smyslu pro tempo rytmus a ke zvýšené kvalitě vnímání hudby; d/ k aplikaci získaných poznatků v praxi.</p>					
Studijní literatura a studijní pomůcky					
<ul style="list-style-type: none">Černušák, G. <i>Dějiny evropské hudby</i>, Praha 1974Hanslick, E. <i>O hudebním krásnu</i>, Praha 1973<i>Dokonalý antiwagnerián Eduard Hanslick – Paměti, fejetony, kritiky</i>, přel. a koment. J. Ludvová, 1992Havlík, J. <i>Česká symfonie 1945–1980</i>, Praha 1989Honneger, A. <i>Zařtkání zkamenělin</i>, Praha 1960Honneger, A. <i>Jsem skladatel</i>, Praha 1967Hostomská, A. <i>Opera. Průvodce operní tvorbou</i>, Praha 2018Münzerová, Z, Branberger, J. <i>Svět v opeře</i>, Praha 1948Očadlík, M. <i>Svět orchestru I.-II.</i>, Praha 1946Schnierer, M. <i>Svět orchestru dvacátého století I.-III.</i>, Praha 1995–1999Smolka, J. <i>Česká kantáta a oratorium</i>, Praha 1971Smolka, J. <i>Hudba českého baroka</i>, Praha 2005Stravinskij, I. , Craft, R. <i>Rozhovory s Robertem Craftem</i>, Praha 1967Craft, R. <i>Deník ze společných cest</i>, Praha 1968Štěpánek, V. <i>Francouzská moderní hudba</i>, Praha 1967Trojan J. <i>Dějiny opery</i>, Praha 2001					

B-III – Charakteristika studijního předmětu					
Název studijního předmětu	Zimní kurz				
Typ předmětu	povinný			doporučený ročník / semestr	1. / LS
Rozsah studijního předmětu	20s/t	hod.	20	kreditů	1
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence					
Způsob ověření studijních výsledků	Zápočet			Forma výuky	seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Udělení zápočtu na základě absolvování kurzu v plném rozsahu					
Garant předmětu					
Zapojení garanta do výuky předmětu					
Vyučující					
Mgr. Jiří Fiřt; Petr Pachel; Mgr. Sabina Fiřtová					
Stručná anotace předmětu					
Praktická výuka sjezdového i běžeckého lyžování. Předpokládají se základní dovednosti a znalosti pohybu člověka v horském prostředí.					
Rámcový program kurzu předpokládá základní praktické i teoretické zvládnutí sjezdového (klasický i carvingový oblouk) + běžeckého (styl klasika i bruslení) lyžování.					
Po praktické výuce je prostor otevřený pro práci učitelům odborných předmětů.					
Studijní literatura a studijní pomůcky					
Asociace profesionálních učitelů lyžování, Metodika výuky lyžování, DVD 2005					

B-III – Charakteristika studijního předmětu						
Název studijního předmětu	Zpěv 1–6					
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník / semestr	I. / ZS, LS II. / ZS, LS III. / ZS, LS	
Rozsah studijního předmětu	1c/T	hod.	12 (ZS) 14 (LS)	kreditů	1, 1, 1, 1, 1, 1	
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence						
Způsob ověření studijních výsledků	Zápočet (ZS), zkouška (LS), zápočet (III. / LS)			Forma výuky	cvičení	
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta						
Výkon při klauzurní zkoušce.						
Garant předmětu						
Zapojení garanta do výuky předmětu						
Vyučující						
Mgr. Jana Balašová Trčková; Mgr. Miriam Javůrková; Eduard Klezla; Tomáš Trapl						
Stručná anotace předmětu						
<p>Zpěv 1–6 odborně školí herce pro divadelní soubory, učí pečovat o kulturu hlasu a slova, pěstuje pěvecké dovednosti, správné návyky, tříbení hudebního citění a vnímání.</p> <p>Rozvíjí smysl pro melodii, rytmus, harmonii. Výuka je vedena kontaktním způsobem (formou individuálních hodin).</p> <ol style="list-style-type: none">1. Semestr – Lidové písně, technická cvičení2. Semestr – J. Suchý, J. Šlitr – písně Divadla Semafor, technická cvičení3. Semestr – J. Voskovec, J. Werich – písně Osvobozeného divadla, technická cvičení4. Semestr – Šansony, technická cvičení5. Semestr – Muzikálové výstupy, technická cvičení6. Semestr – příprava písní pro divadelní představení v Disku, příprava repertoáru dle potřeb a zaměření studenta. <p>U předmětů vyučovaných v sekvenční řadě je obtížné formulovat stejný program pro každý ročník, neboť program je pro každý ročník individuální. V závislosti na podobě a struktuře talentů a osobností – studentů i pedagogů – v jednotlivých ročnících. Jde tedy zejména o to, dosáhnout v delším cyklu společně sdílených komplexních standardů. Program jednotlivých semestrů je stanoven v diskusi pedagogů ročníků i v debatě vedení katedry a je garantován vedoucím ročníku a vedoucími kabinetů. Studenti zároveň zvládají určité potřebné profesionální dovednosti a znalosti. Jde například o schopnost autentické existence (opravdového bytí) v uměle vytvořených podmínkách, o cílenou orientaci na vnímatele, o rozehrávání dramatické situace v rozdílných žánrových polohách, o zvládnutí vnějškově pravděpodobného jednání, o základní převtělení, o předvádění, o jednání prostřednictvím umělecky stylizovaném textu, o jednání v anti iluzivním a iluzivním divadle, o různou hierarchizaci hereckých vyjadřovacích prostředků apod. Posloupnost těchto témat je principiálně určována rozdílně v jednotlivých ročnících. Úkoly jsou studentům na začátku akademického roku v ročníkových kurzech dostatečně definovány a jejich plnění je na konci každého semestru i akademického roku kolektivně i individuálně vyhodnocováno. Při výuce je totiž nutno krom dovedností, schopností a znalostí také dbát ve stejné míře o individuální osobnostní rozvoj. S využitím nejen divadelních, ale i psychologických, psychosomatických a terapeutických přístupů.</p>						
Studijní literatura a studijní pomůcky						
<ul style="list-style-type: none">o KRYSOVÁ, Františka. Skripta pro výuku zpěvu. 4C 4941, AMU 1984, česky.o TESÁROVÁ-HOŘEJŠOVÁ, Helena. Některé problémy pěvecké výchovy herce. P 1363, AMU, česky.o MATULOVÁ, Stanislava. Knížka o zpívání. 4A 15 489, AMU 1994, česky.o MORÁVKOVÁ, Blanka. Metodika zpěvu. 4C 6548, JAMU 2008, česky.o ČEŠKOVÁ, Olga. Pěvecká výchova. 4A 15 895, 4A 16 913, 4A7 772, AMU 1994, 2003, 2008, česky.o VYDROVÁ, Jitka. Rady ke zpívání aneb Co může zpěvákům poradit lékař. 4B 4226, nakl. Práh 2009, česky.o PANOFKA, Heinrich. Abeceda zpěvu. Zpěv s doprovodem klavíru, revidovala A. Pečírková. Signatura MLP: VZ 61784.o VACCAI, Niccolo. Praktická metoda. Jazyk: italština, němčina. Signatura MLP: VZ 9190, VZ 9191.						

- SLÁDEK, Ferdinand. Náš poklad I. 270 národních písní. EDITIO SUPRAPHON, Praha 1982.
- SLÁDEK, Ferdinand. Náš poklad II. 270 národních písní. EDITIO SUPRAPHON, Praha 1983.
- JANÁČEK, Leoš. Moravská lidová poezie v písních. Hudební matice Umělecké besedy, Praha 1947, Bärenzeiter EDITIO SUPRAPHON, Praha 1994 (4. vydání).
- MARTINŮ, Bohuslav. Písničky na jednu stránku. EDITIO SUPRAPHON, Praha 1974 (4. vydání).
- MARTINŮ, Bohuslav. Písničky na dvě stránky. EDITIO SUPRAPHON, Praha 1997 (4. vydání).